

Møte tirsdag den 14. desember kl. 12.40

President: Eirin Faldet

Dagsorden (nr. 30):

1. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2005, kapitler under Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Kultur- og kirke departementet mv. (rammeområdene 1, 2 og 3) (Budsjett-innst. S. nr. 2 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 1 (2004-2005) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2004-2005))
2. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endring i bevilgninger under Kultur- og kirke departementets budsjett for 2004 (Innst. S. nr. 55 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 24 (2004-2005) unntatt kap. 310)
3. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget innen to år med en evaluering av konsekvensene av innføring av den regionale inndelingen på 60 prosent, og om dette har virket etter Regjerings intensjon.»
4. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget innen to år med en synliggjøring av medieutviklingen på lokalt nivå innenfor de fire mediemarkedene avis, tv, radio og elektroniske medier.»
5. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om eierskapsbegrensning i kringkasting på regionalt og nasjonalt nivå.»
6. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget i egnet form for å synliggjøre på hvilken måte 10 pst.-grense på krysseierskap har fungert etter Stortingets intensjon.»
7. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om krysseierskap på 10 pst. også skal omfatte tv og elektroniske medier.»
8. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en gjennomgang av virkningen av innføringen av trappetrinnsreguleringen på nasjonalt nivå av multimediekonsentrasjon.»
9. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om utviklingen av elektroniske medier på alle nivåer (lokalt, regionalt, nasjonalt) og utarbeide forslag om eierskapsregulering også sett i forhold til innføringen av digitalt bakkenett.»
10. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om på hvilken måte Kongen i statsråd kan være en klageinstans ved prinsipielle spørsmål som har stor samfunnsmessig betydning, uten at en slik ankemulighet skal komme i konflikt med mediernes rolle som uavhengig av myndighetene.»
11. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):
«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om på hvilken måte en regulering av vertikal integrasjon best skal kunne gjennomføres for å sikre et mangfold av aktører tilgang til mediemarkedet.»
12. Forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Arbeiderpartiet og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 6):
«Stortinget ber Regjeringa komme tilbake til Stortinget med ei eiga sak med forslag til endeleg organisering av den nye språkinstitusjonen så snart funksjonsperioden til det oppretta interimstyret er avslutta.»
13. Forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Arbeiderpartiet og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 6):
«Stortinget ber Regjeringa fremme forslag om korleis den nye språkinstitusjonen kan hjemlast i lov.»
14. Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 6):
«Stortinget ber Regjeringen snarest komme tilbake til Stortinget med forslag til lov som sikrer og ivaretar viktige språkpolitiske mål.»
15. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 112/2004 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2002/73/EF om gjennomføring av prinsippet om lik handsaming av menn og kvinner

når det gjeld tilgang til arbeid, yrkesutdanning og forfremjing, og når det gjeld arbeidsvilkår (direktivet om lik handsaming)

(Innst. S. nr. 56 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 82 (2003-2004))

16. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringer av løyvingar på statsbudsjettet 2004 under Barne- og familiedepartementet (Innst. S. nr. 58 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 26 (2004-2005))

17. Forslag fra stortingsrepresentant Trond Giske på vegne av Arbeiderpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 9):

«Stortinget ber Regjeringen utrede og vurdere endringer i lovgivningen som sikrer at personer i ekteskap og partnerskap blir juridisk likestilt, herunder vurdering av en felles ekteskapslov. Regjeringen bes komme tilbake til Stortinget med dette som egen sak innen 15. mai 2005.»

18. Forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 9):

«Stortinget ber Regjeringen utrede spørsmålet om kjønnsnøytral ekteskapslov, herunder forholdet til eksisterende lovgivning, og komme tilbake til Stortinget med en egen sak om dette.»

19. Forslag fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen på vegne av Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 10. desember 2004 (jf. Innst. O. nr. 22):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at også spion-programvare, såkalt «ad-ware»/«spyware», ikke skal kunne brukes for å overvåke andres IKT-utstyr, uten brukerens eksplisitte tillatelse.»

20. Referat

Valg av settepresident

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges en settepresident for Stortingets møte i dag – og anser det som vedtatt.

Presidenten vil foreslå Sigvald Oppebøen Hansen. – Andre forslag foreligger ikke, og Sigvald Oppebøen Hansen anses enstemmig valgt som settepresident for Stortingets møte i dag.

S a k n r . 1

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2005, kapitler under Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Kultur- og kirke departementet mv. (rammeområdene 1, 2 og 3) (Budsjett-innst. S. nr. 2 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 1 (2004-2005) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2004-2005))

Presidenten: Presidenten vil be om at de første talerne i sitt innlegg tar opp forslag som gjelder alle rammene, selv om vi nå starter på Kulturdepartementets budsjett.

Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten om budsjettinnstillingen deles i to, slik at man først behandler rammeområde 3, Kulturdepartementet, og deretter rammeområdene 1 og 2. – Det anses vedtatt.

Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at hver av debattene blir begrenset til 1 time og 15 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene: Arbeiderpartiet 15 minutter, Høyre 15 minutter, Fremskrittspartiet 10 minutter, Sosialistisk Venstreparti 10 minutter, Kristelig Folkeparti 10 minutter, Senterpartiet 5 minutter, Venstre 5 minutter og Kystpartiet 5 minutter. I tillegg gis statsrådene en taletid på inntil 5 minutter hver.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til replikkordskifte på inntil tre replikker med svar etter innlegg av hovedtalerne for hver partigruppe og fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter etter hver av debattene.

– Dette anses vedtatt.

Trond Giske (A) [12:43:48]: Det vi skal vedta i dag, er det fjerde og siste kulturbudsjettet i denne perioden. Det er tid for å oppsummere litt: Hva har skjedd? Hva er oppnådd? Hvilke mål er nådd i løpet av disse fire årene?

Da den nåværende kulturministeren overtok høsten 2001, fikk hun i arv et kulturbudsjett som heldigvis ble videreført med unntak av noen kutt, et kulturbudsjett som foregående kulturminister, Ellen Horn, hadde lagt fram, og som inneholdt en betydelig satsing på kultur.

Høsten 2002, derimot, ble det framlagt et statsbudsjett som var så dårlig på kultursiden at statsråden så seg nødt til på første side å skrive at en ikke engang oppfylte de ambisjonene hun selv hadde på kulturområdet.

Høsten 2003 fikk vi beskjed om at det dessverre ikke kunne bli noen store satsinger i 2004 heller, fordi vi nå måtte vente på at kulturmeldingen ble behandlet. Det var meningsløst å sette i gang større satsinger før den store kulturmeldingen endelig var blitt behandlet våren 2004.

Det var derfor med en enorm forventning vi så kulturbudsjettet 2005 i møte. Nå skulle endelig tre års ventetid være over. Det var som om adventstiden var slutt og julekvelden stod for døra. Dessverre må vi si at de forventningene ikke ble innfridd. Tvert imot ser vi på kulturbudsjettet at gode, viktige satsingsområder som er omtalt i kulturmeldingen, fortsatt skal vente til – jeg vet ikke, jeg – neste jul, eller i hvert fall en annen anledning. Det er noen få byggeprosjekter som får de store pengene, de andre får null – ikke engang prisjustering – eller attpåtil, på noen områder, kutt.

Vi kan konkludere med at denne stortingsperioden langt på vei har vært et langt hvileskjær hva angår satsing på kultur. Der det har vært en satsing, er på de områdene hvor man følger opp tidligere vedtatte planer: Operaen, operabygget og en opptrapping av operavirksomheten, Nasjonalbiblioteket – gjennomføringen av bygging – og

ABM-meldingen. Men selv her klarer man ikke å følge de vedtatte planene. Når det gjelder ABM, ligger vi nå 22 mill. kr etter skjema.

Hvis man skal gjøre opp status for denne stortingsperioden, finner man at det er ett eneste lyspunkt som framstår som en stor satsing. Det er endringen i tippenøkkelen, som gir kulturområdet over 400 mill. kr ekstra. Men der kjempet jo som kjent statsrådets parti og de andre regjeringspartiene med nebb og klør for å hindre omleggingen.

Hålogaland Teater tar også en vesentlig del. Vi husker imidlertid også her forhistorien, hvor statsråden først foreslo å utsette bygget på ubestemt tid, men etter hardt press fra opposisjonen i Stortinget og ikke minst fra hele Nord-Norge, kom Hålogaland Teater på plass i revidert nasjonalbudsjett et halvt år etter.

I april i vår konkurrerte partiene her på talerstolen om å være mest offensiv på kultur. Vi hadde fra Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiets side lagt fram et 15 punkts program for en konkret, offensiv og målbar satsing på kultur. I forbindelse med den debatten sa statsråden i Dagbladet at det var å slå inn åpne dører, og at statsråden og regjeringspartiene var like ambisiøse. Saksordføreren sa i den debatten 1. april:

«Hvis man ser på den ambisjonen som ligger i kulturmeldingen, betyr den også en dramatisk økning i årene som kommer.»

Den dramatikken uteble i forslaget for 2005.

Når det gjelder film, ser vi at filmproduksjonsfondet kuttet. Det som var statsrådets hjertebarn i kulturmeldingen, en utvidelse av innkjøpsordningen for sakprosa, er uteblitt. Det satses lite eller ingenting på musikk, pressestøtten står på stedet hvil. Det er veldig få ting igjen av «den monalege auken» som skulle komme i forbindelse med kulturmeldingens etterfølgelse.

Det er så lite som skal til på kulturfeltet før vi får til et virkelig løft. Mens man på barne- og familiebudsjettet snakker om 2 og 3 milliarder kr i årlig økning for å få gjennomført et barnehageforlik, mens man på samferdselsbudsjettet snakker om 1–2 milliarder kr i økning for å komme på Nasjonal transportplans ambisjonsnivå, mens man over forsvarsbudsjettet kjøper fregatter som hver koster like mye som en opera, snakker vi om når det gjelder kulturbudsjettet, kanskje bare noen få hundre millioner, som kunne ha utgjort en enorm forskjell. Men det har man altså ikke fått til. Tvert imot, når man skal gjøre opp kulturbudsjettet for 2005, har man til og med tappet sparegrisen. Man tar 158 mill. kr ut av et fond fra Norsk Tipping. Det sier seg selv at dette kan ikke bli en varig finansiering av et driftsbudsjett for kultur, og jeg frykter for, hvis dagens statsråd får fortsette også i neste periode, hva som skal skje når det ikke lenger er den typen pengebinger å gå inn og tømme for å holde Kultur-Norge i gang.

Heldigvis har opposisjonen en annen og langt sterkere vilje til satsing på kulturområdet. Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet har i kulturbudsjettet gått sammen om en felles innledende partimerknad – og det tror jeg er ganske unikt – hvor vi beskriver vår satsing. Der sier vi:

«Disse medlemmer går inn for at det skal satses mer på kunst og kultur enn det Regjeringen legger opp til.

Disse medlemmer har utarbeidet Kulturløftet, som er en forpliktende og omfattende satsing på kunst og kultur de kommende 10 årene.»

Vi putter penger der munnen vår er, for å si det på amerikansk. Vi følger opp i handling i budsjettet det vi sier med fine ord under behandlingen av kulturmeldingen. Det er jo det som teller for alle filmkunstnere, for forfattere, for musikere, for alle dem som jobber i kulturskolene rundt omkring i Norge, at vi faktisk i konkrete bevilgninger følger opp det vi sier med fine ord. Det finnes ikke en kunstner som lever av fine ord, bortsett fra kanskje forfattere, men det blir en litt annen betydning av begrepet. Det er de konkrete rammevilkårene som ligger i stipendordninger, i bevilgninger, i institusjonene, som teller.

Fra Arbeiderpartiets side plusser vi på kulturbudsjettet med 200 mill. kr. Museene får 20 mill. kr av dem. Vi synes det er dramatisk at ABM-meldingen ikke følges opp. Vi har lovt alle dem som har gått inn i en tøff konsolideringsprosess, at det skulle følge penger med på veien. Da mener vi at det er et løftebrudd når man ikke klarer å følge med på det, og at dette faktisk kan sette hele konsolideringsprosessen i fare. Vi mener at norsk filmsuksess bør belønnes, ikke straffes. Det er jo spesielt at når Stortinget har påtvunget en ellers så skatteletteivrig regjering en ordning for film som gir 15,6 mill. kr i skattelette, da skal bransjen selv betale skatteletten krone for krone. Det skulle vært interessant å se om de kunne ha gitt andre, som ikke trenger skattelette, de samme rammebetingelsene, at de skal betale skatteletten sin selv. Vi, i motsetning til regjeringspartiene, ønsker en satsing på regionale filmfond. Det som statsråden har fått til, slaktes i budsjettet her, man taper det fondet og putter det i andre øremerkede formål. Der plusser vi på 7,5 mill. kr. Norsk musikk får en omfattende ekstra satsing, festivalstøtte, innkjøpsordning for fonogram, en ny jazzscene og en riksscene for folkemusikk.

Den frie scenekunsten har lenge vært svært underfinansiert. Vi vet at ordningen under Kulturrådet har mange ganger så stor søknad som bevilgning. Der plusser vi på med 20 mill. kr.* Vi ønsker oss en egen ordning for dansekunsten. Vi synes at dansekunsten har vært et stebarn i scenekunsten, kommet i annen rekke i forhold til kunstformene. Vi ønsker en egen støtteordning, slik at dansekunsten får et løft.

Det er spesielt at en statsråd som kaller seg frivillighetsminister, begynner sin karriere med nok et kutt på frifond. 17 nye millioner ryker, og det som Stortinget satte som forutsetning da tippenøkkelen ble endret, er brutt i hvert eneste budsjett, og det blir mindre penger til frivillig arbeid enn før. Vi svarer med å utjevne kuttet og også sørge for et instrumentfond på 10 mill. kr.

Vi sørger også for å gi innkjøpsordningen en utvidelse i vårt budsjett, slik at det som kulturmeldingen omtalte som en av de viktigste satsingene, sakprosainnkjøp, kommer på plass.

Kommuneøkonomien har vi ikke tid til å ta her, men forskjellen mellom regjeringspartiene og opposisjonen

*Skal ifølge Giske være 10 mill. kr.

på venstresiden når det gjelder kommuneøkonomien, betyr også dramatisk forskjell i forhold til kultursatsing, særlig på et av de viktigste punktene i kulturloftet, nemlig satsing på kulturskolen.

Med det tar jeg opp de forslag som vi er forslagsstillerne til.

Sigvald Oppebøen Hansen hadde her teke over presidentplassen.

Presidenten: Representanten Trond Giske har teke opp dei forslaga han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Olemic Thommessen (H) [12:54:25]: Det var en kanonade fra representanten Giske som i all hovedsak handlet om spørsmålet om mer penger. Det er ikke så rart, for det er vel i grunnen det eneste suksesskriteriet Arbeiderpartiet arbeider etter: Hvor mye mer penger er det mulig å få inn i kulturbudsjettet. Og det var særlig fokus på frivillig sektor.

Nå er det altså slik at Arbeiderpartiet har finansiert sin økning på ca. 200 mill. kr bl.a. ved å kutte skattefradraget til frivillige organisasjoner i det store oppgjøret. Det dreier seg om 320 mill. kr, som vil innbringe ca. 1,4 milliarder kr til frivillig sektor. Riktig nok er det en god del av det som går til humanitære organisasjoner, men fortsatt snakker vi om meget betydelige beløp til frivillige lag og organisasjoner. Og mitt spørsmål er: Er det mindre viktige penger enn de pengene man måtte ha direkte på statsbudsjettet?

Trond Giske (A) [12:55:47]: Vi har i og for seg ingenting imot det skattefradraget, men vi mener at det er bedre at vi her i salen diskuterer hvordan vi kan kanalisere de pengene til det beste for kulturen.

Jeg tror at det er en ganske bekymringsfull veg å gå hvis man tenker seg at norsk kulturliv bare skal være avhengig av de private donorene, som gjennom skattelette skal stimuleres til å gi penger. Vi ser det systemet i andre land. I USA er det utviklet, med store private donorer. Og det er vel og bra. Jeg skulle ønske at næringslivet var mye mer aktivt og tok et større ansvar for viktige kulturinstitusjoner, og jobbet på den måten som man ser i andre land. Men vi kan ikke gjøre norsk kulturliv mer og mer avhengig av det.

Vi trenger en god offentlig finansiering i bunnen, som ikke bare gir gode arbeidsvilkår, men også den friheten som kunstnere skal ha. For det handler det også om for oss, at pengene skal gå uten noen bånd. Det skal være den kunstneriske uttrykksfriheten, mangfoldet, som settes i høysetet, og da trenger vi gode fellesskapsløsninger og gode offentlige finansieringsordninger.

Karin S. Woldseth (FrP) [12:57:08]: Vi hørte fra Arbeiderpartiet at de skal plusse på nærmest hver eneste post og hvert eneste kapittel i kulturbudsjettet. Det skal de gjøre med 200 mill. kr. Det sier seg selv at det blir å

smøre tynt utover alt, uten å komme med noe konstruktivt nytt og annerledes.

Jeg kunne tenke meg å spørre representanten Giske: Er dette egentlig bare en gigantbløff overfor Kultur-Norge? Eller er det nok en regning til skattebetalerne? Hva er det Trond Giske tenker når han skryter av påplussninger på alle poster og kapitler på budsjettet, men samtidig bare har disse 200 millionene? Hvem skal betale denne regningen?

Trond Giske (A) [12:58:22]: Vår påplussing på kulturbudsjettet står detaljert opplistet i innstillingen på side 84 og 85, så der kan man finne alle de gode formålene vi har funnet plass til innenfor en sum på 200 mill. kr.

Det er det som er så fantastisk på kulturområdet, at for en sum som tilsvarer en hundredel av det som hvert eneste år gis i skattelette, 20 milliarder kr, kunne vi altså fått til alt dette: 10 mill. kr til fri scenekunst, 17 mill. kr til Frifond, 10 mill. kr til instrumentfond, en kraftig satsing på innkjøpsordningen for litteratur, fonogrammer osv. – mange fabelaktige satsinger.

Jeg blir litt trist, for når vi snakker om satsing på salfalterte motorveger, eller forsvar, eller eldreomsorg, der man skulle ha 30 milliarder kr for å få enerom til alle, eller forskningsplan på 10 milliarder, da suser det igjen i salen. Men når man foreslår å bruke 200 mill. kr, en liten brøkdel av de summene, på kultur, da kommer straks kravet om inndekning og rop om uansvarlighet.

Ola T. Lånke (KrF) [12:59:43]: Jeg er redd for at representanten Giske når det gjelder penger, nok befinner seg i en helt annen virkelighet enn noen tidligere kulturminister, det være seg også fra Arbeiderpartiet, har gjort.

Jeg har lyst til å konsentrere meg om én ting, nemlig satsingen på ABM. Representanten Giske kritiserer Regjeringen for løftebrudd når det gjelder ABM-opptrappingen.

Jeg har foran meg en trykksak utgitt av de tre partiene som skal danne regjering fra høsten av, og det er interessant å se hva de vil prioritere når de kommer tilbake og skal ha makten. I denne trykksaken er ikke satsing på ABM nevnt. Av 15 opplistede punkter over påplussinger og gode formål i kulturbudsjettet er altså ABM ikke verdt et eneste ord. Hvor blir det av all retorikken og kritikken av Regjeringen? Jeg er klar over at man har plussset på i budsjettet, for det gjør man jo overalt, men hva vil man, når man kommer i regjering, gjøre med ABM-opptrappingen?

Trond Giske (A) [13:00:55]: La meg først si at jeg er glad for at representanten Lånke snakket om «når» de tre partiene skal danne regjering. Jeg antar at han har sett på meningsmålingene for Kristelig Folkeparti og allerede trukket inn årene. Selv foretrekker vi å gjennomføre valget neste år, før vi konkluderer bastant med at det skal skje. Men vi håper selvsagt at det skal skje.

Når det gjelder de 15 punktene i kulturloftet, handler jo de om hva vi skal gjøre i neste stortingsperiode og framover mot 2014. I motsetning til Kristelig Folkeparti

har ikke vi behov for å resirkulere ting som er vedtatt for tre–fire år siden. Dem forutsetter vi at alle følger opp. Men jeg skjønner at Kristelig Folkeparti neste år skal gå til valg på at de i neste periode skal gjennomføre ABM-satsingen. Den burde ha vært gjennomført nå. Og særlig burde saksordføreren for ABM-meldingen, som kjenner denne sektoren så godt, vært bekymret over at vi får meldinger fra konsoliderte museer landet over om at når pengene ikke kommer, skaper det stor frustrasjon hos dem som har gått gjennom smertefulle prosesser for å slå seg sammen. Det mener jeg er et løftebrudd, ikke en støtte til dem som gjennomfører det Stortinget har vedtatt.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Olemic Thommessen (H) [13:02:25]: Høyre ønsker en treffsikker kulturpolitikk der staten bidrar til et fritt og levende kulturliv. For Høyre er det viktig at de statlige virkemidlene, som lovgivning og økonomiske bidrag, gis på en måte som ikke virker styrende eller hemmende for kulturlivets utfoldelse.

Et uavhengig kulturliv burde ideelt sett være helt uavhengig av staten. For Høyre er ikke markedet et problem, slik de sosialistiske partiene ofte gir uttrykk for. For Høyre er markedet en mulighet og et viktig korrektiv kulturlivet også kan vokse på.

Historien har imidlertid vist oss at markedsmechanismene ikke er tilstrekkelige dersom vi også vil stille store krav til kulturelt mangfold og kvalitet. Til alle tider har museene spilt en avgjørende rolle for kulturlivet. Tilpasset vår tid og vårt samfunnssystem tilsier det at staten tar ansvar for å kompensere der markedet ikke strekker til. Høyre støtter derfor at det offentlige gjennom forskjellige ordninger bidrar til å sikre bredden, nyskapingen og kvaliteten i kulturlivet.

Men omfattende offentlig finansiering må også følges av et våkent blikk i forhold til faren for ensretting. Ensidig fokusering på offentlig finansiering kan gi servile kulturaktører som bevisst legger sitt arbeid opp mot det som er politisk korrekt. I et lite land som vårt vil det også være slik at offentlige midler kanaliseres gjennom få organer, som gjerne blir rekruttert fra nokså smale miljøer. Dette bør påkalle særlig oppmerksomhet i forhold til det å bli styrt av herskende smaksretninger som ikke nødvendigvis bare er basert på kvalitative parametere.

Høyre ønsker et samfunn med kvalitet i alle ledd. Da kan vi heller ikke være redde for å etterspørre kvalitet i forhold til kunst og kultur. Her skiller Høyre seg klart fra Fremskrittspartiet, som mener det ikke er mulig å forholde seg til kvalitetsbegrepet i kulturpolitikken, og som derav slutter at kulturlivet stort sett må være henvist til markedet alene, og at kulturpolitikken for øvrig bør rettes inn mot brede grupper, bl.a. rettes inn mot fritidsaktiviteter innenfor frivillige lag og foreninger.

På den andre siden skiller Høyre seg fra de sosialistiske partiene, som etter vår mening arbeider etter et eneste suksesskriterium, nemlig flere offentlige penger, supplert med en jevnt over negativ holdning til alt som har med markedet å gjøre.

Årets budsjettbehandling illustrerer disse skillelinjene på en god måte. De sosialistiske partiene overbyr hverandre gjennom forslag om betydelige påplussinger jevnt fordelt på et stort antall prisverdige tiltak. Det gjenstår å se om man også i posisjon eventuelt vil finne pengene, og – mer interessant – om vi da vil se anslag til tydeligere prioriteringer enn dem vi kan spore i dag.

Fremskrittspartiet foreslår, med henvisning til markedets muligheter, kutt på vel 540 mill. kr, noe som uten tvil ville bety en rasing av viktige deler av norsk kulturliv. Dette er en politikk for et kulturelt sett fattigere Norge, dårligere rustet til å ta morgendagens utfordringer, eksempelvis i forhold til det å bygge et kreativt samfunn med stor evne til fornyelse og omstilling.

For Høyre faller årets kulturbudsjett godt inn i forhold til den politikk vi gjennom Sem-erklæringen har lagt opp til i denne stortingsperioden. Årets budsjett gir en betydelig økning for kulturområdet, på hele 9 pst., noe som må sies å være et meget godt løft, i tråd med de forventninger om økt satsing på kultur som har ligget i luften etter behandlingen av kulturmeldingen. Dette løftet gir rom for en god generell oppjustering for hele kulturområdet og flere nye satsinger, samtidig som viktige prosjekter blir gjennomført.

Særlig er det grunn til å uttrykke glede over at vi nå får realisert flere viktige byggesaker, så som Hålogaland Teater, Østsamisk museum og utvidelsen av Glomdalsmuseet. Noen kan kanskje innvende at det går mye penger til stål og betong og litt for lite til innhold. Kan være det, men det er da grunn til å minne om at presset på nye store kulturbygg er stort, og at flere prosjekter vil aktualisere seg i de nærmeste årene, eksempelvis kulturhusene i Stavanger og Kristiansand, for å nevne noen. Det er prisverdig at Regjeringen holder trykket oppe i forhold til byggesakene, selv om det åpenbart betyr store belastninger på budsjettet ellers.

Fortsatt satsing på ABM-området er også gode nyheter. Til sammen er vel 107 mill. kr tilført dette området, med hovedvekt på Nasjonalbiblioteket og Arkivverket. Begge disse områdene er store og tiltrengte innsatsområder av nasjonal betydning.

Etter to gode budsjettår hadde nok museene håpet på en tilsvarende oppjustering i år. Konsolideringsprosessen er i full gang mange steder, og behovet for midler å smøre reformarbeidet med er nok meget følbart mange steder. Selv om museene gir uttrykk for skuffelse, er det viktig at man nå ikke taper museumsreformens målsettinger av syne, men fortsetter konsolideringen rundt om i landet innenfor de budsjettammer man har. Selv om museumsreformen ikke har økonomiske besparelser som overordnet målsetting, bør man jo også se om ikke de rasjonaliseringer på den administrative siden som nå skjer mange steder, også kan utløse midler til det faglige arbeidet, slik tanken var.

Det er også viktig at vi fra det politiske miljøet nå signaliserer at den økonomiske satsingen som var lovet i forbindelse med behandlingen av ABM-meldingen, ikke er glemt, og at museumsområdet bevilgningsmessig må følges opp i årene som kommer.

Når dette er sagt, er det også riktig å peke på det store arbeidet som gjøres på biblioteksektoren, og understreke viktigheten av at ABM-reformen faktisk får med seg hele feltet, dvs. også arkiv og bibliotek i tillegg til museene. Her ligger det muligheter til spennende overbygninger som kan vitalisere hele sektoren vesentlig.

Vi har alle merket oss den meget positive utviklingen innenfor film. De endringer som ble gjort innenfor filmfinansieringen for et par år siden, later altså til å være vellykket. Suksessen må imidlertid ikke føre til at vi stopper opp i arbeidet med å finne frem til tidsmessige tilpasninger når det gjelder filmfinansiering. Dette er et felt i utvikling, og nye behov vil melde seg fortløpende. Innføringen av lav momssats for filmproduksjon er et eksempel på dette. Jeg håper det grepet som nå er gjort, vil styrke norske filmprodusenter i årene som kommer.

Et annet eksempel er fremveksten av regionale filmfond i vårt land. Som kjent er disse fondene bygd opp ut fra en erkjennelse av at filmproduksjon kan være en lønnsom aktivitet, ikke bare for produsentene, men også for de områdene der produksjonen finner sted. Med dette som utgangspunkt har flere fylkeskommuner og private interesser bidratt økonomisk for å trekke filmproduksjoner til sine områder. Departementet har i lys av denne utviklingen lagt inn en ny ordning for regional filmproduksjon i budsjettet, med sikte på infrastrukturtiltak i regionene. Dette er meget positivt. Men slik ordningen var beskrevet, traff den ikke riktig godt nok i forhold til det som er de regionale filmfondenes hovedoppgave, nemlig bistand på finansieringssiden. Komiteen har derfor åpnet for en videre definisjon av posten, med åpning for at midlene også skal kunne benyttes til produksjon, også i spillefilmsammenheng.

Etablering av regionale filmfond, slik vi kjenner dem fra andre europeiske land, er politisk ønsket av Høyre og de andre partiene i komiteen. Imidlertid fordrer etableringen av slike fond en tilpasning i forhold til ESAs krav – noe departementets forslag nok var preget av – bl.a. knyttet til de grenser som er satt for andelen av statlig finansiering i film. Det er viktig at man i året som kommer, får til en dialog mellom de regionale initiativene, departementet og sentrale aktører innenfor filmmiljøet, med sikte på å finne frem til ordninger som kan fungere tilfredsstillende over tid. Høyre er opptatt av å bidra til dette.

Avslutningsvis vil jeg takke Fremskrittspartiet for en god prosess rundt budsjettforliket. På komitenivå har vi kommet frem til en avtale der vi til tross for ideologiske forskjeller har funnet frem til et opplegg der begge partier har fått uttelling. Vi har også merket oss at vi i forliket fra finanskomiteen om budsjettets rammer fikk til et forlik uten kutt i kultursektoren.

Jeg vil også replisere litt mer på representanten Giskes innlegg. Det blir en stor grad av tallmagi når man flagrer med 200 mill. kr. Senterpartiet har også ca. det beløpet, og SV dobbelt så mye. Det er faktisk slik at vi gjennom dette skattefradraget som disse partiene foreslår fjernet, utløser meget betydelige beløp til kulturområdet. Vi skal selvfølgelig ikke erstatte kulturbudsjettet med private do-

nasjoner. Men vi har altså fått sterk kritikk for utviklingen når det gjelder finansieringen i forhold til frivillige organisasjoner, til tross for at beløpene der har gått opp. Helt isolert på det området er altså bare provenyberegningen flere ganger det beløpet som det som påstås å være kuttet, i forhold til frivillige organisasjoner. Jeg kan ikke skjønne at dette skal være dårligere penger for frivillig sektor enn de pengene som vi måtte sluse inn gjennom statsbudsjettet. Det at de mange entusiaster og bidragsyttere vi ser rundt i landet, stiller opp for sine lokale organisasjoner, må være utelukkende positivt.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Torny Pedersen (A) [13:12:51]: Hele komiteen har tidligere rost norsk film for den suksessen de har opplevd de siste årene. I innstillingen til kulturmeldingen, Innst. S. nr. 155 for 2003-2004, bad komiteen om en utredning av hvordan det best kan satses på film i regionene i Norge, og om en etablering av regionale filmfond.

Regionale filmfond får i alt 7,5 mill. kr i budsjettforslaget for 2005. Men hva skjer? I forliket mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet greide de jammen å redusere beløpet med 2 mill. kr og samtidig øremerke alle de resterende 5,5 mill. kr. Samtidig hadde Regjeringen allerede redusert filmbudsjettet med 15,6 mill. kr, med begrunnelsen momsomlegging, som egentlig burde vært en skattelette.

Hvordan vil Høyre forsvare at Regjeringen fortsatt mener at den satser på film? Og hvordan forsvarer man at Høyre er et skatteletteparti, når de ikke vil gi filmbransjen skattelette?

Olemic Thommessen (H) [13:14:21]: Når det gjelder de regionale filmfondene, er det en nyskaping i det norske filmlandskapet. Det er viktig å skille mellom disse fondene og det de representerer, og de regionale filmsentrene og måten de arbeider på.

Det som er clouet med de regionale filmfondene – og de ligner altså på fond som man finner maken til i mange europeiske land – er at de bidrar på investeringssiden, og først og fremst der. Det skaper spesielle utfordringer i forhold til de forpliktelsene vi har når det gjelder ESA og EU-systemet for øvrig. Dette er ikke avklarte områder. Det er viktig at vi har styring på dette, samtidig som vi jobber med å få det til. Den ordningen som var foreslått, i post 73 var det vel, dekket ikke opp de behovene som dette området har. Vi har gjennom dette forliket greid å finne en ordning der vi skal både sette i gang fondenes virksomhet og greie å få til en dialog som gjør at vi kan få dette på plass i forhold til EU-systemet. Det er en god løsning.

Karin S. Woldseth (FrP) [13:15:41]: Jeg hadde ikke tenkt å ta replikk på våre budsjettkamerater, men representanten provoserte meg en smule. Han hevdet nemlig at Fremskrittspartiet, med et kutt på 500 mill. kr, ville rasere kulturtiltak. Jeg vil gjerne spørre representanten Thommessen om hvor han har det fra. Det vi nemlig sier

i vårt budsjett, er at vi må tenke nytt. Vi utfordrer faktisk hele Kultur-Norge til å tenke nytt og annerledes. Synes Høyre det er greit at man ikke tenker nytt, at man går i det sporet man har gått i, og far har gått før en? Hvor fritt og uavhengig blir kulturlivet når staten finansierer det meste?

Olemic Thommessen (H) [13:16:40]: Jo da, vi skal tenke nytt, og det er jeg glad for at vi har med oss Fremskrittspartiet på i mange sammenhenger. Men i denne sammenhengen tror jeg nok at det med et kutt i den størrelsesorden som Fremskrittspartiet foreslår, ikke vil handle om at man får anledning til å tenke nytt. Det vil handle om at man rett og slett må slutte med en god del virksomheter og aktiviteter. Det Fremskrittspartiet legger opp til, er en ganske massiv endring fra de måtene man jobber på i dag, og over til en rent markedsbasert finansiering, altså at man skal leve av solgte billetter og slike ting.

All erfaring forteller oss at markedet ivaretar de brede segmentene innenfor kulturlivet. Statens viktigste oppgave er å ikke gjøre det som markedet selv kan gjøre, ved å bidra til større bredde og kvalitet på de områdene der markedet ikke fungerer. Det er det jeg synes er rart at Fremskrittspartiet ikke ser og tar innover seg. Konsekvensen av det grepet Fremskrittspartiet vil gjøre her, er at det ville bli færre prosjekter og en rekke prosjekter som ville forringe kvaliteten i kulturlivet.

Lena Jensen (SV) [13:17:56]: Det er nødvendig og enormt viktig å styrke utviklingen av den regionale filmbransjen for å etablere film- og TV-produksjon som kultur-, industri- og næringsvei. Opprettelsen av en ny post 73 for å støtte regional filmsatsing i Norge er et viktig og riktig grep. Men når et flertall i komiteen, bestående også av Høyre, inngikk et forlik på fordeling av disse viktige regionale midlene, ble en hel landsdel oversett – helt uten en faglig begrunnelse. Jeg stiller meg totalt spørrende til og er ikke så lite overrasket over at Film Camp i Nord-Norge ikke er tildelt midler, noe som har gitt en konkurransevridende ulempe.

Jeg vil stille følgende spørsmål til Høyre: Med hvilken begrunnelse har man forbigått en hel landsdel? Er det fordi filmutviklingen er så godt i gang i nord, og man derfor skal stille bakerst i køen? Er ikke dette forslaget som nå ligger inne, urettferdig og konkurransevridende? Mener ikke flertallet at det er nødvendig at dette rettes opp, slik at Film Camp, på lik linje med andre tiltak i landet, blir tildelt midler?

Olemic Thommessen (H) [13:19:13]: Som jeg forsøkte å forklare innledningsvis, er det viktig å skille mellom de regionale filmsentrene – det som etter hvert kalles for filmkommisjoner – som handler om å bringe filmproduksjoner til områder uten å bidra med penger, og filmfondene, som altså er en sammenstilling av bl.a. fylkeskommunale, kommunale og private midler fra regioner som arbeider for å få filmproduksjon til sine områder. Den posten vi nå snakker om, skulle først og fremst være inn-

rettet mot den siste modellen. Det er to miljøer i Norge som har jobbet lenge med akkurat den modellen, altså til forskjell fra å fungere som et filmsenter. De to miljøene mener vi det er viktig å holde gående videre. Dessuten er det gitt kraftige signaler og fylkeskommunale bidrag – så vidt vites – når det gjelder de to andre, og dermed synes vi de pekte seg tydelig ut. Det betyr ikke at vi skal forbi-gå Nord-Norge i tiden som kommer. Det er viktige filmmiljøer å ivareta der også, men de er altså ikke innenfor denne ordningen.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Karin S. Woldseth (FrP) [13:20:47]: Kultur, ja, det er et mangfold av ulike tiltak som blomstrer over hele landet. Og jeg tror at bortsett fra samferdselssaker er det kulturen som opptar folk flest – og mest folk. Da tenker jeg ikke først og fremst på finkulturen, men på breddekulturen, som engasjerer og aktiviserer hundretusenvis av mennesker landet rundt.

Først et lite hjertesukk: I budsjettbehandlingen i år har lobbyvirksomheten slått alle rekorder. Så kurset til Arbeiderpartiet i lobbyvirksomhet for kulturlivet har slått godt an. Det viser med all tydelighet at det er utrolig mange tiltak der ute. Selv mener vi at man trenger ikke lobbykurs, all den tid vår dør er vidåpen for alle som har et budskap. Det har vært et utrolig trykk mot hele komiteen, vil jeg tro.

Så over til innholdet i budsjettet. Fremskrittspartiet er svært glad for at seilskutene ble ivaretatt i budsjettet for 2005. Det resulterte i at vi kunne se på andre viktige behov i kultursektoren. For Fremskrittspartiet er det viktig at vi tar vare på vår kunst og kulturarv på en forsvarlig måte, slik at etterslektene kjenner sine røtter.

Det er derfor etter Fremskrittspartiets syn viktig at museene får forutsigbare rammer. Nå mener vi ikke med dette at museene ikke skal være kreative, drive lønnsomt og forsøke å finne ulike alternative inntektskilder, som f.eks. å leie ut noe av samlingene sine, men vi hadde nok helst sett at det ved gjennomføringen av den pålagte konsolideringen fram til 2006 også hadde fulgt noen penger med. Det gjør det ikke i budsjettet for 2005, og derfor synes Fremskrittspartiet det er svært viktig å komme tilbake med en sak om mva.-kompensasjon til våren. Dette blir en stor og viktig sak, som forhåpentligvis også gir museene et økonomisk løft på sikt.

Apropos løft, nok en gang har Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet framhevet sitt kulturløft. Denne gangen er det tydelig i budsjettbehandlingen, forrige gang var det tydelig i behandlingen av kulturmeldingen. SV har i sitt løft over 400 mill. kr ekstra til kulturen, Arbeiderpartiet og Senterpartiet har nesten 200 mill. kr hver. Jeg vil minne både partiene og velgerne der ute om at det kan få konsekvenser både å forlove og – ikke minst – å forløfte seg. Det er til syvende og sist skattebetalerne som skal betale regningen.

Fremskrittspartiet ønsker seg et fritt og uavhengig kulturliv, fritt fra statlig styring og uavhengig av statlig økonomi. Noen sektorer innenfor kulturlivet har funnet

ut at det går an å samarbeide med det private næringslivet, og ser at det ligger penger i det. Heldigvis er det stadig flere som ser dette som en mulighet, og ikke som et problem. Vi må selvsagt ta innover oss at vi bare er 4,5 millioner mennesker i dette landet, og at vi derfor har begrenset tilgang på næringsliv. Likevel er det godt å se at næringslivet ser på dette som en investering, og at kulturlivet tør gå nye veier.

Hver eneste nordmann, både liten og stor, i dette landet betaler 844 kr til kulturlivet i Norge i året. Og da burde de kanskje forlange å få noe igjen?

Jeg hadde gledet meg å gå innom Astrup Fearnley-museet forleden dag, et av de få museene som ikke mottar offentlig støtte. Der kostet det ingenting å komme inn. Kanskje er det at ting blir gratis, noe man bør vurdere for å gi skattebetalerne noe igjen for pengene sine. Kanskje vi burde sende en kultursjekk til hver eneste innbygger i landet, og la dem selv få velge hva de vil delta på? Da tror jeg nok at kulturlandskapet hadde sett noe annerledes ut enn det gjør i dag, men det er en sak vi får komme tilbake til. Det blir ikke i budsjettet for 2005.

Vi er skuffet over at Stortingets vedtak om tippenkjelen ikke blir fulgt opp i praksis. Det var en forutsetning for vedtaket at tippemidler til Frifond ikke skulle føre til en reduksjon av bevilgninger over statsbudsjettet. Uheldigvis har dette blitt foreslått av Regjeringen tre år på rad. Vi jobbet iherdig for å reversere kuttene, både i forfjor og i år. Dessverre fikk vi ikke gjennomslag for å reversere Frifond-kuttene. Det synes vi er veldig synd.

Samtidig er vi veldig glad for det vi har fått til gjennom kulturforliket. Vi mener at kulturbudsjettet har blitt bedre på flere viktige punkt. Jeg har allerede nevnt mva.-ordningen for museene. I tillegg vil jeg trekke fram ordningen for fordeling av midler til lokale og regionale kulturbygg. Her har Stortinget gitt Regjeringen en klar føring, slik at alle lokale og regionale bygg kan søke om midler fra ordningen.

Jeg har sagt det i tidligere debatter, og jeg sier det igjen: Alle som går ut fra Kunst- og håndverkskolen, kan ikke bli lønnet av staten eller kalle seg kunstnere. Og ikke alle som er glad i å synge, må på død og liv gi ut en plate. For ikke å snakke om alle de politikerne som gir ut bøker, de må ikke bli inkludert i innkjøpsordningen. Nok en gang vil jeg peke på at vi er ikke så veldig mange her i landet, og de som lykkes, bør gjøre det på tross av staten og ikke på grunn av den.

Sterke ord, kanskje det, men jeg har merket at det stadig blir et økende press mot oss stortingspolitikere med krav fra flere grupper om statlig finansiering. Noen må være tøffe nok til å si stopp – særlig fordi det i tillegg har blitt tilført betydelige friske midler gjennom ny fordeling av tippenkjelen.

Så vil jeg si litt om idrett. For Fremskrittspartiet er idretten en del av det utvidede kulturbegrepet, en del som vi som stortingsrepresentanter ikke har så mye med å gjøre, dessverre. Jeg skulle oppriktig talt ønske at vi som politikere, når nå også idretten har fått en økning av ressurser fra tippenkjelen på flere hundre millioner kroner, fikk en viss forståelse av hva pengene går til. Jeg vet ikke

helt det korrekte tallet, men jeg tror det dreier seg om bortimot 1,2 milliarder kr som vi stortingspolitikere ikke i det hele tatt har noen oversikt over. Når man ser hvordan vi haler og drar i noen få millioner på et kulturbudsjett på nesten 4 milliarder kr, blir det et paradoks at vi overhodet ikke har innsyn i hva de tusen millionene som går til idretten, virkelig går til.

Jeg er enig i at vi ikke skal rote oss borti ting vi ikke har noe greie på, men det kunne være på sin plass iallfall å få en liten oppstilling over hva den økningen vi bidrog til gjennom endring av tippenkjelen, medførte. For intensjonen til Stortinget var vel at mye av disse nye pengene skulle gå til breddeidretten. Og skal vi tro det vi hører, har ikke livet ute i Idretts-Norge blitt særlig bedre de siste årene. Dette bekymrer Fremskrittspartiet. Jeg håper Regjeringen ser det hensiktsmessig å orientere Stortinget om dette på en dertil egnet måte.

Til slutt må jeg få lov til å si at jeg gleder meg til 2005. Vi får da nemlig en statsråd som skal være frivillighetens minister. Det betyr i henhold til det som har vært sagt tidligere, at frivilligheten skal få det enklere når det gjelder å henvende seg til offentlig sektor, og det igjen betyr at Frivillighets-Norge kan konsentrere seg om å drive med det de skal drive med. Det er vel ingen tvil om at kulturkronene varer lenger blant de frivillige lag og organisasjoner. Fremskrittspartiet ser fram til at Frivillighets-Norge skal få en statsråd som taler deres sak.

K j e l l E n g e b r e t s e n hadde her overtatt presidentplassen.

Presidenten: Presidenten er noe usikker på om representanten Woldseth skulle ta opp forslaget?

Karin S. Woldseth (FrP) [13:30:00]: Det skal hun. Jeg tar hermed opp Fremskrittspartiets forslag i innstillingen.

Presidenten: Representanten Karin S. Woldseth har tatt opp det forslag hun refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Torny Pedersen (A) [13:30:05]: Det var ikke nødvendig å bruke lang tid på Fremskrittspartiets alternative budsjett. Det var bare å se på sluttallet for å finne ut at Fremskrittspartiet vil redusere kulturbudsjettet for 2005 med ca. 550 mill. kr. Det kan vi ikke kalle å satse på kultur.

Men det helt store skjer når Fremskrittspartiet går sammen med regjeringspartiene i et budsjettforlik. Plutselig er Fremskrittspartiet med på mange gode forslag som de tidligere har stemt imot. Men hva hjelper det når det ikke følger penger med, men bare ord? Er ikke det å forlove seg? Dette må da være å holde kulturfolk for narr. Og er ikke dette en form for dobbelt bokholderi?

Karin S. Woldseth (FrP) [13:31:10]: Jeg syns ikke det er dobbelt bokholderi. Representanten fra Arbeiderpartiet kan godt henvise til at vi kutter 500 mill. kr – det

er riktig, det, og det gjør vi. Men det representanten i samme åndedrag glemmer å si, er at det faktisk var vårt Dokument nr. 8-forslag som førte til at kulturlivet ble tilført 400 friske mill. kr. Om det er å kalle det dobbelt bokholderi, kan godt hende, det får hun tolke som hun vil.

Magnar Lund Bergo (SV) [13:31:55]: Representanten Woldseth er bekymret på skattebetalernes vegne. Hun er bekymret over at de såkalte kulturkameratene vil bevilge mellom 200 mill. kr og 400 mill. kr mer enn Regjeringen og Fremskrittspartiet på årets budsjett. Ser en på utviklingen når det gjelder bevilgningene fra Fremskrittspartiets side fra 2001 og fram til i dag, er det kanskje enda større grunn for skattebetalerne til å bekymre seg. De kuttet i 2001 43 pst. på kulturbudsjettet, i 2003 kuttet de 21 pst., og i år er de nede i 14,2 pst. Med en slik utvikling vil de ligge på rammen om to år og to måneder. Og på slutten av neste periode vil de som er så heldige å bli innvalgt, få se at de ligger omtrent på SVs nivå når det gjelder penger til kultur. Er det grunn for skattebetalerne til å bekymre seg med hensyn til den utvikling vi ser når det gjelder Fremskrittspartiets kulturpolitikk?

Karin S. Woldseth (FrP) [13:33:06]: Nå har jeg hørt det òg. «Om jeg hamrer eller hamres, ligefuldt saa skal der jamres.» Jeg trodde at SV ville være de som kanskje i stedet for å kritisere oss og bekymre seg for skattebetalerne ville være overstrømmende fornøyd med det Fremskrittspartiet har gjort hittil. Vi er stolte av det vi har gjort. Vi har en hel stortingsgruppe og et helt parti bak oss i det vi har gjort, så vi kan stå med oppreist rygg og ønske kulturlivet lykke til.

SV har ikke fått til så mange kroner i realiteten. Men Fremskrittspartiet, sammen med regjeringspartiene, har både fått på plass konkrete tiltak som vil bedre situasjonen innen museumsverdenen, og konkrete tiltak som man kan lese om i budsjettet. Det er mer enn SV har fått til.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Magnar Lund Bergo (SV) [13:34:13]: Jeg bør vel avslutte disputten med representanten Woldseth og si at det hun selv i sitt hovedinnlegg framhevet som det store grepet i denne perioden, nemlig endringen av tippenøkelen, var det faktisk Fremskrittspartiet, SV og Arbeiderpartiet som gjorde sammen, ikke Fremskrittspartiet og Regjeringen. – Det er fort å glemme.

Det hersker optimisme og forventning i store deler av norsk kulturliv for tiden. «Et positivt prosjekt», sier forfatter Roy Jacobsen til Dagens Næringsliv for en god uke siden. «Kulturloftet» er stikkordet for denne optimismen.

I forbindelse med behandlingen av kulturmeldingen fant de tre partiene Senterpartiet, Arbeiderpartiet og SV sammen på en naturlig måte, og det var så omfattende at disse partiene i kulturpolitikken i ettertid framtrer mer og mer som en blokk. Meg bekjent er dette helt spesielt i norsk politikk i nyere tid.

Det er ikke slik å forstå at disse tre partiene er enige i ett og alt. Den som leser, vil finne noen forskjeller i prioriteringer. Også når det gjelder hvor mye penger som stilles til rådighet, er det forskjeller. Men felles for partiene som blir omtalt som kulturkameratene, er at de ønsker å satse vesentlig mer enn dagens regjering – for ikke å snakke om Regjeringens budsjettpartner av året. For året som kommer, ønsker Arbeiderpartiet og Senterpartiet å bruke ca. 200 mill. kr mer enn Regjeringen. SV er som vanlig rausere på vegne av kulturen, og ønsker å bruke i overkant av 400 mill. kr mer. Selvfølgelig er heller ikke dette nok til alle gode formål som ønsker mer aktivitet, men responsen fra store deler av kulturaktivistene tyder på at de setter pris på de prioriteringene SV gjør.

De tre partiene har fulgt opp sine intensjoner fra Kulturloftet og arbeidet med kulturmeldingen og viser dette med å samle seg i en felles merknad om prioriteringer i forbindelse med årets budsjett. Dette bekrefter viljen til felles prioriteringer om et kollektivt løft. Igjen er responsen fra norsk kulturliv varmen. Når regjeringspartiene må ta klare atterhald om den økonomiske utviklingen, sier kulturkameratene: Gi oss flertall for vår politikk, og vi skal innfri løftet om 1 pst. av statsbudsjettet til kultur.

Snakker vi så bare om mer eller mindre penger? Jeg mener ikke det. Jeg har tidligere, i flere sammenhenger, vist til utviklingen i Danmark, der en mer og mer ser konsekvensene av en nyliberalistisk politikk for kulturlivet: stagnasjon og reduksjon i offentlige bevilgninger, og mer og mer overlates til markedet. Det som blir stående, er det som er mest lønnsomt og mest kommersielt tilrettelagt, ikke overraskende på bekostning av mangfold og det som i noen sammenhenger blir omtalt som sære eller smale uttrykk. Og jeg er enig med representanten Thomassen i at det ikke bare er gradforskjeller, det er vesensforskjeller mellom Høyre og Fremskrittspartiet. Da må vi håpe at verdikonservatismen fremdeles lever såpass godt at Høyre, hvis vi etter neste valg skulle få en ny regjering der Høyre blir enda mer avhengig av Fremskrittspartiet, ikke lar seg lokke enda lenger.

I Norge er det først og fremst innenfor mediefeltet at vi opplever en slik utvikling. Heldigvis har vi i denne perioden, på tross av en høyredominert regjering, en kulturminister som ønsker mangfold, og som har skjönt at markedet alene ikke er i stand til å ivareta slike hensyn. Statsrådets forsvar for pressestøtten fortjener ros og respekt, selv om det i utkastet til årets budsjett så ut som om hun hadde sovet i timen. Men hun våknet heldigvis i tide og sørget for at aviser med innhold som ikke nødvendigvis står henne nær, eller som ikke kan overleve uten støtte – f.eks. Morgenbladet og Ny Tid – fortsatt skal berike ikke minst kulturdebatten i året som kommer. Ser vi i programmet til partner Høyre, blir det klart at de ønsker pressestøtten fjernet. Hva Fremskrittspartiet ønsker å gjøre med pressestøtten på sikt, egner seg sannsynligvis ikke til å sies høyt fra denne talerstol.

Ikke minst på dette feltet er det lett å forstå at Kultur-Norge ønsker seg et alternativ der en sier at en vil – i motsetning til et alternativ med et sannsynligvis svekket Kristelig Folkeparti og et enda sterkere Fremskrittsparti.

De kulturpolitiske konsekvensene av en rasering av pressestøtten er ganske klare for de fleste som følger litt med. At enkelte partier hilser en slik utvikling velkommen, gjør det trolig enklere for mange å velge politisk side ved neste valg.

Dersom ein brukar alle pengane på fjøs, og ingenting på fe, vert det lite mjølk.

Denne beskrivelsen brukte en representant for distriktsoperaen under høringen i forbindelse med budsjettet. Det er en meget treffende beskrivelse – etter mitt syn – for det er ikke slik at Regjeringen kutter stygt i årets budsjett. De sier selv de har en vekst på 7–9 pst. Riktignok har de knust noen sparegriser – som Giske sier. Så turer de videre, fortsatt mot Stortingets vilje, og bruker midler fra det såkalte tippeforliket til stadig nye formål – etter eget forgodtbefinnende – som tidligere lå i det ordinære budsjettet. På den måten salderer de sine egne budsjetter med spillemidler. De trosser også Stortingets vilje når de reduserer eller nuller poster som Frifond, Den kulturelle skolesekken og midler til lokale og regionale kulturhus.

Å budsjettere er en måte å husholdere på. Det må kunne stilles spørsmål ved måten Regjeringen har gjort dette på – også denne gang. Både vi i SV og store deler av Kultur-Norge hadde vel noen positive forventninger til det første budsjettet etter at kulturmeldingen – som skulle stake ut kursen for de neste ti årene – var blitt presentert. Det vi ser, er konsekvensene av statsrådets «atterhald»: noen penger til glass og betong, men forsvinnende lite til aktivitet og nyskaping. Det er som å invitere til innvielsesfest og servere oppvarmet graut og julekaker fra forrige jul.

Det må være ille å bruke så mye penger som Regjeringen gjør, og få så lite positiv respons tilbake. Kan det ha noe med husholderingen å gjøre? Grått, var statsrådets ærlige kommentar til budsjettet – heller ingen dårlig beskrivelse. Kommentaren fra statsråden passer vel også godt på den responsen budsjettet har fått fra Kultur-Norge.

I år foreslår SV å prioritere kulturbudsjettet slik at det økes med 431,5 mill. kr. Det er umulig i ett innlegg å kommentere alle poster og tiltak, men den som tar seg tid til å lese våre prioriteringer, vil se at mesteparten av pengene ikke går til populistiske julekort. Vi har selvfølgelig våre, men jeg mener vi i liten grad fristes til slik pengebruk, sett i lys av det vi disponerer i budsjettet. Men det er verdt å merke seg at vi tar ansvar, at det er «dei faste postane», som det het i NRK i gamle dager, som styrkes – de store fondene, innkjøpsordningene, frivilligheten ved frifondsordningen, Den kulturelle skolesekken osv.

Det vi gjør, er å løfte kultur opp som et forpliktende og omfattende satsingsområde i SVs politikk i årene som kommer. At vi deler disse ambisjonene med Arbeiderpartiet og Senterpartiet, er noe av det som vil gjøre høstens valgkamp og høstens valg spesielt spennende for alle som ønsker en reell satsing på kunst og kultur i framtidens Norge.

Den kulturelle skolesekken er vel det mest synlige og gledelige som har skjedd i norsk kulturliv i denne stortingsperioden – riktignok som et resultat av opposisjo-

nens endring av tippenekkelen. Men også regjeringspartiene er tydeligvis fornøyd med resultatet. På dette området har Regjeringen forvaltet penger og ideer på en måte som ikke er så langt unna det som den gang var våre intensjoner.

De siste dagene har vi fått noen alarmerende rapporter om ferdighetene i skolene i Norge. Har dette noe med oss å gjøre? Ja, vi har et stort ansvar – slik jeg ser det – først og fremst for å bidra til å skape kreative og nysgjerrige unger som trives, og som får gode muligheter til å utvikle mange sider ved seg selv. Den kulturelle skolesekken har jeg nevnt. Ta med Ungdommens Kulturmonstring, og glem ikke bibliotekene!

Folkebibliotekene er riktignok kommunenes ansvar. Hadde det ikke vært for at dette er lovpålagt, er jeg redd vi allerede nå ikke hadde hatt så mange igjen. Bedret kommuneøkonomi, som også gjør det mulig å prioritere kulturfeltet, er nøkkelen. Den nøkkelen tror jeg dagens regjering har rotet bort – og har problemer med å finne igjen. Folkebibliotekene er vår viktigste ikke-kommersielle møteplass lokalt, uten kjøpetvang, og bør styrkes og bygges opp, ikke – som vi dessverre ser rundt omkring – legges ned. Dette er ikke på grunn av dårlig besøk – tvert imot – men på grunn av skrantende økonomi, lite penger til bøker, plater, filmer osv.

SV foreslår å styrke dette ekstra i budsjettet som kommer, med 10 mill. kr. Vi foreslår i tillegg krafttak for fengselsbibliotekene, Det flerspråklige bibliotek og bokbussene.

Vi må ikke glemme musikken. Hjemme på loftet henger det en uniform fra Gol guttemusikk. Den henger der fordi korpset så det som usannsynlig at noen noen gang ville få bruk for en uniform i størrelse 6 år. Det var guttemusikk, men det kom ikke mange protester fra oss guttene da det ble skolemusikk og det töt inn jenter. Når jeg nevner dette, er det fordi de såkalte kulturkameratene har satt av 10 mill. kr til et fond for innkjøp av instrumenter til korps – ikke nok, men en god begynnelse. Mitt ønske er at disse midlene raskt kommer på plass og raskt økes, slik at foreldrenes dugnadsånd mer kan rettes mot korpsaktivitet og mindre mot det å skaffe penger til instrumenter.

Til slutt NRK: Kort oppsummert kan en vel nøye seg med å si: Gratulerer! Det må være mulig å gi uttrykk for respekt for det NRK – med Bernander i spissen – har utrettet de siste årene: orden i økonomien og en styrket og økende markedsposisjon. Planene er klare for satsingen på Barne-TV. Kom igjen – det skal ikke stå på SV!

Hva med SVs vanligvis kritiske røst mot kommersialisering og vår uenighet når det gjelder utviklingen av distriktskontorene osv. i NRK? Jo, dette står ved lag, men i dag har jeg bare lyst til å si: Heia NRK! Jeg vil gi ros til sjefen og alle de ansatte for hva de får til.

Jeg fremmer de forslagene SV har i innstillingen – alene eller sammen med andre.

Presidenten: Representanten Magnar Lund Bergo har tatt opp de forslagene han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Sonja Irene Sjøli (H) [13:44:37]: Vi har nå hørt at Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet har et fellesskap i kulturpolitikken.

Men vi har også hørt at de har et større prosjekt på gang. De vil nemlig danne regjering sammen etter valget. De viser til Kulturløftet, som er en forpliktende og omfattende satsing på kunst og kultur de neste ti årene, og som følges opp i de respektive partiers alternative budsjett.

Det som skiller regjeringspartiene og Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet i kulturpolitikken, er, som Thommessen var inne på, bruken av penger. SV har vel 430 mill. kr mer i sitt alternative budsjett, og de vil bruke enda mer. Arbeiderpartiet har i underkant av 200 mill. kr mer. De mangler altså 230 mill. kr for å møte SV i kulturpolitikken. Og de skal altså lage et budsjett sammen til høsten!

Det kunne vært interessant å få høre hvor SV har tenkt å kutte i sitt kulturbudsjett for å møte de andre partiene. De er jo ikke kjent for kunsten å prioritere. Men det kunne vært interessant å høre hva de har tenkt å gjøre når de kommer ut i den virkelige verden.

Magnar Lund Bergo (SV) [13:45:59]: Kunsten å prioritere er også en av våre disipliner. Jeg tror at dersom representantene Sjøli og Thommessen fra Høyre hadde fått disponert de midlene som vi har på årets kulturbudsjett, er det ikke sikkert at de ville ha disponert dem så veldig mye annerledes.

Jeg har ikke tenkt å starte budsjettforhandlinger med Sjøli på vegne av kulturkameratene. Det skal vi ta til høsten. Jeg frykter ikke den runden. Vi har jobbet veldig godt sammen. Vi vet hvilken veg pilen skal peke. Vi skal gå den sammen, og vi skal gå den raskere enn dagens regjering. Det er det vi sier.

Karin S. Woldseth (FrP) [13:47:01]: Jeg trodde ikke SV var skvetne, at de ikke torde å si enkelte ord fra talerstolen. Jeg skal fortelle Lund Bergo hvilket ord som kanskje – eller helt sikkert – er veldig vanskelig for SV å si fra denne talerstolen, og det er «kutte». Men det vet kanskje ikke SV helt hva er.

Jeg kan også fortelle SV, siden Lund Bergo i sitt hovedinnlegg spurte hva vi hadde tenkt å gjøre med pressestøtten, at på sikt – og det er helt sikkert representanten fra SV klar over – vil vi sørge for at riksdekkende, meningsbærende aviser, som Klassekampen og Dagsavisen, får greie seg selv.

Som sagt: Dette med å kutte vet kanskje ikke SV hva er, for de har skattebetalerne å ta fra. Er det ikke slik?

Magnar Lund Bergo (SV) [13:48:11]: Når vi sitter og forvalter penger på Stortinget, er det for en stor del skattepenger. Jeg regner med at det er de samme pengene Fremskrittspartiet bruker.

Jeg viste i en replikk til Fremskrittspartiet tidligere i dag hvordan de har redusert sine kutt i kulturbudsjettet fra over 40 pst. til 14 pst. i løpet av fem år. Hvis den kurven fortsetter, vil de jo snart skylde penger. Da må de

hente penger fra skattebetalerne, de også. Så det skal nok gå bra.

Det som er bekymringsfullt, er at representanten Woldseth fra Fremskrittspartiet ikke ser konsekvensen av å kutte pressestøtten nettopp til de meningsbærende avisene. Det skal altså være slik at de meningene som lønner seg, er de som skal leve i Norge.

Ola T. Lånke (KrF) [13:49:09]: Det har alltid vært SVs strategi å løse alt med statlige penger. En skulle tro at det også var interessant for et parti som SV å kunne ta i bruk penger gitt av private, gitt av enkeltmennesker rundt omkring i dette landet. Tall vi har fra Finansdepartementet, viser at i 2003 ble det utløst gavefritak for 677 mill. kr. Dette er penger som går rett inn i frivillige organisasjoners kulturarbeid. Dette synes etter Sosialistisk Venstrepartis mening ikke å være særlig viktig, for de har gått imot denne ordningen.

Så er det et par ting til som jeg også vil ta opp. Vi har gjennom budsjettforliket mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet foreslått og fått igjennom at vi skal løfte to kor inn på statsbudsjettet, nemlig Nidarosdomens Guttekor og Oslo Domkor. Vi ønsker å styrke korfeltet. Vi ønsker også å få til en støtteordning, slik kulturmeldingen la opp til på korfeltet. Her glimrer Sosialistisk Venstreparti med sitt fravær, noe budsjettkameratene og Arbeiderpartiet ikke gjør. Hva er det som gjør at SV holder seg utenfor disse bevilgningene?

Magnar Lund Bergo (SV) [13:50:27]: Kanskje årsaken til at vi ikke er med på bevilgningen til disse to korene, nettopp er det som Woldseth savnet, nemlig prioriteringer i budsjettet. Det er kjent at vi har ganske mye penger, men vi gjør allikevel ganske mange tunge prioriteringer. Vi gjør ikke slik som Lånke og hans partifeller, som kutter i f.eks. Kulturfondet og bruker penger til julekort hjem til sine egne kor. Det har vi ingen behov for å være med på.

Når det gjelder skattefritak for gaver til organisasjoner, er det et prinsipp vi er imot. Men det viser at skatteviljen er der, at pengene fins. Jeg mener det er viktig at fellesskapet skal kreve inn skatt og fordele pengene etter en politisk prioritering og ikke etter privatpersoners for godtbeholdende.

Presidenten: Replikordskiftet er slutt.

Ola T. Lånke (KrF) [13:51:48]: I tiden rundt tusenårsskiftet har mange av oss tatt til orde for å gi kulturbelvilgningene et løft. Siste utspill, som også er kalt Kulturløftet – med stor K – ble lansert i forbindelse med kulturmeldingen i vår. Ifølge en trykksak fra de tre partiene som står bak, er målet å heve kulturbudsjettet med ca. 1,3 milliarder kr over en tiårsperiode.

På denne bakgrunn er det med største tilfredshet jeg konstaterer at det kulturbudsjett Samarbeidsregjeringen la fram i høst, har den største prosentvise økningen noe kulturbudsjett har hatt på svært mange år. For program-

kategori Kulturformål er økningen på hele 9 pst., som er høyere enn noe kulturbudsjett i dette århundre. For kultur- og medieformål til sammen er økningen på vel 340 mill. kr for neste år. Det må sies å være en brukbar opptrapping dersom målet skulle settes til 1,3 milliarder kr innen ti år. La oss få to–tre slike budsjetter til, så er vi snart der! Vi er enige om at norsk kulturliv trenger et skikkelig løft.

Likevel: Til tross for at kulturministeren kan smykke seg med det beste budsjett på aldri så lenge, har vi også denne høsten hørt noen ventilere sin misnøye med budsjettet. Høringene i komiteen bar for en del preg av dette. Ja, til og med fra noen av dem som fikk en påplussing i siste liten i budsjettavtalen i komiteen, fikk vi høre: Jo, vi takker for det vi fikk, men vi hadde forventet mer.

Den enkle forklaringen på manges skuffelse er at en betydelig del av budsjettøkningen denne gang måtte gå til videreføring av noen få større, viktige byggeprosjekter som Stortinget har vedtatt å sette i gang. Det ble derved ikke rom for å innfri så mange av løftene gitt i kulturmeldingen. Kanskje ville det være klok strategi med tanke på senere budsjetter at man tilstreber å finne en balanse mellom hva som bør gå til utbygging av infrastruktur, og hva som bør gå til økning av aktivitet. Men her ligger ikke hele forklaringen på misnøyen.

Det er også noe galt med forventningene. Noen har åpenbart overdrevent, ja urealistiske forventninger til hva som ville bli bevilget.

Selv om vi ikke behøver å bruke tid på å lete etter syndebukker, bør kanskje noen hver koste på seg å gå litt i seg selv på dette punkt. Også innenfor kulturpolitikken er det grobunn for atskillig populisme. Heller enn å kaste blå i øynene på kulturfolket bør vi beflitte oss mer på å vise nøkternhet i omgang med de politiske løfter, selv om det nærmer seg valg. Det lanseres altfor mange forslag som det aldri blir bevilget penger til.

Et annet uheldig trekk ved kulturdebattene er at de så ensidig fokuserer på økte bevilgninger, på mer penger. Det er sant at mye kultur kan skapes med små midler, derfor er investering i kultur en god investering.

Men det er også sant at det i mange tilfeller går an å få mer ut av de pengene en har, ved å bruke dem på en annen måte. Derfor bør det også være en kontinuerlig kulturpolitisk utfordring å ha oppmerksomheten vendt mot organisasjon, forvaltning og ledelse, mot tiltak som kan føre til bedre ressursutnyttelse.

Den viktigste kulturpolitiske reformen i dette tiåret er ABM-reformen. Den har nettopp hatt dette for øye: bedre ressursutnyttelse både for å kunne løse flere oppgaver innen arkiv, bibliotek og museum og framfor alt heve kvaliteten på tjenestene og tilbudet til publikum. ABM-reformen er allerede kommet langt i denne retning. Likevel står mye igjen. Her har det vært nødvendig både å skape mer rasjonell drift og å tilføre økte ressurser.

Dessverre har vi ikke lyktes helt i å holde takten i bevilgningene, slik Stortinget forutsatte. Det er i tiden som kommer, helt avgjørende at disse midlene tilføres, slik at reformen ikke stanser opp. Det gjelder midler til videre opprusting innenfor de enkelte delsektorene, og det gjel-

der ikke minst midler til utviklingsprosjekter i hele ABM-feltet.

Noen utfordringer peker seg særlig ut. Konsolideringen på museumsfeltet kan fort komme ut av det gode spor den er kommet inn i, dersom det ikke kommer ressurser. På arkivfeltet er det store etterslep, ikke minst gjelder det knyttet til overgangen til elektronisk arkivering, men også forbundet med det å skulle ta vare på den store mengde privat arkivmateriale som i for liten grad har vært ofret omtanke til nå.

Bibliotekfeltet er i stor grad et kommunalt ansvar. Men også her finnes det flere viktige utfordringer under statlig myndighet og ansvar, og jeg vil peke på to: Det gjelder fengselsbibliotekene og Det flerspråklige bibliotek. Begge disse kategoriene oppleves på mange måter som bibliotekfeltets stebarn hvis betydning for sine brukere altfor lenge har vært sterkt undervurdert. Begge områdene må inn i vår prioritering i tiden framover.

Kulturfeltet har mange budsjettkapitler og poster. Som saksordfører for de sakene her i Stortinget som er knyttet til byggingen av nytt operahus, vil jeg uttrykke tilfredshet med at byggeprosjektet er i rute. Det er det aller største enkeltløft på kulturområdet målt i penger i dette tiåret.

Samtidig med byggingen av nytt operahus har det vært av avgjørende betydning å løse to andre oppgaver som løper parallelt. Den ene gjelder den organisatoriske opprustningen innenfor Den Norske Opera, med sikte på å kunne matche de økte utfordringene i et nytt operahus. Den andre gjelder utviklingen av opera- og ballettproduksjon og formidling i andre deler av landet. Det har vært Stortingets klare forutsetning at det ene skal gjøres og det andre ikke lates ugjort. Denne forutsetningen må stå ved lag. La meg også tilføye at det var med stor tilfredshet vi mottok meldingen om at Statsbygg nå har lyktes i å få til en ordning med leveranse av norsk stein til deler av fasaden på operahuset i Bjørvika.

Nytt fra neste år er at Kultur- og kirkedepartementet vil få et overordnet ansvar for frivillighetspolitikken, dette som en oppfølging av arbeidet med den såkalte frivillighetsmeldingen. Lenge har det vært uttrykt behov for en bedre samordning og en mer helhetlig politikk på dette feltet.

Med den enorme innsatsen som utføres av et stort antall frivillige gjennom dugnadsinnsats i et mangfoldig kulturliv, er dette departementet et naturlig valg. Departementet får også ansvaret for det viktige arbeidet som utføres av frivillighetssentralene, et arbeid som fortsatt trenger styrking, bl.a. gjennom etablering av flere sentraler.

En av utfordringene for departementet blir også å sørge for at momskompensasjonsordningen for de frivillige organisasjoner fungerer etter sin hensikt. Denne har skapt en del uro ute i organisasjonene, og det er viktig at man finner fram til en mer treffsikker ordning uten at det medfører etablering av et omfattende byråkrati.

På mediefeltet ligger det flere utfordringer. En av dem er knyttet til en økende interesse for å skape og produsere film rundt omkring i landet. Flere nye filmmiljøer er un-

(Lånke)

der etablering i ulike regioner. Den norske filmpolitikken har som kjent lenge vært i støpeskjeen. Den omlegging av filmpolitikken som har vært gjennomført de siste årene, har utvilsomt bidratt til en vitalisering av filmbransjen, som igjen har frambrakt bedre norske filmer, økt publikumsoppslutning og større egenfinansiering.

Men på ett viktig punkt har utviklingen ikke vært like lovende. Det gjelder framfor alt den geografiske spredningen av filmproduksjonen. En titt på oversikten over de filmer det er gitt støtte til de siste årene, viser at over 90 pst. av pengene har gått til filmprodusenter med adresse i Oslo, i Bærum eller i det sentrale østlandsområdet. Knappe 10 pst. er tilført produsenter utenfor østlandsområdet, det gjelder særlig aktører som hører til i Bergen. Den skjeve fordelingen kan muligens skyldes at det er mangel på dyktige produsenter andre steder i landet. Men dette er det en politisk oppgave å gjøre noe med.

Det er ingen tvil om at denne skjevfordelingen er et viktig moment som bør vies oppmerksomhet under den kommende evaluering av filmstøtten. Skal vi lykkes i å utløse kreative krefter og økonomiske ressurser i andre deler av landet, trenger vi også robuste regionale miljøer som kan bidra med sitt.

Vi kan vise til eksempler på hva man gjør på andre områder i forbindelse med næringsutvikling. Utflytting av statlige tilsyn er et slikt eksempel. Regjeringen ønsket en bedre utnyttelse av spesialkompetansen i landet på dette området.

Videre: Hvordan kunne man tenke seg å bedre tilgangen til kapital i næringslivet uten en opprettelse av regionale kapitalbaser? Det samme bør også skje på filmområdet.

Til slutt: I år fikk regjeringsspartiene til en budsjettavtale med Fremskrittspartiet. Vi vil gi ros til Fremskrittspartiet for ryddig opptreden, som førte til at vi kom til enighet. Som et ledd i avtalen ble det omfordelt ca. 10 mill. kr til en del gode formål, og vi har en del flertallsmerknader som kan få stor betydning på viktige felter.

Fra min side, som jeg allerede har nevnt, vil jeg også understreke at jeg er glad for støtten til Nidarosdomens guttekor og Oslo Domkor, som, selv om den ikke er stor i kroner og øre, likevel kan varsle en begynnende opptrapping av så vel støtten til korfeltet som en egen støtteordning til kirkemusikalsk virksomhet, slik det ble varslet av Regjeringen i kulturmeldingen. Det siste blir også understreket med tildelingen til det regionale kirkemusikk-senteret ved Bodø domkirke.

Aller sist: Vi har nettopp opplevd en ny utdeling av Nobels fredspris. Dette er en viktig årlig begivenhet, som kan bety mer for en fredelig utvikling i verden enn vi kanskje aner. I den forbindelse er det svært positivt at Regjeringen har bidratt både til etablering og drift av Nobels Fredssenter på Vestbanen. Senteret skal åpnes i forbindelse med markeringen av Norges uavhengighet den 7. juni. Både hundreårsmarkeringen og åpningen av fredssenteret er viktige nasjonale kulturbegeivenheter som

vi tror kan gi betydelige ringvirkninger og påkalle stor oppmerksomhet i kommende år.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Eirin Faldet (A) [14:02:15]: Jeg synes nesten synd på representanten Ola T. Lånke nå, for han er virkelig genuint opptatt av kultur. Han snakker varmt og gjerne lenge om frivillige organisasjoner.

Men fra det miljøet som representanten Lånke har kjennskap til, vet representanten godt at til og med frivillige organisasjoner trenger hjelp. Basarer er vel kanskje heller noe som representanten kjenner, men vi snakker her i Stortinget om Frifond, f.eks. Det viser seg at denne ordningen, der midlene skal gå til frivillige organisasjoner, som faktisk kan spre mye glede og aktivitet, ikke minst på lokalplanet, har mistet 17 mill. kr på budsjettet.

Hvordan vil representanten Ola T. Lånke bortforklare dette?

Ola T. Lånke (KrF) [14:03:44]: Jeg må si representanten Faldets omtanke og forståelse for undertegnede nesten grenser til det rørende.

Når det gjelder synet på frivillige organisasjoner, er det helt korrekt at de har vært et hjertebarn for Kristelig Folkeparti. Vi konstaterer at de frivillige organisasjoner har bedre rammevilkår i Norge enn de har hatt noen gang, takket være forskjellige ordninger. Fritak for skatt på gaver er én av dem som vi virkelig er glade for at vi har fått til, og som betyr uendelig mye for veldig mange frivillige organisasjoner.

Når det gjelder Frifond, har de, som representanten Faldet sier, mistet noe over statsbudsjettets bevilgninger, men i 2005 får de 135 mill. kr i stedet. Hvis vi ser litt på forholdet mellom de to tallene, ser vi jo at dette er en formidabel økning i bevilgningen til frivillige organisasjoner, som kommer barn og unge og voksne til gode i hele landet. Dette kan egentlig ikke sies å være noe kutt.

Magnar Lund Bergo (SV) [14:05:07]: Er det noe galt med forventningene, sier Lånke i sitt hovedinnlegg. Er det så galt at det finnes noen forventninger i Kultur-Norge når det gjelder å følge opp kulturmeldingen? Er det så galt av Kultur-Norge å forvente at ABM-meldingen følges opp?

Slå inn åpne dører, sa Ola T. Lånke, en av Regjeringens talsmenn, da vi kom med Kulturløftet. En kan jo spørre Ola T. Lånke om ABM-døren nå har gått i vranglås. Det er ikke vi som har låst den.

Så sier representanten Lånke at til tross for den store prosentvise økningen finnes det allikevel ikke plass til hans eget hjertebarn, nemlig ABM. Mener representanten Lånke at museenes reaksjon på årets budsjett er urimelig syting, eller har det sin årsak i reelle forhold? Eller er det noe galt med forventningene i Museums-Norge?

Ola T. Lånke (KrF) [14:06:24]: Er det noe galt med forventningene, spør representanten Lund Bergo.

Hvis han hadde hørt godt etter hva jeg sa i mitt innlegg, så sa jeg for det første at til tross for stor økning på budsjettet, den største på mange år, er det misnøye og forventninger om at det kommer mer. Det har jeg for så vidt forståelse for, men samtidig sier jeg også at forventningene er for store. Ikke minst Sosialistisk Venstreparti og representanten Lund Bergo har i årevis bidratt til å kaste blått i øynene på folk med forslag som det aldri har blitt penger av. Gjennom alle de år jeg har sittet i kulturkomiteen, og det begynner etter hvert å bli åtte år, har dette vært historien, gjentatt gang på gang, 300 mill. kr mer til kultur strødd utover landet. Ingen har sett noe til de pengene. Det er med på å skru opp forventningene. Det er klart at her har vi alle noe på samvittigheten. Det skal jeg nok innrømme, at alle har lett for å gjøre det. Det tror jeg faktisk jeg sa i mitt innlegg, så jeg tror vi bør gå i oss selv.

Det er for høye forventninger, men det er klart at ABM-feltet, som er ett av dem, trenger mer penger. I mitt innlegg tror jeg at jeg gjorde rede for grunnene til det.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [14:07:53]: I samband med kulturmeldinga fekk Regjeringa støtte frå Stortinget til å utvide innkjøpsordninga til også å gjelde sakprosa. Vi har tidlegare i dag i Odelstinget hatt ein debatt der barne- og familieministeren viste til familiemeldinga og tre tiltak, og at det her måtte prioriterast, noko vi alle forstår.

Kristeleg Folkeparti sin representant la veldig stor vekt på at Nidarosdomen guttekor og Oslo Domkor no var komne inn på budsjettet. Spørsmålet mitt til representanten Lånke er då: Kan Kristeleg Folkeparti gjere greie for korleis dei ser på prioriteringa vidare? Er det det å utvide innkjøpsordninga til også å gjelde sakprosa som bør stå øvst, er det ABM, eller er det kor?

Ola T. Lånke (KrF) [14:09:13]: I replikken fra Sollied Øveraas var det tre ting som ble nevnt. Det var kor, det var innkjøpsordningen for sakprosa, og det var ABM. Så vidt jeg husker, var det et bredt flertall i kulturkomiteen som gikk inn for at det skulle komme mer ressurser til alle disse feltene, men vel å merke ikke i første budsjettår. Den meldingen tror jeg vi til kjedsommelighet må minne om egentlig har et tiårsperspektiv.

Hvis representanten spør om det er innkjøpsordningen for sakprosa som skal komme først, og det andre bak, tror jeg at vi skal diskutere det i tiden framover hvis vi må prioritere. Jeg håper jo at det i årene som kommer, blir en styrking av alle disse postene over budsjettet. Jeg er i grunnen optimistisk med tanke på det. Jeg har stor tro på at det også er i tråd med statsrådets ønske og ønsket til de partiene som står bak Regjeringen.

Presidenten: Replikkordskiftet er avsluttet.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [14:10:39]: Senterpartiet ønsker at kultur skal vere meir enn fyndord i festtalar og kakepynt på partiprogramma. Kulturpolitikken skal vere ambisiøs og forpliktande og ha vyar som går utover dei årlege statsbudsjetta. «La de tusen blomster blomstre» er

eit uttrykk som går igjen i kulturpolitiske innlegg. Men ingenting gror utan gjødsling, og det same kan ein vel seie om kulturen. Utan stimulans og tilrettelegging får vi inga kulturoppblomstring i landet vårt.

Senterpartiet stod saman med Arbeidarpartiet og SV i store delar av innstillinga til kulturmeldinga. Gjennom behandlinga av årets kulturbudsjett har vi vist at det er vilje til å innfri det vi lova i den innstillinga. Vi gav uttrykk for at vi ville støtte opp under den norske filmsuksessen. Vi lova auka satsing på det frivillige arbeidet. Frå regjeringshald vart det sagt, som det er vorte peika på frå denne talarstolen fleire gonger, at det var å slå inn opne dører, og at det var minimal forskjell mellom regjeringspartia og dei såkalla kulturkameratane.

Kva er det så som skjer på desse to nemnde områda i budsjettframlegget for 2005, det første budsjettet etter at kulturmeldinga er behandla? Jau, Regjeringa kuttar i produksjonsstøtta til film med over 15 mill. kr og godtek endåtil ein ytterlegare reduksjon etter forliket med Framstegspartiet. Kva med det frivillige arbeidet? Jau, Regjeringa sitt framlegg inneber ein reduksjon på 17 mill. kr. Framstegspartiet gir si støtte i forliket.

Då Stortinget endra nøkkelen for tippemidlar, var det ein klar føresetnad – og det har eg lyst til å understreke – at dei ordinære løyvingane på statsbudsjettet ikkje skulle reduserast. Senterpartiet ønskjer ei sterk opptrapping av løyvingane til frivillig arbeid og har totalt løyvt 42 mill. kr ekstra på Kap. 315 Frivillighetsformål.

Forslaget som vi har saman med Arbeidarpartiet og SV om å opprette eit instrumentfond på 10 mill. kr, er også eit viktig bidrag i satsinga på frivillig arbeid.

Innkjøpsordninga for norsk litteratur har vore viktig ikkje minst for biblioteka. Det har lenge vore eit sterkt ønske frå mange hald om å utvide innkjøpsordninga til også å gjelde norsk sakprosa. Det engelske språket et seg meir og meir inn i det norske, og språkområde som naturleg burde vore norske, er i ferd med å bli overtekte av det engelske språket. Å utvide innkjøpsordninga til også å gjelde sakprosa er eit tiltak for ein meir offensiv språkpolitikk som vil styrkje norsk språk. Eg må berre medgi at eg vart skuffa, for eg hadde håpa at Regjeringa skulle komme med dette i årets budsjettframlegg.

Så vil eg også denne gongen frå denne talarstolen gi ros til statsråden når det gjeld nynorsken. I vårt budsjett har vi ei rekkje tiltak for å styrkje dette området.

Vi følgjer opp kulturmeldinga med å satse på fleire tiltak innanfor norsk musikk, auke festivalstøtta, foreslå etablering av ei eiga støtteordning for dans og auke løyvingane til fri scenekunst.

Ordninga med utsmykking av det offentlege rom er viktig. Det er eit godt verkemiddel for å sikre tilgang til kunst i det offentlege rom. Det er særskilt viktig å understreke at ordninga må gjelde for all offentleg etablering, uavhengig av om bygget er ått eller leigd av det offentlege.

Vi har i mange budsjetthandsamingar stått saman med Kristeleg Folkeparti om å halde ved lag produksjonsstøtta til avisene. Mitt inntrykk har vore at vi er samde om at ein rik avisflora er viktig. Postens portoauke har gjort situasjonen vanskeleg for mange aviser. Kulturministeren

har ved fleire høve erkjent at dette er eit kulturpolitisk spørsmål. Eg hadde derfor forventa at Regjeringa i alle fall hadde foreslått å prisjustere produksjonstilskottet. Utan dei om lag 5,4 mill. kr som dette utgjør, vil 2005 bli eit vanskeleg år, ikkje minst for lokalavisene.

Eg er glad for at ein samla komite står bak forslaget om at Regjeringa har eit særleg ansvar i høve til teksting av direktesende TV-program. Dette er framleis på forsøksstadiet, og det er fleire hundre tusen høyrerselsheima som ser fram til at teknologien kan føre til at vi går frå forsøksstadiet og over til å kunne gi eit permanent tilbod.

Så vil eg ta opp forslaget frå Senterpartiet. Eg vil også få be om at vi under voteringa får høve til å stemme for VII–XI.

Presidenten: Representanten Eli Sollied Øveraas har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Ola T. Lånke (KrF) [14:16:15]: Først må jeg tilbake til en replikk til stortingsrepresentant Giske tidligere i dag hvor jeg nok tok det litt for gitt at det skulle bli et regjeringsskifte til høsten. Men hvis det da blir – for eller mot formodning, for å si det sånn – så vil Senterpartiet inngå i et slikt regjeringsalternativ og danne regjering.

Jeg er veldig glad for den omsorgen også representanten Sollied Øveraas har for bl.a. å styrke innkjøpsordningene. Et felt som slekter på det, er jo bibliotekfeltet, som igjen er en del av ABM-feltet, arkiv, bibliotek og museum. Det var Senterpartiets statsråd, Åslaug Marie Haga, som i sin tid la fram ABM-meldingen, så jeg må spørre: Hvordan ser Senterpartiets representant på mulighetene til å videreføre den viktige ABM-reformen i et regjeringssamarbeid med de to andre partiene, tatt i betraktning at ABM ikke har fått plass på den viktige prioriteringslisten som Kulturløftet representerer?

Eli Sollied Øveraas (Sp) [14:17:37]: Først vil eg seie til representanten Lånke at eg trur vi alle i denne salen må erkjenne at når det gjeld ABM-utvikling, er ikkje jobben gjort. Det trur eg alle partia må ta eit ansvar for. Så kan eg roe representanten med å seie at om han les merknadene frå Senterpartiet, SV og Arbeidarpartiet, vil han sjå at vi står saman om å vise til ein lovnad om 40 mill. kr i fem år som skulle gå til ABM-utvikling.

Så har eg til liks med representanten Lånke vore med på åtte kulturbudsjettbehandingar. Eg har i alle fall i fire av dei budsjetta opplevd å samarbeide tett opp mot Kristeleg Folkeparti, og eg har sett kor langt Kristeleg Folkeparti og Høgre har stått frå kvarandre i mange budsjettbehandingar. Likevel sit dei i dag i same regjering.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Torny Pedersen (A) [14:19:01]: Bertolt Brecht har sagt:

«Kunst er en luksus som menneskene trenger.»

Kunst er kultur, og dermed trenger vi alle kultur. Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet

gikk sammen og utarbeidet et historisk kulturløft som ble lagt fram i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 48 for 2002-2003, Kulturpolitikk fram mot 2014. Blant annet ønsket disse partiene å øke kulturbudsjettet med 1 pst. av statsbudsjettet.

Arbeiderpartiet vil følge opp dette. Da Regjeringen la fram budsjettet for 2005, inneholdt det ikke noe løft for Kultur-Norge. Det meste av påplussingene fra Regjeringen var til store bygg. Det er vel og bra å satse på bygg, men det er like viktig, om ikke enda viktigere, å holde oppe aktiviteten, slik at Norge kan flagge med å være en allsidig kulturnasjon. En annen del av økningen var flytting av penger, bl.a. fra tippemidler. Arbeiderpartiet fant det da helt nødvendig å styrke det framlagte budsjettet med om lag 200 mill. kr.

Det knyttet seg store forventninger fra mange hold i samfunnet i forbindelse med vedtaket om endring av tippemidlene. Nå skulle det bli mer penger til kultur, da tippemidlene skulle komme på toppen av ordinært budsjett. Merk det, Fremskrittspartiet.

Det vi nå erfarer, er at de ordinære budsjettmidlene blir trukket inn, og at tippemidlene brukes til mange flere oppgaver enn det som flertallet mente. Et eksempel på det er midlene til lokale og regionale kulturhus. Her foreslår Regjeringen at disse midlene også skal kunne brukes til bibliotek, kirker, bokbusser, tusenårssteder osv., i tillegg til at det meste av disse midlene for tiden går til nasjonale bygg.

Jeg forventer at Regjeringen selv har innsett at midlene nå brukes feil i forhold til vedtak om bruken av tippemidler, og at det slår meget urettferdig ut for store deler av landet. Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet ber Regjeringen utarbeide retningslinjer som er i samsvar med tidligere vedtak.

Norsk film har de siste årene oppnådd gode resultater, og vi vet at det må offentlige midler til. Arbeiderpartiet vil styrke filmkapitlet med 35 mill. kr. Regjeringen har selv sagt i kulturmeldingen:

«Det er ei offentlig oppgave å tryggja at det i eit lite land som Noreg er eit tilbod av film og andre audiovisuelle produksjonar som reflekterer vår historie, vår kultur og vårt språk.»

Dette er vi alle enig i. Da skulle man tro at dette gjaldt hele landet, også Nord-Norge, der man har flere spesielle kulturer. Denne landsdelen hadde store forhåpninger til det regionale filmfondet, som ble opprettet med 7,5 mill. kr. Men for det første ble denne posten redusert med 2 mill. kr gjennom forliket mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet, og for det andre ble de resterende midlene fordelt fra Trøndelag og sørøver. I tillegg hadde Regjeringen i sitt framlegg til statsbudsjett for 2005 redusert midlene til Nordnorsk Filmsenter med 0,5 mill. kr, noe som vil gjøre det vanskelig å gjennomføre pålagte oppgaver med å produsere en samisk film pr. år. Nord-Norge har med dette budsjettet fått redusert midlene til filmutvikling. Er dette å «tryggja» hele landet?

Både regjeringspartiene og Fremskrittspartiet vil nå satse på et regionalt kirkemusikalsk senter i Bodø, noe de

ikke var for et halvt år siden da Arbeiderpartiet fremmet forslaget om dette. Satsingen er bra, men når forlikspartiene tar 10 mill. kr fra gode formål, bl.a. fra pressestøtten og Kulturfondet, rammer dette hele landet. Når bare 250 000 kr går tilbake til den nordlige landsdelen gjennom Kirkemusikalsk senter, kan jeg forstå kulturfolk i nord som sier: Nå er det like før vi gir opp, dette skal vi huske til neste høst.

De vil nok også huske Fremskrittspartiet og alle de fine ordene, men ingen penger. Det er ikke nok å drive Kultur-Norge med fagre ord hvert fjerde valgår.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [14:24:50]:

Eg må fyrst få lov til å korrigera representanten Bergo når han påstår at eg sa at det var eit grått budsjett. Eg sa at det var eit traust budsjett, og det står eg ved den dag i dag. Det er eit traust budsjett vi no handsamar.

Kulturbudsjettet for 2005 syner god vekst både nominelt og reelt, men like fullt kan det stillast opp ei lang liste over viktige udekte løyving- og tilskottsbehov innafor kulturområdet. Eg må ærleg innrømme at eg smilte litt for meg sjølv då eg høyrde representanten Giske sin blomstrande omtale av Ellen Horn sitt siste budsjett. Der var det ein auke på 206 mill. kr, altså 6,8 pst., mens det budsjettet som vi handsamar i dag, som blir slakta av den same Giske, har ein auke på 318,9 mill. kr, ca. 9 pst. Då skjønner vi at det er forskjell på å vera i posisjon og i opposisjon. Ein hovudgrunn til at det har vore uråd å innfri mange forventningar til 2005-budsjettet, er at det har vore heilt nødvendig å prioritera tunge prosjekt som vi har jobba med i mange år.

Konkret er det naturleg å trekkja fram Nasjonalbiblioteket, som får ein uvanleg stor auke i løyvingane i 2005. Når den rehabiliterte bygningen på Solli plass blir opna for publikum i august neste år, er målet nådd for eit prosjekt som har blitt utvikla steg for steg dei siste 15 åra. For fyrste gong vil Noreg dermed ha eit komplett, moderne og teknologisk oppdatert nasjonalbibliotek med publikumsfasilitetar i Oslo og med viktige registrerings-, database- og bevaringsfunksjonar i Rana.

I 2005 vil elles nybygget for Hålogaland Teater bli teke i bruk, og scenekunsten vil dermed få heilt andre rammevilkår i den nordlegaste delen av landet vårt. Det skal vi minna folk frå Nord-Noreg om òg til neste haust. Eg ynskjer og å understreka her, når det vart sagt frå representanten Giske at vi vart tvinga til å leggja fram forslag om Hålogaland teater, og spørja: Kvifor prioriterte ikkje Ellen Horn det i sitt siste budsjett som var så veldig godt? Då var det faktisk ikkje rom for det, endå planane var klare. Tiltak av denne arten, der gjennomføringa strekkjer seg over mange år, finst det fleire av på kulturfeltet. Bygging av ny opera i Bjørvika er i så måte tvill-aust det mest omtalte, og der vil som kjent det kommande året vera ein intens byggjeperiode. Parallelt med framdrifta i byggjearbeidet må institusjonen Den Norske Opera utviklast både kunstnarleg og teknisk for å bli i stand til å invitara publikum til dei nye lokala i 2008. Eit anna stort og mangeårig prosjekt er utviklinga av vårt nye nasjonalmuseum for kunst, der året som kjem, vil

vera prega av dei to hovudoppgåvene som departementet har gjort greie for i eit eige tillegg til budsjettproposisjonen, nemleg integreringa av Riksutstillingar og det vidare arbeidet med å utvikla ein samla og samordna formidlingsarena for visuelle kunstuttrykk i Tullinløkkaområdet. Det er svært gledeleg at ein samla komite har slutta seg til dette.

Komiteen uttrykkjer seg dessutan veldig positivt om planane for eit kombinert teater- og konserthus i Kristiansand, og eit breitt fleirtal i komiteen stiller seg òg positive til planane om eit nytt konserthus i Stavanger.

Eg legg til grunn at i tillegg til den nye operaen er det desse tre byggjeprosjekta som vil bli dei store investeringsstiltaka på kulturområdet i det tiåret som ligg framfor oss: Nasjonalmuseet for kunst i Oslo, teater- og konserthus i Kristiansand og konserthus i Stavanger. Men i tillegg finst det mange andre investeringsbehov innafor nær sagt alle delar av kulturfeltet.

Eg ser at komiteen ikkje er nøgd med at Regjeringa har foreslått å gjera innføringa av film- og kinobransjen i meirverdisystemet provenynøytralt. Eg vil då minna om følgjande frå innstillinga til filmmeldinga som Stortinget handsama tidlegare i vår, der det står:

«Flertallet merker seg at bransjen mener at det viktigste grep Stortinget kan gjøre for norsk filmproduksjon er å innlemme bransjen i merverdiavgiftssystemet med en lav sats. Flertallet legger til grunn at det ikke skal legges opp til et sats som innebærer ytterligere subsidier, men en sats som har en nøytral eller minimal provenyeffekt på statsbudsjettet. Årsaken til at en slik sats likevel vil virke positivt for bransjen er at de regnskapsmessige forhold blir langt enklere og mer forutsigbare.»

Eg meiner at vi i budsjettet for 2005 har følgd opp stortingsfleirtalet.

Eg er glad for at komiteen er nøgd med forslag om at det skal satsast på regionale filmtiltak, sjølv om det no er foreslått ei anna løysing enn det eg la fram.

Vi handsamar eigentleg òg idrettspolitikken i dag. Det overordna målet for idrettspolitikken er idrett og fysisk aktivitet for alle. Det inneber at så mange som mogleg skal ha høve til å driva idrett og fysisk aktivitet. Barn og ungdom er dei viktigaste målgruppene.

Idrettsanlegg er ein viktig faktor for å nå målet for den statlege idrettspolitikken. Departementet prioriterer difor tilskott til idrettsanlegg i kommunane. Mellom anna har vi auka tilskottssatsane til anleggstypar med stort brukarpotensial og anleggstypar som kan nyttast til eigenorganisert aktivitet. Det er mange fleire ting eg kunne ta opp her.

Heilt avslutningsvis vil eg seia at etter komiteens handsaming av budsjettet og kulturmeldinga konstaterer eg at det framleis er brei einigheit om hovudlinjene i norsk kulturpolitikk.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Trond Giske (A) [14:30:20]: Det er ganske interessant å høre at statsråden viser til stortingsflertallet når det

gjelder det filmkuttet. Vi sa at vi ville ha en tilnærmet provenynøytral skatteomlegging, vi sa ingenting om at vi ønsket et kutt i produksjonstilskuddet samtidig med omleggingen. Og det må føles spesielt for en regjering som har en ambisjon om 31 milliarder kr i skattelette, at når man gir 15 mill. kr til Filmfondet, må man ta krone for krone fra kulturbudsjettet. Det må føles veldig, veldig spesielt.

I debatten om kulturmeldingen i vår fikk vi høre at man hadde de samme ambisjonene, det var bare å slå inn åpne dører når vi ville ha kulturskole til alle, satse på film, styrke innkjøpsordningene, osv. Nå når vi ser kulturbudsjettet for 2005, er det ikke åpne dører, det er knapt nok noen luker, og de er alle sammen lukket.

Mitt spørsmål til statsråden er: Hvis hun ser bort fra de satsingene som allerede er vedtatt av Stortinget, på ABM-utvikling, Nasjonalbiblioteket og Hålogaland Teater, hvilke ting i statsbudsjettet for 2005 står igjen som en aktiv oppfølging av kulturmeldingen fra i vår?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [14:31:40]:

Representanten Giske nemner kulturskulane. Eg sat her i går og hørde på det meste av utdanningsdebatten. Då var det ingen representantar frå Arbeidarpartiet, så vidt eg fekk med meg iallfall, som var opptekne av kulturskulane i det heile. Og det er i samband med det budsjettet ein eventuelt skal diskutera den delen, ikkje her i dag. I debatten i går var ikkje det så veldig viktig for representanten Giske sine partifellar – så langt som eg fekk med meg. Eg sat der ikkje heile tida, men det var iallfall ikkje noko stort tema.

Når det gjeld budsjettet for inneverande år, vil eg minna om at vi løyver nesten 320 mill. kr ekstra, og det er altså over 100 mill. kr meir enn i det glimrande budsjettet som Ellen Horn la fram det siste året ho var kulturminister.

Vi satsar, men vi er nøydde til òg å ta på alvor alle dei prosjekta som allereie er sette i gang. Eg kunne ha skove på ein del av desse prosjekta for å strø om meg med mange gode og positive tiltak, men då hadde vi fått problem med å følgja opp overfor Hålogaland Teater og Nasjonalbiblioteket, og vi hadde fått problem med å bli ferdige med Operaen. Det er uansvarleg.

Satsinga er stor, men det var ganske gitt kva vi var nøydde til å bruka ho til i år.

J ø r g e n K o s m o hadde her overtatt presidentplassen.

Olemic Thommessen (H) [14:33:12]: I 2006 markerer vi at det er 100 år siden Henrik Ibsens død.

Henrik Ibsen er en helt sentral kunstner, en helt sentral nordmann, i verden. Han er den som Norge forbindes med i store deler av verden, og vi har et stort ansvar når det gjelder å forvalte hans forfatterskap, både overfor det norske publikumet og overfor internasjonale forskningsmiljøer og det internasjonale publikumet.

Det gjøres store investeringer i tilknytning til både universitetets vitenskapelige arbeid med Ibsen-samlingen og markeringen av Ibsen-året.

Jeg synes det må være av stor betydning å bruke dette også fremover, ikke bare la det hele avsluttes i 2006. Jeg vil spørre statsråden om hun har tenkt å bringe dette inn i et videre strategisk arbeid, som gjør at vi kan bruke investeringene også fremover.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [14:34:29]:

Eg er heilt einig i den merkningen som komiteen har når det gjeld satsinga på Ibsen.

Det skal feirast i 2006, men det er viktig at det vi gjer når vi legg inn ressursar til den feiringa, får verknadar som vi vil ha glede av i mange år, i generasjonar framover. Ibsen-satsinga skal føra til eit varig lyft for forvaltninga av arven etter Ibsen og til varige institusjonelle resultat.

Ved fordeling av spelemidlar til kulturbygg har vi i departementet i 2004 ytt tilskott til opprusting av Henrik Ibsen Museum, Venstøp, som er ein del av Telemark Museum. I budsjettforslaget for 2005 er det òg lagt inn ein auke i driftstilskottet til Telemark Museum, for å styrkja Ibsen-satsinga i museet. Det er varige investeringar.

Vi har òg gitt positive signal om støtte frå 2007 til eit prosjekt ved Universitetet i Oslo for utgiving av ei historisk, kritisk utgåve av skriftene til Henrik Ibsen. Intensjonen med å støtta dette står ved lag, og det er altså snakk om frå 2007 og utover.

Karin S. Woldseth (FrP) [14:35:51]: Jeg har et spørsmål til statsråden på bakgrunn av et utsettelsesvedtak i forbindelse med innføringen av automatmonopol.

I statsbudsjettet står det at Lotteritilsynet har fått en reell reduksjon på 10 mill. kr for 2005, nettopp med bakgrunn i automatmonopolet. Men nå har altså statsråden utsatt dette vedtaket et halvt år.

Spørsmålet mitt er: Vil statsråden gjøre noe som sørger for at Lotteritilsynet kan få gjort jobben sin også i 2005?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [14:36:43]:

Fyrst må eg seia at eg er veldig lei meg for at vi er blitt tvungne til å utsetja monopolreforma, som eit stort fleirtal i Stortinget har slutta seg til.

Når det gjeld Lotteritilsynet sine oppgåver, er det opplagt at tilsynet framleis skal gjera det dei har fått påbod om. Så får vi ta ein diskusjon med dei når vi ser korleis saka går, om kva som eventuelt blir nødvendig av løyvingar i revidert nasjonalbudsjett. Det veit vi ikkje enno. Men det ligg ikkje på nokon måte i korta at dei skal trappa ned innsatsen på sine hovudoppgåver.

Vi er i ein dialog med dei, og vi må framleis vera det. Som representanten sa, er det akkurat gjort offentleg at vi måtte utsetja denne reforma. Det får vi eventuelt ta i revidert nasjonalbudsjett, dersom det blir nødvendig.

Magnar Lund Bergo (SV) [14:37:52]: Jeg vil starte med å gi ros til statsråden for håndtering av problematikken rundt inntjening på spilleautomater og problemene rundt spilleavhengighet. Jeg er ikke fullt så imponert når

det gjelder pengespill på nett, og andre problemer som seiler opp.

SV har tidligere reist forslag i Stortinget om å utrede muligheten for å forby pengespill på nett, en type spill som i internasjonale forskningskretser blir vurdert som like avhengighetsskapende og like skummel som automatene. Det er tidligere blitt sagt at det er umulig, at det ikke går an å forby spill på nett. Men vi vet at det er en realitet i Australia, og at det også i store deler av USA fins slike typer forbud. Selvfølgelig fungerer det ikke 100 pst. Fartsgrensene i Norge fungerer heller ikke 100 pst., men vi vurderer ikke å fjerne fartsgrensene selv om de ikke fungerer 100 pst.

Vil statsråden fjerne de prøvekonsesjonene som nå er ute, som forvaltes av Røde Kors og Norsk Tipping, og ta initiativ for å stoppe gambling på nett?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [14:39:31]:

Vi har for kort tid sidan fått ein rapport som går på avhengigheit i forhold til pengespill på nett. Denne rapporten skal sendast ut på høyring, og vi vil ta den runden før vi tek ei avgjerd om kva vi skal gjera med desse konsesjonane.

Når vi tek standpunkt til om dei skal vidareførast, eller om dei skal avsluttast, er det viktig at vi har det best moglege grunnlaget før vi trekkjer ein konklusjon. Difor blir det på kort sikt snakk om å vidareføra det – vi lét det bli ein prøvekonsesjon og ikkje ein fast konsesjon – og så vil vi vurdere ut frå dei resultatane som vi finn i rapporten, kva vi må gjera for framtida. Men den konklusjonen har vi ikkje trekt enno.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [14:40:36]: Under behandlinga av kulturmeldinga var det eit fleirtal som bad om ei utgreiing med tanke på bygging og drift av ein nasjonal kulturbåt.

Eg er kjend med at prosjektgruppa har avslutta arbeidet sitt, og spørsmålet mitt er: Korleis har statsråden tenkt å følgje opp dette?

Så er det ei kjensgjerning at løyvingane til Frifond over statsbudsjettet er reduserte. Mitt andre spørsmål er: Er det statsråden sin intensjon å fjerne heile denne posten frå statsbudsjettet?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [14:41:32]:

Vi har enno ikkje ferdigbehandla den rapporten som har komme når det gjeld nasjonal kulturbåt. Når eg sit og lyttar til denne debatten, er det ikkje eigentleg rop om fleire bygg og høyrer. Representantane ropar om fleire midlar til kultur og ikkje om å bruka fleire midlar på byggebransjen. Det er iallfall mitt klare inntrykk etter alle dei innlegga som har vore her i dag. Dette vil kosta veldig mykje. No hugsar eg ikkje – eg har ikkje summen i hovudet – kor mykje ein slik båt vil kosta, men her er det ikkje snakk om småpengar. Det må vi iallfall ta med oss i den vidare vurderinga av om det er det vi skal satsa på. Vi har ikkje trekt nokon konklusjon, men vi har fått rapporten. Eg har ikkje jobba nok med han sjølv enno, og vi har altså ikkje trekt nokon konklusjon.

Når det gjeld Frifond, er eg ærleg og seier at ein av grunnane til at vi har kuttat, er at vi har ynskt meir til andre delar av kulturen. Frifond har likevel fått ein auke frå 2002, frå ca. 70 mill. kr – om eg ikkje hugsar heilt feil – til 135 mill. kr i år. Dei har altså fått ein stor auke. Men nokre av midlane som stod på statsbudsjettet, har vi altså brukt til andre kulturformål, det treng vi ikkje leggja skjul på.

Presidenten: Replikordskiftet er dermed omme.

Sonja Irene Sjøli (H) [14:43:15]: (komiteens leder)

For Høyre er det viktig at alle får en mulighet til å oppleve kunst og kultur, uansett hvor de måtte bo i landet. Jeg er glad for den satsingen som nå gjøres. En vekst på 9 pst. på kulturbudsjettet viser at Regjeringen prioriterer kultur og tar det første skritt for å oppfylle deler av tiårsplanen i kulturmeldingen.

Alle som har tilhold her i huset, møter hver dag i trappehallen Eidsvoll-kunstneren Arne Ekelands vakre og monumentale bilde «Frihetens søstre». Jeg er glad for at en enstemmig komite følger opp tidligere ønsker om å etablere et visningssted for hans kunst på Eidsvoll, der hvor han levde og virket hele sitt liv. Akershus fylkeskommune tar nå et ansvar som regional utviklingsaktør for å få gjennomført prosjektet i samarbeid med departementet. Jeg ser fram til at departementet i budsjettet for 2006 kan presentere konkrete planer for galleriet, som forhåpentligvis vil kunne stå ferdig til 2008, da Ekeland ville fylt 100 år.

Jeg er svært glad for å kunne bidra til å løfte Akershus-kulturen opp på linje med kulturen i resten av landet. Det handler ikke om å sende hilsener hjem, slik representanten Bergo nevnte i sitt innlegg. For Akershus-kulturens del handler det om å få sin rettmessige del av kulturpengene. Akershus-kulturen har alltid ligget i bakevja – den har ligget i skyggen av Oslo, spesielt når det gjelder teater. Akershus Teater er et ambulerende turnéteater som ikke har et fast ensemble eller en fast scene. De har en liten, effektiv administrasjon, og ressursene går til å produsere forestillinger. Det har i de siste årene vært stor etterspørsel fra kommunene i Akershus, spesielt i gjennomføringen av scenekunstmrådet i Den kulturelle skolesekken. Det er ingen tvil om at Akershus Teater tilfredsstiller kravene for å bli behandlet på lik linje med de andre regionteatrene, og jeg er svært glad for å ha fått flertall for å endre status for Akershus Teater til et regionteater fra 2006. Det vil bety mye i årene framover, og det vil bidra til å videreutvikle teateret og teatertilbudet for Akershus-befolkningen.

Norsk filmutvikling og de to regionale filmsentrene på Vestlandet og i Nord-Norge har de senere årene styrket sin posisjon når det gjelder etterutdanning av profesjonelle filmarbeidere. Men for de filminteresserte som ikke kommer fra norske filmskoler, eller som allerede befinner seg i bransjen, er det i dag et tomrom. Høyre mener det er viktig å ta vare på de unge talentene og utvikle kompetente miljøer også innenfor de etablerte utdanningsinstitusjonene.

Mediefabrikken i Akershus, som har 20 års erfaring fra filmarbeid med unge, har både kompetanse og kapasitet til å dekke dette behovet. Svært mange av dem som i dag arbeider profesjonelt innen film- eller TV-bransjen, har sin bakgrunn fra Mediefabrikken. De jobber i tett samarbeid med den profesjonelle filmbransjen, og har den nødvendige kompetanse til å hjelpe fram talenter som har ideer og konkrete prosjekter, og som trenger faglig og administrativ hjelp til gjennomføringen. I tillegg har de kompetanse til å gå inn i prosjekter som produsent i form av veiledning, produksjonshjelp, økonomistyring og markedsføring.

Dette er et unikt prosjekt, og jeg er tilfreds med å ha fått flertallet med på at dette tilbudet må videreutvikles. Det bør etableres et permanent tilbud til det semiprofesjonelle produksjonsmiljøet på filmområdet, slik at gode talenter og gode prosjekter får en reell mulighet til å utvikle seg.

Jeg oppfordrer statsråden til å følge opp dette. Regjeringspartiene har i budsjettforliket med Fremskrittspartiet også bevilget 200 000 kr til Mediefabrikken. Det er riktignok en liten sum, men det er en god begynnelse, og det vil bety mye for utviklingen av Mediefabrikken.

En siste ting jeg vil nevne, er at gjennom forliket har vi bevilget 500 000 kr ekstra til drift av Rikspolitisk senter på Eidsvoll, kalt «Wergelands hus», slik at det nye bygget kan tas i bruk. Den høytidelige åpningen skal være 9. mai neste år i forbindelse med 100-årsjubileet. Jeg ønsker selvsagt at presidenten og resten av Stortinget tar seg en tur til grunnlovsbygda for å bivåne denne begivenheten.

Presidenten: Det skal vi se om vi ikke kan få til!

De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Dagrun Eriksen (KrF) [14:48:00]: Kultur er det som kan føre en tanke fra hodet og ned i hjertet, men ofte motsatt også, fra hjertet og opp til hodet.

Komiteen har på sine utallige reiser rundt i landet registret at det gror mye kultur rundt omkring i vårt langstrakte, flotte land. Det er en boblende aktivitet som gror opp nedenfra. Kristelig Folkeparti er glad for den økte aktiviteten som bl.a. skattefradraget for gaver til frivillige organisasjoner har utløst – det er stor interesse og stort engasjement fra mennesker som vil støtte forskjellige typer frivillig arbeid.

Et sted hvor det gror, er på Sørlandet – en landsdel som feiret sine 100 år med stolthet, som ikke alltid har vært det vi er mest kjent for å gjøre. Da et flertall på Sørlandet bestemte seg for å selge store andeler av energiselskapet, var jeg tross alt glad for at midlene ble satt i et fond, Cultiva, som tilgodeser kulturlivet med midler som gjør at kulturlivet kan blomstre.

Samarbeid på tvers i kulturlivet kan gi gode og kreative resultater. Det kan gi gode synergieffekter. På Sørlandet har vi fått et samarbeid mellom orkester og teater som har resultert i Opera Sør. Dette er dessverre blitt tilgodesett med litt lite midler fra hovedstaden. Jeg er glad

for at et flertall i komiteen øker bevilgningen til dette med 500 000 kr.

Dette samarbeidet er nok også årsaken til at det er satt fart i tanken om å etablere et felles konsert- og teaterhus. Planleggingen er kommet langt, og i disse dager er det utstilt en haug av forslag fra arkitekter til hvordan det nye huset kan bli på festningen i Kristiansand. Det tas sikte på å legge betydelige midler i potten lokalt og regionalt, nærmere 700 mill. kr. Derfor er dette et prosjekt som det er vel verdt å se nærmere på, og jeg er glad for at dette nå er en sak flertallet ber om må komme tilbake til Stortinget. Jeg er glad for ordene statsråd Valgerd Svarstad Haugland sa i forhold til dette prosjektet her i salen i dag.

Vit hvor du kommer fra for å vite hvor du er på vei, sier vi ofte. På Sørlandet har vi et dokumentasjonscenter fra krigen, hvor man har hatt en utstilling på Stiftelsen Arkivet, et torturkammer som viser litt av vår historie på Sørlandet, men som samtidig peker framover mot et fredsengasjement, for å lære oss noe om hvor vi på Sørlandet kom fra, og hvor vi ønsker å være på vei. Jeg er glad for at komiteen har klart å øke bevilgningen med 200 000 kr til også dette prosjektet.

Lena Jensen (SV) [14:51:04]: Det er nødvendig og enormt viktig å styrke utviklingen av den regionale filmbransjen for å etablere film- og TV-produksjon som kulturindustri og som næringsvei.

Det er viktige og riktige grep å styrke utviklingen av filmbransjen med opprettelse av en ny post 73, for støtte til regional filmsatsing i Norge. Dette vil styrke Norge som filmnasjon. Dette vil utvikle større mangfold, flere fagmiljøer og mer konkurranse i den norske filmbransjen. Dette styrker kunstneriske og kulturelle kvalitetsmål og bidrar til regional kultur- og næringsutvikling. En sterkere regionalisert bransje med nærhet til attraktive filmlocations vil også styrke samarbeidet med internasjonale aktører og styrke Norge som filmnasjon.

Da flertallet i komiteen, bestående av regjeringspartiene og Fremskrittspartiet, inngikk et forlik om fordeling av disse viktige midlene, ble en hel landsdel oversett – og det helt uten faglig begrunnelse. Jeg stiller meg spørrende til og er ikke så lite overrasket over at Film Camp i Nord-Norge ikke er tildelt midler, og gjennom dette er blitt gitt en stor ulempe.

Film Camp er godt etablert. De er også kommet lenger enn enkelte av de andre som er tilgodesett med midler. De er som designet for å bli tildelt slike regionale midler. De er med i det samme nettverket som de andre, og de er høringsorgan for departementet. Det finnes ingen logisk forklaring på og grunn til at de ikke skulle være med. Jeg blir ikke bare frustrert, men jeg blir tilnærmet forbanna. Dette skal ikke kunne være mulig. Er flertallet egentlig klar over hva de har gjort, og har de tenkt å rette opp denne skjevfordelingen?

Jeg vil nok en gang i dag utfordre flertallet. Med hvilken begrunnelse har en forbigått en hel landsdel? For det svaret som jeg fikk tidligere i dag fra Høyre, er ikke reelt. Skal filmutvikling, som er kommet godt i gang i nord,

stilles bak i køen? Er ikke forslaget til fordeling urettferdig og konkurransedrivende? Mener ikke flertallet at det er nødvendig at dette rettes opp, og når bør det rettes opp, slik at Film Camp kan få tildeling på like vilkår og på lik linje med andre i bransjen? Dette er politikk på sitt verste. Jeg forlanger og forventer at jeg her i dag får et skikkelig svar.

Presidenten: Det er presidentens oppfatning at representanten bør være «forbanna» et annet sted enn på Stortingets talerstol. Det er ikke akkurat et ord som presidenten anser for å være særlig parlamentarisk. Det finnes ganske mange andre ord som man kan benytte, som dekker akkurat det samme området, for å si det slik.

Presidenten har tenkt å fortsette med formiddagens møte til vi blir ferdig med treminuttersinnleggene, av hensyn til noen som har noe annet de skal rekke. Hvis ikke representantene har veldig mye imot det, forsøker vi det.

Afshan Rafiq (H) [14:54:15]: Kunst og kultur har en egenverdi og er av avgjørende betydning for utviklingen av den enkeltes identitet, livskvalitet og engasjement.

Det norske kulturlandskapet kjennetegnes av godt utviklede kulturinstitusjoner og et profesjonelt kunstliv, med høyt kvalifiserte, skapende og utøvende kunstnere. Samtidig har Norge et bredt og verdifullt folkelig engasjement i frivillige kulturaktiviteter. Det er derfor nødvendig å gi både den profesjonelle og den amatørbaserte kulturen bedre rammevilkår – rammevilkår som gir stimulans til landets kunstnere, uavhengig av om de er frie og selvstendige eller aktive innenfor kulturinstitusjonene.

Det er også viktig å utvikle kulturpolitikken på en måte som stimulerer interessen for kulturfeltet blant minoritetsbefolkningen, som har sine røtter i andre land og kulturer. Gjennom å fremme møteplasser for kunstnerisk utvikling og kulturell utveksling kan det skapes tilhørighet, kommunikasjon og gjensidig forståelse på tvers av kulturelle forskjeller. I et stadig åpnere internasjonalt samfunn er det også viktig at kultursektoren utnytter de muligheter og griper de utfordringer dette representerer. Samspill over landegrensene og samarbeid mellom kulturinstitusjoner i ulike land blir derfor stadig viktigere.

I dag dreier kulturelt mangfold seg stort sett om kunst og kultur hvor minoriteter er aktører. Men det som det veldig sjelden fokuseres på, er at minoriteter stort sett ikke er deltakere i kunst- og kulturlivet. Man møter dem ikke i et museum, et teater eller på en utstilling. Det betyr at det vokser opp en generasjon innbyggere som ikke har kontakt med norsk kunst og kulturliv. Kulturell medvirkning er en avgjørende del av den identitetsbyggende prosessen for likestilling og integrering. Utfordringen på dette området blir derfor å initiere og styrke tiltak som gjør at minoriteter treffer majoriteten på en naturlig måte i kunst- og kultursammenheng. I den forbindelse er jeg veldig glad for at alle partier – unntatt Fremskrittspartiet – i komiteen har støttet vår merknad om viktigheten av å sikre et økonomisk fundament for kulturaktiviteter som

springer ut fra minoritetsmiljøene, og jeg håper at statsråden også kan følge opp dette.

Presidenten: Det har nå tegnet seg ytterligere tre talere til treminuttersinnlegg, i tillegg til Eirin Faldet. Er det flere som ønsker å tegne seg? Hvis så er, kommer presidenten til å avbryte formiddagens møte etter at Eirin Faldet har hatt ordet. Hvis flere skal ha ordet, må de tegne seg nå. – Det er ikke flere som har tegnet seg.

Eirin Faldet (A) [14:57:32]: Flertallet i Stortinget mener at NRK har et viktig samfunnsoppdrag som allmennkringkaster. Folkeopplysning, nyheter, kunnskapsformidling, en bred kultursatsing, underholdning og formidling av det norske språket er sentralt i denne sammenheng. Alle komiteens medlemmer unntatt Fremskrittspartiets gir uttrykk for at vi «ønsker ikke at konkurranse og rating skal få en for dominerende plass i NRK slik at det går på bekostning av utvikling, nyskaping og mangfold».

Arbeiderpartiet er opptatt av kultur for barn, og vi vet at barn tilbringer mye av sin tid foran TV. Da er det grunn for oss voksne til å være kritiske til hva barna våre får se. Vi voksne krever kvalitet. Hvorfor skal vi ikke kreve det også for våre barn? De tilbud våre barn gis, må ha høy kvalitet. Vi som har vokst opp med NRK, er glad for den satsingen som kanalen fortsatt har på gode barneprogram.

Det er dyrt å lage gode TV-programmer, og når kvalitet settes i høysetet, er det lett å skjønne at en kanal som selv Stortinget har vedtatt skal være reklamefri, trenger lisensinntektene. Helt personlig ville jeg gjerne ha betalt mer i lisens dersom pengene hadde gått til å lage bedre og enda flere programmer for barn og ungdom. For 100 mill. kr kan NRK danke ut kanaler som Cartoon, som for øvrig bare sender amerikanske og andre utenlandske tegneserier, og erstatte disse med programmer med levende personer, som NRK er så gode på. Komiteen har i dette budsjettet kun prisjustert lisensen. Men kvalitet koster, så jeg oppfordrer statsråden til å følge opp de mulighetene NRK har til å lage gode, ikke-kommersielle program for barn.

Helt til slutt: Siden komiteens leder tok for seg en liste over gode tiltak i Akershus, må jeg nesten få lov til å komme innom en satsing som Festspillene i Elverum gjør i forhold til ungdomssymfonikerne. Nå har jeg mast i, det virker som hundre år, men det er kanskje litt mindre, om at dette skal bli en knutepunktinstitusjon, og nå spør jeg for siste gang, nei, ikke siste, men langt på vei: Kan Festspillene i Elverum snart få knutepunktstatus?

Magnar Lund Bergo (SV) [15:00:53]: Representanten Sonja Sjøli repliserte til meg i sitt innlegg at hun ikke sendte julekort hjem til Akershus. Jeg er enig: Innlegget hennes var nok en hel julekalender og ikke noe julekort!

I mitt hovedinnlegg var jeg innom guttemusikken og skolemusikken. Det jeg ikke fikk sagt noe om, var det som vanligvis følger, nemlig Samstemt, som er en nyetablering i Norge som favner både folkemusikkmiljø,

jazzmiljø og rockemiljø. Disse grupperingene har på forbillig måte for resten av Kultur-Norge laget felles planer og prioriteringer for årene som kommer. Ambisjonene strekker seg selvfølgelig utover det også vi som står bak Kulturløftet, umiddelbart kan innfri, men retningen og prioriteringen er vi enig i, og vi skal gjøre vårt slik at de gode ideene og planene kan settes ut i praksis.

Rapporten fra Festival-Norge er at det stort sett går så det suser. Verre er det med de faste scenene, som ikke er helkommersielt innrettet. Forrige uke kunne vi lese om Blå, etter min mening Oslos udiskutabelt mest spennende scene de siste årene, og de problemene de hadde. Jeg er glad for at det ser ut til å ha løst seg på kort sikt, men situasjonen for Blå gir oss noen signaler vi kjenner så altfor godt fra før. Vi som har frekventert disse klubbene en stund, husker problemene med Club 7, vi kjenner Cosmopolite, og det er den samme situasjonen i andre større byer og der de har slike typer steder. Vi trenger slike arenaer, ikke bare i Oslo, men flere steder rundt i landet.

Når det gjelder norsk jazzscene, som er det som kanskje framhever seg mest for tiden, ikke bare i Norge, men også utenlands, er situasjonen at scenene finnes, klubbene finnes, men det blir ikke satt av midler til realiseringen av en norsk nasjonal jazzscene. Det må vi snart se å få på plass.

Andre steder, f.eks. på Voss og på Kongsberg, ser vi at festivalene har avlet lokale klubber med helårsdrift. På Voss har man Fraktgodsen, og på Kongsberg har man det som blir kalt EnergiMølla. Resultatet av dette er koblet opp mot gode, etablerte festivaler med helårsdrift, og de har også vist seg å kunne være gode arenaer for andre sjangere, f.eks. innenfor Samstemt. Jeg synes Samstemt låter fint, og jeg gleder meg til fortsettelsen.

Trond Giske (A) [15:04:00]: Det har vært en trend fra regjeringspartiene i en del av disse budsjettdebattene at man synes opposisjonen snakker for mye om ressurser. Vi hørte utdanningsministeren i går si at Arbeiderpartiet bare var opptatt av ressurser. Og vi har hørt det fra regjeringspartiene i dag. Vel, dette er Stortingets budsjettdebatt. Budsjett handler om å allokere ressurser, hvordan man prioriterer bruken av de pengene staten i sum har. Så hvis man ikke vil snakke om ressurser, har man kommet til feil sal og til feil debatt.

Det er klart at på kulturområdet handler det om – like mye der som på alle andre viktige sektorer – hvilke valg vi gjør, og hvordan vi vil satse. Jeg registrerer at statsråden ikke kunne svare da jeg spurte om hvilke spor vi kan se etter større satsinger i budsjettet for 2005, etter det som står i kulturmeldingen, når man da ser bort fra de tingene som stort sett var vedtatt før statsrådets egen periode.

Det sies at byggene har «tatt» budsjettet. Det er jo ikke slik på andre områder. På utdanningsområdet f.eks., som jeg kjenner, er det ikke slik at fordi Blindern bygger et nytt universitetsbibliotek, er man nødt til å kaste ut 2 000–3 000 studenter. Slik fungerer det ikke. Byggene fases inn og fases ut, det vet særlig presidenten, som har sisset og administrert disse byggeordningene, og de kon-

sekvensjusteres, som det heter borte i Finansdepartementet, som er en veldig fin ting når det går opp, og en veldig dum ting når det går ned. Så i forhold til det at man ikke har fått penger til drift, kan man ikke bruke byggene som unnskyldning. Det er det som er problemet, at alle de forventningene som ble lagt i kulturmeldingen og i behandlingen etterpå, ikke innfris.

Det er tydelig at regjeringspartiene har begynt å forberede seg på tilværelsen i opposisjon. Representanten Lånke har i sine replikker stort sett vært opptatt av å snakke om Kulturløftet. Det er vi glade for, for vi håper virkelig at det setter dagsorden for valgkampen. Regjeringspartiene har begynt å tilpasse seg opposisjonstilværelsen i den grad at man sågar begynner å komme med replikker til sine egne statsråder, med ferdigskrevne svar. Det er også noe vi kan se fram til: Man får anledning til mange flere replikker i neste stortingsperiode.

Vi er ikke så trygge på at vi får danne regjering etter neste valg, men vi håper virkelig at vi får det, og en av grunnene til at vi ønsker det, er at vi kan få gjennomført Kulturløftet – femten punkter som vil bety masse.

Jeg registrerer at statsråden helst ikke vil snakke om kulturskolen. Hvis jeg var statsråd, ville jeg ha bekymret meg over hva som skjer med kulturskolene rundt omkring i Norge. Prisene settes opp, og tilbudet skjæres ned – ikke på grunn av kulturbudsjettet, ikke på grunn av Utdanningsdepartementets budsjett, men på grunn av de kommuneøkonomiske rammene.

Jeg ser at statsråden skryter av Kultursekken når hun holder taler, og sier at departementet har sørget for Kultursekken. Nei, det har departementet ikke gjort. Det er Stortinget som har sørget for det, mot regjeringspartienes stemmer, men det tror jeg er det eneste som kommer til å stå som et stort kulturløft fra denne stortingsperioden.

Ola T. Lånke (KrF) [15:07:14]: «Budsjett handler om å allokere ressurser», sa representanten Giske. Men det er også litt måten man gjør det på.

Nå har kulturbudsjettkameratene igjen bidratt til å skru forventningene i været ute i kulturlivet. Jeg tror det vil bli en tøff jobb å innfri dem dersom det nå skulle gå slik at de kommer i regjeringsposisjon etter valget. Nå er det riktignok velgerne som skal bestemme det, og det kan jo hende at de har en annen mening om det. Men kanskje det ville vært best om man slapp, når man har skrudd forventningene så skyhøyt i været, fordi det blir et tøft møte med virkeligheten. Men jeg skjønner i hvert fall at hvis så skulle skje, vil vi stå overfor en helt annen prioritering innenfor kulturbudsjettet. Jeg skjønner også at bl.a. fradraget for gaver til frivillige organisasjoner vil bli fjernet momentant. Det kunne, tror jeg, ha vært greit for de mange organisasjoner rundt omkring i Norges land som nyter godt av disse pengene i dag, å få vite sikkert om det er slik det vil bli etter valget, dersom denne alliansen kommer til makten.

Så bare noen ord til slutt om Nasjonalmuseet for kunst, som ikke har vært viet så veldig mye oppmerksomhet i denne debatten. Det er et veldig viktig prosjekt som holder på å ta form på Tullinløkka. At departementet

nå også har tatt et viktig grep for å integrere Riksutstillinger i Nasjonalmuseet for kunst, er helt i tråd med de forutsetningene som har ligget til grunn fra starten av. Her er det viktig å understreke at hensikten med dette ikke er å trappe ned kunstformidlingen i resten av landet. Tvert imot vil kunstformidling nå være en viktig del av Nasjonalmuseets ansvar. I en tid hvor strukturer og landskap utvikler seg, er det nødvendig å finne nye tilnæringsmåter, og i dette tilfellet slik at tilgjengeligheten til kunstsattene kan bli minst like god som før for alle i dette landet. Det er jo slik at rundt i landet har vi etter

hvert fått en rekke gode, oppegående kunstmuseer og – jeg skulle til å si galileer (munterhet i salen), sånn er det når en er teolog – gallerier som kan fungere i et nettverk, der Nasjonalmuseet for kunst vil være et naturlig lokomotiv. Derfor er det viktig at Nasjonalmuseet for kunst blir det navnet virkelig sier, og ikke blir utelukkende en slags Oslo-greie.

Presidenten: Da er debatten om rammeområde 3 avsluttet, og det er også formiddagens møte.

Debatten om rammeområdene 1 og 2 vil starte kl. 18.

Møtet hevet kl. 15.10.

Møte tirsdag den 14. desember kl. 18

President: J ø r g e n K o s m o

D a g s o r d e n :

Sakene på dagens kart (nr. 30)

Man fortsatte behandlingen av

s a k n r . 1

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2005, kapitler under Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Kultur- og kirke departementet mv. (rammeområdene 1, 2 og 3) (Budsjett-innst. S. nr. 2 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 1 (2004-2005) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2004-2005))

Presidenten: Vi fortsetter debatten knyttet til sak nr. 1, og går til behandling av rammeområdene 1 og 2.

Sonja Irene Sjøli (H) [18:02:06] (komiteens leder):

Først vil jeg rette opp en feil i budsjettinnstillingen. Det gjelder rammeområde 2 romertallsvedtak V 1. om fødselspenger, som ikke har tatt høyde for forliket med Fremskrittspartiet. Jamført med budsjettavtalen mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet skal romertallsvedtak V 1. lyde:

«Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, lovens §§ 14-12 og 14-20 kr 33 584 per barn.»

Så til budsjettet:

Innledningsvis vil jeg takke komiteens medlemmer for et konstruktivt og godt samarbeid om budsjettet, også kulturbudsjettet, som vi behandlet tidligere i dag. Det har vært en krevende prosess, som har utfordret oss på mange måter, men vi kom godt i havn, om enn noe på overtid.

Budsjettforliket mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet sikrer hovedtrekkene i Regjeringens politikk på alle områder. Vi er godt fornøyd med resultatet av budsjettavtalen også i fagkomiteen. Vi har hatt ryddige, konstruktive og gode forhandlinger, og jeg vil gi honnør til Fremskrittspartiet, som har bidratt til å sikre flertall for Regjeringens politikk på våre tre fagområder.

Regjeringen får bred støtte i sitt arbeid med å bruke rette og effektivisere det offentlige tjenestetilbudet. Hvis borgerne skal få mer velferd i framtiden, er det viktig at alle deler av offentlig sektor drives så godt og effektivt som mulig. Konkurransen er viktig for å bidra til en effektiv bruk av samfunnets ressurser.

Regjeringen får bred støtte i sitt arbeid med et inkluderende og stimulerende arbeidsliv. Staten skal ha en aktiv personalpolitikk, hvor ansatte i det offentlige har arbeidsplasser som er spennende, utfordrende og utviklende, og samtidig skal de føle trygghet og delaktighet i jobbsituasjonen. Spesielt er det viktig å sikre kvinner i lederposisjoner. Staten må også gå foran som en inkluderende arbeidsgiver i forhold til eldre, yrkeshemmede og etniske minoriteter.

Høyre ser det som svært positivt at vi nå har fått et moderniseringsdepartement som har fått et helhetlig ansvar for viktige områder innen konkurransepolitikken, IT-politikken og forvaltnings- og personalpolitikken.

Moderniseringsdepartementet skal ivareta helheten i moderniseringsarbeidet i staten og bidra til å realisere målene i Regjeringens arbeid med modernisering og brukretting i offentlig sektor.

Offentlig sektor og offentlige tjenester er til for den enkelte og for næringslivet, og tjenesteperspektivet må være sentralt i de offentlige etatene. Samtidig skal den enkelte ha trygghet for at de får de offentlige tjenestene de har krav på, når de trenger det. Det er innbyggerne som må stå i fokus. Det krever fleksible og målrettede, offentlig finansierte tjenester som møter den enkeltes behov og ønsker. IT er en viktig nøkkel både i det statlige moderniseringsarbeidet og for å skape økt oppslutning generelt om modernisering og forenkling i samfunnet. At IT-politikken nå er samlet i Moderniseringsdepartementet, gir muligheter til raskere å etablere effektive og publikumsvennlige IT-løsninger i det offentlige.

Regjeringen får også bred støtte for sin barne- og familiepolitikk. Trygge og gode oppvekstvilkår for barn og ungdom er blant de viktigste oppgavene i et samfunn. Ansvar for helheten i barne- og ungdomspolitikken utøves i et samspill mellom sentrale og lokale myndigheter, frivillige organisasjoner, foreldre og andre ressurspersoner. Foreldrene står sentralt i et barns liv. Derfor er det viktig å styrke familienes situasjon og føre en aktiv familiepolitikk som gir barna en god start i livet. De aller fleste barn har det bra, men noen har ikke like gode muligheter. Regjeringen har et sterkt engasjement for barn som lever i lavinntektsfamilier, eller opplever tunge utfordringer i hverdagen, som fattigdom, mobbing, utrygghet eller omsorgssvikt.

I budsjettet for 2005 har Regjeringen fått bred støtte for å styrke innsatsen mot fattigdom blant barn og unge. Midlene til ungdomstiltak i større bysamfunn skal økes. De skal brukes bl.a. til ferie og fritidsaktiviteter for barn og unge og til tiltak for unge med mangelfull utdanning. Barn som lever i voldelige familier, skal få bedre hjelp, og innsatsen for å bekjempe vold mot kvinner og barn skal forsterkes.

Antallet barn som blir berørt av samlivsbrudd, er sterkt økende. Samlivsbrudd oppleves som en tragedie for mange barn. Regjeringen har fått bred støtte for å øke innsatsen for å motvirke samlivsproblemer og samlivsbrudd og satse på et mer helhetlig forebyggende familiearbeid.

Det er også bred enighet om at familiepolitikken må legge til rette for at både kvinner og menn kan kombinere yrkesaktivitet med omsorg og tid til familieliv. Mødre ønsker lønnet arbeid, og fedre blir seg stadig mer bevisst sitt ansvar som far og hjemmearbeider. Det forutsetter gode permisjonsrettigheter, nok barnehageplasser, videreføring av kontantstøtten og tiltak som fremmer likestilling mellom mor og far.

Fødselspengeordningen må baseres på at foreldrene er likeverdige omsorgspersoner. Fedre må ha rett til fød-

selspenger basert på egen yrkesaktivitet og stillingsandel. Derfor har Regjeringen i budsjettet for 2005 tatt første skritt videre mot dette målet. Det ble som kjent vedtatt i Odelstinget tidligere i dag.

Familiepolitikken må bygge på valgfrihet og rettferdig fordeling. Høyre ønsker at foreldrene skal ha valgfrihet med hensyn til valg av omsorgsløsninger for de minste barna. De må kunne velge mellom barnehage og kontantstøtte. Større rettferdighet i statlige overføringer til de foreldre som ikke velger barnehage, var også en viktig begrunnelse for innføringen av kontantstøtten. Det er ikke rettferdig at subsidiene fra staten bare skal komme dem til gode som har barnehageplass. Samtidig må valgfrihet og rettferdig fordeling innebære at de som ønsker barnehageplass, skal få det.

Utbygging av barnehager prioriteres høyt i budsjettet for 2005. Barnehageplasser til alle som ønsker det, er den viktigste brikken i oppvekstpolitikken, fordi barnehager bidrar til positive oppvekstvilkår og virker sosialt utjevnenende i samfunnet. Gode barnehager er en forutsetning for likestilling mellom kjønnene, og kvinners muligheter i arbeidslivet. De er en forutsetning for valgfrihet for foreldrene med hensyn til omsorgsløsninger. Skal vi klare å utvikle trygge og vekstkraftige lokalsamfunn med stabil bosetting og tilgang til kompetent arbeidskraft, er barnehager et like viktig element som skole og helsetilbud. Vi har en mangfoldig barnehagesektor, og Høyre ønsker å sikre og videreutvikle en mangfoldig barnehagetradisjon med et stort mangfold.

Barnehagereformen er en stor velferdsreform som krever mye av svært mange. Det har aldri vært så stor byggeaktivitet i barnehagesektoren, og det bygges barnehager som aldri før. Mange av de nye plassene har gått til barn som utvider sin plass fra deltid til heltid, bare *det* dreier seg om 10 000 plasser.

Regjeringen følger opp barnehageforliket om økte bevilgninger og statlig fullfinansiering av nye ordinære plasser. Det tas nå ytterligere skritt i retning av likebehandling av private og kommunale barnehager.

Målsettingen om full barnehagedekning og innføring av makspris trinn 2 står fast. Departementet vil få endelig status på utbygging i 2004 på nyåret i 2005. Dette vil, sammen med ECONs vurdering av innføring av trinn 1, være viktig når Regjeringen til våren 2005 legger fram en stortingsmelding om erfaringene med makspris trinn 1 og innføring av likeverdig behandling av kommunale og private barnehager i forhold til offentlige tilskudd.

Kontantstøtten er en viktig familiepolitisk reform som, sammen med barnehager og fødselspermisjon, gir foreldrene valgfrihet når det gjelder omsorgsløsninger for barna. Ca. 70 000 barn, altså bortimot 70 pst. av ett- og toåringene, mottar kontantstøtte. Selv med en fullt utbygd barnehagesektor ved makspris 2 vil det være svært mange som ønsker å kombinere kontantstøtte med deltidsplass i barnehagen.

Kontantstøtten er viktig for en gruppe foreldre som jobber på ugunstige tider, og hvor det kan være vanskelig å få barnehageplass. For disse foreldrene vil kontantstøtten gi en bedre mulighet til å finne andre omsorgsløsning

ger for sine barn enn barnehage. Å fjerne kontantstøtten, slik Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti har foreslått i sine alternative budsjett for neste år, er grunnleggende usosialt, og det truer familienes valgfrihet. Mange av disse barna ville sannsynligvis ikke vært i barnehage selv om kontantstøtten ble fjernet, men barnefamiliene ville fått dårligere økonomi. Så å si over natten ville barnefamiliene blitt fratatt netto 3 657 kr. I tillegg ville det frata foreldrene friheten til å velge hvilken omsorgsløsning som er best for dem.

Høyre vil være en garantist for at kontantstøtten beholdes. Vi vil bygge barnehager til alle som ønsker det, og vi vil utvide fedrenes permisjon og legge til rette for å kombinere ulike omsorgsløsninger slik at valgfriheten for familiene sikres.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Eirin Faldet (A) [18:11:34]: Jeg må få rette opp en åpenbar misforståelse. Å si «over natten» var nå litt drøyt. Arbeiderpartiet har sagt: «å avvikle ordningen fra 1. juni». Det er ikke over natten, vil jeg tro.

Etter dette innlegget til representanten Sjøli kunne jeg si, med Skjæraasen: tenk «om hele vide verden hadde det så godt». Men det er jo ikke slik det er. Derfor har Arbeiderpartiet sagt at vi må ha et barneombud som skal fungere som vaktbikkje overfor dem som ikke har det så greit. Jeg bare lurer på hva representanten Sonja Irene Sjøli føler når hun har vært med på en merknad som står i innstillingen, hvor det understrekes:

«Barneombudet skal ha en fri og selvstendig rolle. Flertallet er imidlertid betenkt over at Barneombudet opptrer slik at det oppfattes som å agitere for et bestemt politisk syn. I befolkningen kan dette oppfattes som sammenblanding av roller, som igjen kan svekke ombudets legitimitet.»

Kan det være lov å spørre om dette kan ha sammenheng med barneombudets uttalelser om kontantstøtten?

Sonja Irene Sjøli (H) [18:13:08]: Vi er opptatt av at barneombudet skal ha en fri og uavhengig rolle og selv sagt skal ha mulighet til å snakke barnas sak. Det er på en måte barneombudets rolle. Men vi har vel opplevd, som representanten Faldet så riktig påpeker, at barneombudet har tatt en klar politisk stilling i et spørsmål om kontantstøtten, uten at det har vært mulig å dokumentere hans påstander. Det er på en måte det som har vært vårt utgangspunkt. Skal man komme med så kraftige utfall mot en politisk valgt omsorgsform som kontantstøtten er, må det være dokumentert. Såpass mye forventer jeg av et barneombud, at det ikke er personlige oppfatninger, men at de utfallene som måtte komme, faktisk er dokumentert.

May Hansen (SV) [18:14:30]: Representanten Sjøli sier fra denne talerstol at det barneombudet har sagt, ikke er godt nok dokumentert. Det kommer litt an på hvilke øyer som leser den NOVA-rapporten som barneombudet har uttalt seg om. Det står ikke i denne merknaden at bar-

neombudet ikke har uttalt seg i tråd med det som er sannheten om kontantstøtten. Det står her at han agiterer for et bestemt politisk syn. Hva mener Høyre med det?

Og så vil jeg stille et spørsmål til, og det gjelder ressursene hos fylkesmannen i forhold til tilsyn i barnevernsinstitusjoner. Her skriver Høyre, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet i en merknad at «det er etablert kriterier for godkjenning av barnevernsinstitusjoner». Men dette har jo ingen ting med tilsynsbiten å gjøre. Hva mener man egentlig med den merkningen som står her, at dette skal bedre fylkesmennenes rolle? Det er jo ressurstilgangen hos fylkesmennene som er et problem.

Sonja Irene Sjøli (H) [18:15:48]: Jeg står fast ved at barneombudet ikke har lagt fram noen forskning som dokumenterer hans påstander om at kontantstøtten kan bli en trussel for barn som er utsatt for omsorgssvikt, mishandling og misbruk. Det var det reaksjonen kom på. Jeg fastholder at han selvsagt skal få lov å si hva han vil, til hvem han vil. Men det er viktig for et barneombud å ha legitimitet i befolkningen. Og hvis det er slik at noen da etter hvert ikke tror på ham, fordi han ikke nok har dokumentert sine påstander, kan det bli et problem.

Når det gjelder tilsynet med barnevernet og ressursene hos fylkesmannen, er det jo mange som i dag skal føre tilsyn med barnevernet, og ikke minst vil det i den nye ordningen med det regionale barnevernet være flere tilsynsfunksjoner, ikke bare fylkesmannen. Jeg har tillit til at fylkesmannen vil følge opp sin tilsynsrolle på en god måte.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [18:17:11]: Eg vil også innom barneombudet. Det er ikkje lenge sidan dette huset behandla tilsynsmeldinga som vart lagd fram av Høgrestatsråd Victor D. Norman, og då vart det streka under at tilsyna skulle ha ei fri og uavhengig rolle. Derfor synest eg det er svært spesielt at Høgre sluttar seg til den merkningen og stiller seg så kritisk som dei gjer, til barneombudet. Det var svært uventa.

Mitt spørsmål til representanten Sjøli er då: Vurderer Høgre også å innskjerpe uttaleretten til Likestillingsombudet og Forbrukarombudet, slik at ein skal forlange dokumentasjon, eller at det skal leggjast ved forskingsrapportar før dei uttalar seg?

Sonja Irene Sjøli (H) [18:18:20]: Jeg må jo si jeg er glad for at barneombudets rolle engasjerer flere. Jeg må bare understreke igjen det jeg har sagt i mine to tidligere svar, at selvsagt skal barneombudet ha en fri og selvstendig rolle. Det er ikke skjerpert inn på noe område i det hele tatt. Men det var, som sagt, det utfallet som kom, vi reagerte på, at kontantstøtten får skylden for alt som er galt med barn. Det var nesten slik man kunne oppfatte det.

Som sagt er det viktig at barneombudet har en sterk stilling. Han skal utøve en viktig rolle. Og hvis befolkningen oppfatter det som at det er en sammenblanding av roller, kan det svekke barneombudets legitimitet.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Eirin Faldet (A) [18:19:50]: Arbeiderpartiet vil understreke at gode offentlige velferdstilbud gir den enkelte grunnleggende trygghet og er en forutsetning for at alle skal ha like muligheter til å utvikle sine evner. Tilbudet av tjenester skal være basert på brukernes behov, være av god kvalitet og ha rom for individuelle tilpasninger. Vi mener også at innholdet og kvaliteten i tjenestene må være bestemmende for valg av organisering og virkemidler.

Vi deler ikke Regjeringens sterke tro på utskillelse og privatisering av offentlig virksomhet som virkemiddel for å oppnå bedre fellesskapsløsninger. Troen på konkurranse og privatisering blir en slags ideologi – noe som blir viktigere enn alt annet. Utskillelse av egne resultatheter kan svekke kompetansen i forvaltningen.

Derimot vil vi understreke betydningen av politisk styring av offentlig virksomhet. Arbeiderpartiet vil advare mot en utvikling hvor viktige samfunnsoppgaver skilles ut, og hvor vitale avgjørelser overlates til styrer uten ansvar for en helhetlig utvikling av samfunnet. Fristilling og desentralisering kan også føre til dyrere tjenester for brukerne, og til mer administrasjon og byråkrati. Det er f.eks. betydelige kostnader forbundet med innføring av internfaktureringsystemer.

Dette må likevel ikke forenkles til å bli en debatt for og mot konkurranse. Konkurranse kan benyttes som virkemiddel for å nå politiske mål. Jeg vil imidlertid understreke at hensynet til fellesskapsløsningene må gå foran når disse kommer i konflikt med konkurransereguleringene.

Arbeiderpartiet vil understreke at de offentlige tjenestene skal være gode og effektive. Offentlige servicekontorer, serviceerklæringer, skjemaforenkling, døgnåpen forvaltning og samordning av regelverk og tjenester er gode eksempler på modernisering av offentlig sektor.

For å sikre gode tilbud og effektiv utnyttelse av ressursene må også offentlig sektor utvikles og fornyes. Dette krever samordning på tvers av departementene, en samordning Moderniseringsdepartementet kan stå for.

Arbeiderpartiet er opptatt av at modernisering og fornyelse skal skje i tett – tett – samarbeid med de ansatte. Gode endringsprosesser er avhengig av et samarbeid mellom alle som deltar. Jeg mener Regjeringen legger opp til det motsatte ved å svekke ordninger som stillingsvernet i tjenestemannsloven og ved endringer i vart- og ventelønsordningen.

Jeg vil understreke at det er en sammenheng mellom det at en tjenestemann skal utføre sine lovpålagte oppgaver på en uhildet måte, og stillingsvernet. Det må settes spørsmålstegn ved påstanden om at forskjellen mellom arbeidsmiljøloven og tjenestemannsloven fører til liten mobilitet mellom offentlig og privat sektor, og ved hvorvidt dette er et problem. Behov, kompetanse og lønns- og arbeidsforhold styrer i utgangspunktet dette. Dette gir seg bl.a. utslag i krav om bestemt kompetanse under ansettelse av tjenestemenn, krav som kan være annerledes i det private. En svekkelse av de ansattes rettigheter kan bidra til det motsatte. I den utstrekning det er behov for å

modernisere tjenestemannsloven, må det settes ned et partssammensatt utvalg for å vurdere eventuelle endringer i ordningene for de statsansatte.

Jeg ønsker å understreke behovet for et velfungerende arbeidsliv, som kjennetegnes av balanse mellom tilbud og etterspørsel av arbeidskraft, høy yrkesdeltakelse, plass til alle, sikkerhet og trygge arbeidsforhold. Det er derfor av avgjørende betydning at Avtalen om et inkluderende arbeidsliv, IA, følges opp i staten.

Når det gjelder tilsynet med offentlige tjenester, vil jeg vise til at fylkesmannsembetene er blitt tilført mange nye oppgaver de siste årene. Til tross for dette er bevilgningene for 2005 under nivået i 2003. Det er derfor grunn til å stille spørsmål ved om tilsynsoppgavene blir godt nok ivarettatt. Dette er oppgaver som ivaretar den enkeltes rettssikkerhet, og som derfor er viktige i et demokratisk samfunn.

Spesielt er tilsynet med barnevernet viktig. Det er av avgjørende betydning for barna som er i en slik situasjon, at kvaliteten på tilbudet er godt nok. Det er derfor viktig at tilsynet fungerer slik at feil og mangler ved tilbud følges opp. Vi foretar en omprioritering av penger fra Konkurransetilsynet, som har fått en kraftig økning i budsjettforslaget, til fylkesmannsembetene. Hensikten er bl.a. å bidra til et bedre tilsyn med barnevernet.

Det er avgjørende av hensyn til barna at vi har et velfungerende barne- og ungdomsvern. Jeg synes det er bekymringsfullt når vi hører at antall henvendelser til barnevernet øker. Dette sier mye om samfunnsutviklingen. Det er viktig at disse barna raskt får hjelp.

For en tid siden hadde jeg en interpellasjon om barnevernet. I den forbindelse sa statsråd Laila Dævøy at vi ikke har såkalte mappebarn, dvs. saker som venter på utredning. Jeg vil understreke betydningen av at vi ikke må få slike køer igjen noensinne. Det er grunn til å minne om at vi snakker om enkeltpersoner som trenger hjelp.

Arbeiderpartiet mener at det må legges til rette for gode oppvekst- og levekår for barn og ungdom. For barnefamiliene er det spesielt viktig å ha forutsigbare og trygge økonomiske rammer. Arbeidsledighet bidrar til det motsatte og kan føre til økonomiske og sosiale problemer, som igjen rammer barna. Arbeid til alle er derfor avgjørende for den enkeltes økonomiske trygghet og for å hindre sosiale forskjeller. Velferdssamfunnet skal ikke være for de få, men for absolutt alle. Jeg mener at Regjeringen ikke har gjort nok i kampen mot nyfattigdom, og at statsbudsjettet for 2005 skaper større skiller i det norske samfunnet. Det må satses mer, ikke mindre, for å få folk i arbeid. Det er faktisk noe i det gamle ordtaket «Når krybba er tom, bites hestene».

Vold i hjemmet er ikke en privatsak, men et samfunnsproblem. Bare den som har vært utsatt for vold, vet hvilken fornedrelse det er. De som utsettes for vold, trenger kvalifisert hjelp straks. Når volden skjer i hjemmet, må det finnes et tilbud som ivaretar den som er utsatt for volden, og ikke minst barna, som alltid er den uskyldige part.

Et flertall i komiteen har fattet vedtak om en statlig finansiering av krisesentrene på 80 pst. og 20 pst. fra kom-

munene. Til krisesentrene kommer oftest de kvinnene som har opplevd vold eller voldtekt i hjemmet. Det er viktig at staten har et tilbud til voldtatte, enten det er ved et voldtektsmottak eller annen ordning ved legevakt eller sykehusavdeling. Det er viktig at et godt kvalifisert hjelpetilbud til voldtektsutsatte er lett tilgjengelig og sikrer voldtekts ofre et likeverdig tilbud over hele landet.

Når det gjelder krisetiltak, vet vi at mange krisesentre sliter økonomisk. Det er derfor viktig å sikre disse stor nok offentlig finansiering. Jeg er derfor glad for at en ny finansieringsordning for krisesentrene er vedtatt i Stortinget. Dette vil sikre det viktige tilbudet sentrene gir til kvinner og barn i svært vanskelige situasjoner. Nå er neste utfordring å sikre incestsentrene økonomisk stabilitet og økonomisk mulighet til å heve kompetansen til dem som arbeider der. Jeg er redd incest har eksistert i århundrer, men nå er dette problemet satt på den politiske dagsordenen, og det er opp til oss politikere å sikre driften av dette viktige krisetiltaket.

De fleste barn vokser opp i trygghet i Norge, og det er vi selvsagt glad for. Men vi må ikke bli så storfornøyd med oss selv at vi glemmer dem som ikke har det bra. Da må vi kunne greie å se utover vårt eget land og tenke på alle dem som kommer hit som asylsøkere, uten mor og far. De mindreårige asylsøkerne trenger mer enn noen å bli tatt hånd om av et kvalifisert barnevern for å få hjelp til å bearbeide traumer, angst og ensomhet.

I denne søte juletid, som det heter, bør vi ha rom for omsorg for dem som trenger en voksen og trygg hånd å holde i.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Sonja Irene Sjøli (H) [18:30:00]: Den typiske kontantstøttemor jobber deltid og har for det meste kvelds- og nattarbeid eller helgearbeid. Kontantstøtten er viktig for en gruppe foreldre som jobber på ugunstige tider, og det kan være vanskelig å få barnehageplass. Det er gledelig å se at også representanten Giske har hatt glede av denne ordningen.

Å fjerne kontantstøtten, slik Arbeiderpartiet vil, er klart usosialt. Mange av disse barna ville sannsynligvis ikke vært i barnehage selv om kontantstøtten ble fjernet, men familiene ville fått dårligere økonomi. Ser virkelig ikke representanten Faldet, som er et sosialt engasjert menneske, hvor usosialt det er å fjerne kontantstøtten så å si over natten, uten at barna har mulighet for å få barnehageplass? Hva skal de så gjøre?

Arbeiderpartiet sier i finansinnstillingen at de vil fjerne kontantstøtten fra 1. mars, men i fagkomiteen sier de 1. juni. Spørsmålet er om det er mulig å bli enig med seg selv.

Eirin Faldet (A) [18:31:09]: Typisk Høyre! De må følge med i svingene. Vi har nemlig sagt at vi vil avvikle den fra 1. juni. Det ble vedtatt i forbindelse med finansinnstillingen. Hvis en leser den, vil en kunne se det der.

Men så til dette med kontantstøtten og hvorvidt en skal fjerne den over natten. Det er ikke spørsmål om det.

Vi går inn for å gi muligheter for gode omsorgstilbud i barnehagen. Da mener vi at det å sikre kontantstøtten ikke er den beste løsningen. For det er ikke spørsmål om den bedrer familiens økonomi. Kanskje noen av disse kvinnene faktisk ville ha vært ute i jobb. Er det ikke bekymringsfullt for Høyre at kvinner hindres i å gjøre det de har mest lyst til?

Så vil jeg jammen spørre Høyre tilbake – men det er kanskje ikke mulig?

Presidenten: Det får du ta en annen gang.

Eirin Faldet (A) [18:32:14]: Jeg har masse spørsmål!

Ulf Erik Knudsen (FrP) [18:32:29]: Arbeiderpartiet har i dette innlegget og i en rekke andre sammenhenger uttrykt skepsis til markedskreftenes frie spill og frykt for at sterke kapitalister dominerer markedet og gjør disposisjoner som svekker demokratiet og forbrukernes posisjon. Konkurransetilsynet er vårt våpen mot dem som misbruker sin markedsrett. Tilsynet har i år fått en nesten helt ny lov å forholde seg til, med en stor grad av revisjon. I tillegg har man fått utfordringer ved å gjennomføre en flytting som er pålagt dem av stortingsflertallet. Med disse utfordringene og med Arbeiderpartiets stadige klagesang om markedskreftene foreslår Arbeiderpartiet et kutt på 9 mill. kr til tilsynet. Dette fortoner seg oppsiktsvekkende og direkte ulogisk for meg. Hvis man er bekymret for et område, hvorfor kutter man da?

Eirin Faldet (A) [18:33:39]: Konkurransetilsynet skal sørge for at konkurranse skjer rettfærdig og riktig etter lover og regler.

Men når vi nå endret konkurranseloven, må jeg ha lov til å smile litt. Riktignok ble det rettet opp noe i komiteen, men det forslaget Fremskrittspartiet hadde, ble det jo enda mer byråkrati av! Så jeg vet ikke riktig om jeg er så opptatt av Fremskrittspartiets holdning og ihuga tro på prestasjonene til Konkurransetilsynet.

Dessuten: Hos fylkesmannen bruker vi de pengene på kontroll, sikkerhet og trygghet, slik at barnevernsbarn kan føle en sterkere trygghet for hverdagen sin. Det mener vi faktisk er en mye viktigere prioritering.

Dagrun Eriksen (KrF) [18:34:58]: Arbeiderpartiets kamp mot familien får flere uttrykk enn bare gjennom holdningen til kontantstøtten og det at man ønsker å velge på vegne av familiene. I behandlingen av barnevernsmeldingen slo komiteen fast at når familien ikke fungerer og man må gå til et skritt som omsorgsovertakelse, skulle man vurdere andre ressurser i annen biologisk familie først, mens i innstillingen i dag er Arbeiderpartiet ikke med i en merknad som også sier at man først skal se på ressurser i annen biologisk familie.

Da lurer jeg på: Er det slik at man tror at det ikke finnes noen bestemødre og bestefedre, noen tanter og onkler som kan steppe inn, og at det av og til kan være en bedre

situasjon for barna å komme i enn å måtte komme i en helt fremmed og ny setting?

Eirin Faldet (A) [18:36:06]: Jeg synes det er så rart at ikke Kristelig Folkeparti har større tro på barnevernet i Norge. Det er jo barnevernet som til enhver tid skal vurdere faglig hva som er best for barna, og det gjør de uavlatelig. Det er ikke noe forbud mot å bruke nær familie som fosterforeldre eller ved omsorgsovertakelse. Men det må altså være en faglig vurdering. Det tror jeg faktisk at barnevernet har best greie på.

Når det gjelder dette med barnas beste, har jeg faktisk lyst til, selv om det ikke er til et direkte spørsmål, å komme med et lite eksempel i forbindelse med denne hellige kontantstøtten. Den kunne faktisk ha gitt fire–fem måneders ekstra fødselspermisjon eller to år med sekstimersdagen, som også hadde vært svært bra for barna, og som hadde gitt familien muligheter i mye større grad enn i dag.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [18:37:29]: Jeg skal begynne med å si noen ord om rammeområde 1 – Moderniseringsdepartementet.

Det er ingen hemmelighet at Fremskrittspartiet var det partiet som var mest kritisk til statsråd Meyers forgjenger, statsråd Norman. Vi hadde knyttet håp til at Norman skulle bli en statsråd som sørget for en revolusjon i statsforvaltningen i form av effektivisering, konkurranseutsetting og andre forvaltningsreformer. Vi ble imidlertid skuffet. Det eneste han vil bli husket for, er noen diskutabile regninger og en meningsløs flytting av en del statlige tilsyn.

Vi ser i disse dager hvordan denne flyttingen har båret av sted. Flyttingen av Luftfartstilsynet er i ferd med å ende med totalhavari. Flyttingen av de andre tilsynene har medført store kostnader og at mange dyktige mennesker har sluttet. Det er liten tvil om at kvaliteten på tilsynene er svekket. Man har da oppnådd et resultat i form av at man har flyttet noen arbeidsplasser rundt på kartet. Men det blir ikke flere arbeidsplasser i Norge av det.

Så langt har vi ikke sett slike tanker hos statsråd Meyer. Vi har derfor igjen et håp om at det nå skal bli fart i moderniseringsarbeidet, og vi håper at statsrådens tittel, moderniseringsminister, bærer bud om dette.

Det er viktig for Fremskrittspartiet at offentlig administrasjon gjøres så enkel og kostnadseffektiv som mulig. Her har Norge store utfordringer. Det er vårt håp at Moderniseringsdepartementet skal være en motor i dette arbeidet i samråd med den øvrige forvaltning.

Vi er i verdenstoppen når det gjelder andelen ansatte i offentlig sektor. Om vi sammenligner med andre land, er det hevet over tvil at Norge har en vekst i offentlig sektor som er ute av kontroll.

Sett over noen år er antallet nyansettelser i offentlig sektor i overkant av 30 pr. dag – hver dag hele året – når man ser på det statistisk. Både i Sverige og i Danmark har man klart å stagge denne utviklingen, uten at

disse landene er blitt beskyldt for å rasere sine velferds-systemer. I Norge peker imidlertid pilen kun én vei – oppover.

Det er et stort behov for konkrete prosjekter når det gjelder effektivisering og konkurranseutsetting. Vi har behov for at det tas tak i dette området. Om det hadde vært gjort tidligere, ville kanskje den krisen i Kommune-Norge som vi til stadighet hører om, ikke vært så stor.

Om det hadde vært gjort grep i både stat, fylker og kommuner som f.eks. å bruke konkurranseutsetting, kunne mange kommuner og fylkeskommuner ha spart store beløp.

Så noen ord om rammeområde 2 – Barne- og familiedepartementet. Vi har i år hatt et meget godt budsjett-samarbeid med regjeringspartiene om alle rammeområder innenfor familie-, kultur- og administrasjonsbudsjettet. Men på enkelte felt er det fortsatt en betydelig avstand mellom partiene. Dette gjelder bl.a. de statlige bevilgninger til likestillingsarbeidet og til de homofile organisasjoner. Fremskrittspartiet mener det er feil å opprette og drive selektive tiltak for friske og arbeidsføre voksne mennesker kun på basis av deres kjønn eller seksuelle legning. Vi har tiltro til at kvinner og menn, enten de er heterofile eller homofile, kjenner sine egne behov og rettigheter, og vi har tiltro til at de selv kan ivareta disse i forhold til eventuell diskriminering som måtte foregå. Vi synes faktisk det er slik at det å lage slike spesielle tiltak er å nedvurdere det enkelte individ i forhold til deres kjønn eller seksuelle legning.

Barnehagene ligger også innenfor Barne- og familiedepartementets område. Når det gjelder barnehagene, står Fremskrittspartiet fast på de avtaler og forlik vi har vært med på. Dette gjelder både utbygging, makspris og likebehandling. I finansinnstillingen fikk vi også med oss regjeringspartiene på at vi i forbindelse med de saker som kommer på vårparten, skal få en vurdering av enhetskostnadsprinsippet, for å få en større likebehandling mellom private og offentlige barnehager. Og det er vi svært glade for.

Et annet område som ligger innenfor Barne- og familiedepartementet, er kontantstøtten, som jo har vært gjenstand for betydelig debatt i de to foregående innlegg og replikkvekslinger. På dette felt ser vi kontinuerlige angrep fra de sosialistiske partiene. Arbeiderpartiet og SV ser ut til å være livredde for ordninger som øker den enkeltes valgfrihet.

Foreldre som velger barnehager, får en betydelig offentlig støtte. Det er det ingen tvil om. Kontantstøtten er en liten kompensasjon for dem som velger annerledes. Dette gir en fleksibilitet i omsorgsform som mange etter-spør. Kontantstøtten er et viktig familiepolitisk tiltak som gir valgfrihet og mer tid til barna.

Tilbake der jeg startet, med rammeområde 1: Innen dette feltet finner vi bl.a. fylkesmannsembetene. Etter Fremskrittspartiets syn bør disse holdes i vesentlig strammere tøyler enn i dag. Det er klart at fylkesmanns-embetene gjør en stor og viktig jobb innenfor bl.a. kontrollvirksomhet, men ofte kan det gå ut over lokaldemokratiet. Vi vil her vise til Fremskrittspartiets Dokument

nr. 8:90 for 2003-2004, forslag om å begrense innsigelsesretten i plan- og arealsaker fra fylkesmannens side.

Helt til slutt: Jeg registrerte representanten Faldets svar på mitt spørsmål når det gjelder de manglende bevilgninger fra Arbeiderpartiet til Konkurransetilsynet. Jeg er imidlertid ikke helt sikker på om jeg forstod svaret – eller det som skulle ha vært svaret. Det var noe om hva Fremskrittspartiet hadde foreslått i forbindelse med loven, men det var ingen klar og tydelig respons på det spørsmålet jeg faktisk stilte: Når man uttrykker en slik skepsis til markedskreftene og de dominerende aktørene i næringslivet, hvorfor går man da inn og kutter i bevilgningen til Konkurransetilsynet, som faktisk er det eneste solide våpenet vi har, mot dem som misbruker sin markedsmakt? Jeg synes det er direkte ulogisk at man, når man er svært bekymret for et område, kutter ned på det. Det kan jeg ikke helt forstå. Det er selvfølgelig slik at også vi er enig i at det skal føres en nøye kontroll innenfor barnevernsområdet, på samme måte som Arbeiderpartiet tar til orde for, men at vi skal ta penger fra Konkurransetilsynet for å oppnå dette, fortøner seg for Fremskrittspartiet meningsløst.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

May Hansen (SV) [18:45:27]: Fremskrittspartiet skriver i en merknad at de ønsker å avvikle Likestillingssenteret, men er klar over at en slik nedleggelse må skje over flere år, av hensyn til de ansatte. Hvordan har man tenkt seg denne nedtrappinga, hvor mange år skal man opprettholde Likestillingssenteret?

Spørsmål 2 gjelder utbygging av barnehageplasser. 23 250 barn stod på venteliste i august i år. Fremskrittspartiet, sammen med regjeringspartiene, har lagt inn bevilgninger til 9 000 nye plasser. Vi trenger mange, mange flere. Jeg vet at det er en overslagsbevilgning. Men er ikke Fremskrittspartiet enig i at man gir et tydelig politisk signal om at man her ønsker å bygge ut 9 000 nye plasser? Kan Fremskrittspartiet garantere at man vil stå for det som står i denne merknaden – at hvis det blir bygd flere, f.eks. 20 000 nye plasser, vil disse bli finansiert av staten?

Ulf Erik Knudsen (FrP) [18:46:47]: Det ligger, så vidt jeg forstår, i budsjettreglementet at en overslagsbevilgning faktisk er en overslagsbevilgning. Når vi og regjeringspartiene sier klart og tydelig at om vi ender opp på 20 000 nye plasser, vil det være den faktiske fasit, og så kan man forholde seg til det. Jeg vet ikke hvordan det er med SV, men når Fremskrittspartiet skriver noe i en merknad, er det faktisk slik at vi mener det vi skriver.

Når det gjelder Likestillingssenteret, har Fremskrittspartiet gått inn for betydelige kutt på det området. Vi ser ikke noen grunn til å opprettholde det utover en horisont på ett år.

Trond Giske (A) [18:47:44]: Jeg vil bare si til det siste som ble sagt, at dersom Fremskrittspartiet og Regjeringen mener at det skal bygges mer enn 9 000 nye barne-

(Giske)

hageplasser, må de budsjettere med det. Det er i strid med budsjettreglementet, også for overslagsbevilgninger, hvis man budsjetterer under det man planlegger for. Når man sier 9 000 nye barnehageplasser, er det det statsråden kommer til å styre etter, og det er det politikken i departementet kommer til å bli innrettet etter – sånn er det. Det er veldig spesielt at man reduserer ambisjonene når vi ligger langt etter skjema de to første årene. Det er svært vanskelig å forklare.

En annen ting som er vanskelig å forklare med Fremskrittspartiets opptreden i forbindelse med barnehagebehandling i komiteen, er at der Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet nå går sammen og er bekymret for at likeverdig behandling mellom private og offentlige barnehager ikke blir resultatet, der hopper Fremskrittspartiet av. Fremskrittspartiets store sak under barnehageforliket var at private barnehager nå skulle få de samme rammevilkårene som de offentlige. Når vi nå ser at det kanskje ikke blir resultatet, bl.a. fordi vi har en annen kostnadsutvikling, vi har pensjonskostnader og en kvalitetsheving som skal sørge for at barn i private barnehager får det samme som dem i de offentlige, da er ikke Fremskrittspartiet lenger med. Jeg lurer på hva grunnen er til det.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [18:49:05]: Jeg skulle gjerne lagt igjen side 65 i innstillingen til representanten Trond Giske, for han kan neppe ha lest det som står der. Der står det:

«Det betyr at hvis det blir bygd f.eks. 20 000 nye plasser, vil alle disse bli finansiert av staten.»

Det er en klar og tydelig melding fra flertallet i denne saken.

Når det gjelder likebehandling mellom private og offentlige barnehager, har Fremskrittspartiet vært de største forkjempere for det. Jeg kan ikke se hvor Trond Giske har det fra. Det er også faktisk lenger nede på side 65 referert til det vedtaket som ble gjort under behandlingen av finansinnstillingen, og som jeg også refererte til i mitt hovedinnlegg, om enhetskostnadsprinsippet som vil kunne gi en enda bedre likebehandling mellom private og offentlige barnehager.

Trond Giske (A) [18:50:17]: Jeg tror neppe det er sånn at en merknad på side 65 i en budsjettinnstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen kan endre på budsjettreglementet til Stortinget. Med Fremskrittspartiets metode kunne vi ha spart veldig mange kroner. Vi kunne ha satt som mål at det skulle være 20 000 arbeidsløse neste år, ikke 100 000. Så kunne vi ha lagt opp budsjettet etter det, for det er også en overslagsbevilgning, og så kunne vi ha brukt pengene på skattelette eller andre dårlige formål.

Men sånn er ikke budsjetteringen. Man må si at dette er det vi ønsker, dette er det som er realistisk. Vi ønsker 14 000 barnehageplasser, da må vi finne plass for det i vårt alternative budsjett. Man kan ikke si at en budsjetterer med 9 000, og selv om det skulle bli 20 000, så får man pengene. 100 000 arbeidsløse får også penger, selv

om man budsjetterer med null, for det er en overslagsbevilgning.

Spørsmålet er: Hva er Fremskrittspartiets mål, hvilket signal ønsker man å gi barne- og familieministeren? Vi, flertallet i denne salen – Fremskrittspartiet, SV, Arbeiderpartiet og Senterpartiet – kunne ha pålagt henne å bygge 14 000 plasser. Det blir antakelig 9 000, kanskje færre, takket være at Fremskrittspartiet har gått i lag med Regjeringen.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [18:51:31]: Trond Giske må gjerne fortsette å gi sine tolkninger av budsjettreglementet, men faktum er at det er inni denne boken, som er innstillingen vi i dag behandler, det står hva stortingsflertallet ønsker under posten om barnehager. Det står bl.a. på sidene 64 og 65, og jeg har nå sitert de viktigste og mest sentrale punktene for Trond Giske. Jeg kan ikke se at det fører frem med ytterligere gjentakelser, i og med at det ikke ser ut til at Trond Giske vil forstå. For vår del står vi altså helt klart fast ved våre løfter og de synspunkter vi tidligere har kommet til, og som det står her:

«Det betyr at hvis det blir bygd f.eks. 20 000 nye plasser, vil alle disse bli finansiert av staten.»

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

May Hansen (SV) [18:52:58]: Sosialistisk Venstreparti er opptatt av å opprettholde en sterk og vital offentlig sektor som sikrer tilgang til velferdstjenester ut fra behov, uavhengig av økonomiske eller sosiale ressurser.

Regjeringas oppskrift for modernisering av offentlig sektor vektlegger effektivisering, og virkemidlene er konkurranseutsetting og privatisering. Konkurranse har sine klare begrensninger, særlig i forhold til fordeling og miljøhensyn. Konkurranse sikrer heller ikke rettferdig fordeling. OECD gjorde en undersøkelse i 2002 om erfaringer med konkurranseutsetting og fristilling av offentlige tjenester. De fleste landene som var med i OECDs undersøkelse, har høstet de samme negative erfaringene. Konkurranseutsetting og fristilling har vist seg å være byråkratisk, ineffektivt og udemokratisk. Politikernes kontroll med velferdstjenestene er svekket, og det samme blir folks tillit til tjenestene, forvaltningen og det politiske systemet.

Vi reduserer i vårt alternative budsjett kap. 1500 med 40 mill. kr til Regjeringas moderniseringsarbeid. En avgjørende forutsetning, mener vi, for en bedre offentlig sektor er en personalpolitikk som virker motiverende. Den forrige statsråden i Arbeids- og administrasjonsdepartementet ville ha totalkostnadsberegninger når det gjaldt omstilling, fordi dette ville synliggjøre effekten og bevisstgjøre beslutningstakerne. Det er SV enig i, og vi legger også inn et forslag om det.

Dårlig kommuneøkonomi over flere år har ført til kontinuerlig omstilling i flere kommuner. Dette har igjen ført til stor slitasje og høyt sykefravær. Det må føres en arbeidsgiverpolitikk i offentlig sektor hvor likelønn, arbeidstid, karrieremuligheter og mulighet til kompetanseutvikling er sentrale elementer. Deltidsstillinger som

ikke gir trygderettigheter, må avskaffes. Det må bli en rettighet å få en heltidsstilling, og skiftarbeid og turnus må likestilles, fordi det ellers er brudd på likestillingsloven. SV ønsker flere prosjekter med sekstimersdagen. Vi fremmer forslag om et samfunnsregnskap ved omstilling i staten, en likelønnskommisjon og en redegjørelse om bruken av små stillinger i stat og kommune og hva det betyr for likelønnsutviklingen i Norge.

Fylkesmennene har innrapportert at de ikke har ressurser nok til å ivareta sine oppgaver. Noen fylkesmenn har ikke kapasitet til å gjennomføre mer enn 50 pst. av tilsynene i barnevernet. Dette er meget alvorlig! Samtidig er det opprettet egne stillinger hos fylkesmannen som skal ivareta Regjeringas satsing på omstilling og effektivisering i kommunene. Dette henger dårlig sammen med den kommunale friheten Regjeringa er opptatt av, og man tillegger her fylkesmannen en klar politisk rolle. SV øker fylkesmannens budsjett med 50 mill. kr til styrking av tilsynsoppgaver, bl.a. i barnevernet.

Det må legges til rette for et samfunn som tilbyr barn og unge like muligheter og rettigheter. Barnefattigdom må bekjempes. Det kan ikke aksepteres at det finnes tusenvis av barn i Norge, i verdens rikeste land, som lever under vedvarende fattigdom.

Arbeidstilknytning og tilbakeføring til arbeidslivet av foreldre og eneforsørgere som har blitt utestengt fra arbeidslivet, er en av de beste måtene å redusere langtidsfattigdom på.

Barnehage er bra for barn. Makspris og full barnehagedekning er en forutsetning for at barnefamiliene skal kunne få en reell valgfrihet når det gjelder omsorgsløsninger for barn. Det var en gledens dag da barnehageforliket var et faktum våren 2003. Vi mener at forliket ikke er fulgt opp i dette budsjettforslaget, fordi det kun er lagt inn midler til 9 000 nye barnehageplasser. Det er en overslagsbevilgning, men det gir et politisk signal når flertallet går inn for 9 000 plasser. SV legger inn midler til 5 000 ekstra barnehageplasser i sitt alternative budsjett. Vi vil også presisere at det er helt nødvendig å få på plass makspris trinn 2 fra 1. august 2005, slik at vi får det reelle behovet for barnehageplasser på bordet. Det har vi i hvert fall lært av innføringen av makspris trinn 1, at jo lavere prisen blir, jo flere er det som ønsker plass.

Det har vist seg at kontantstøtten ikke virker etter sin hensikt. Den har ikke i vesentlig grad økt den tida foreldre og barn har sammen. SV vil ha en familiepolitikk som tilrettelegger for god omsorg for barna, samtidig som foreldrene gjennom et likestilt foreldreskap skal kunne kombinere foreldrerollen og arbeid. SV fjerner i sitt budsjett kontantstøtten fra 1. januar 2005, som vi har gjort i de siste fire budsjetrundene.

Midlene bruker vi i vårt alternative budsjett i hovedsak til tiltak for barn og unge, bedre permisjonsrettigheter for selvstendig næringsdrivende, vi utvider fedrekvoten, vi styrker likestillingsarbeidet, og vi prisjusterer barnetrygden. Barnetrygden er en av de viktigste kontantoverføringer til barnefamiliene som fungerer i forhold til fattigdom.

I St.meld. nr. 6 for 2002-2003, Tiltaksplan mot fattigdom, viser Regjeringa nettopp til at barnetrygden er en viktig inntektskilde for lavinntektsgruppene.

Adopsjonsstøtten er noe lavere i Norge enn i de andre nordiske land, og vi hever adopsjonsstøtten til folketrygdens grunnbeløp, 1 G, i SVs alternative budsjett.

Barnevernet sliter med manglende ressurser til å hjelpe barn og foreldre i alvorlig krise. Det er nødvendig å forske mer på de tiltak vi iverksetter i barnevernet, slik at vi vet hvilke tiltak som er målrettet og gode nok. SV styrker tiltak i barne- og ungdomsvernet og barne- og ungdomstiltak i sitt budsjett. I 2003 hadde vi en økning i innvilgede barnevernstiltak på ca. 4 pst. Det er stor økning i meldinger til barnevernet, og flere kommuner signaliserer at dårlig kommuneøkonomi styrer tiltakene. Flere kommuner melder at terskelen for å innvilge tiltak ligger høyere enn før. SV er bekymret for hvordan vi ivaretar våre mindreårige asylsøkere. Det har kommet fram i etterkant av Redd Barnas rapport at disse barna ikke får god nok oppfølging, og at tilbudet til dem ikke er godt nok. Dette er diskriminerende, og det er i strid med Barnekonvensjonen. Det stod i Moss Avis for ca. tre uker siden at barnevernet ikke følger opp disse barna, på tross av at det er sendt bekymringsmeldinger fra mottak. Dette underbygger rapporten fra Redd Barna. Vi fremmer derfor forslaget om at mindreårige asylsøkere under 18 år skal ivaretas av barnevernet ved ankomst til Norge og behandles på lik linje med norske barn som er uten omsorgspersoner. Det er en diskriminering at disse barna ikke har de samme rettigheter som norske barn som ikke har omsorgspersoner rundt seg.

Krise- og incestsentrene fyller en viktig funksjon for voldsrammede og incestutsatte kvinner og barn. Vi er glad for at krisesentrene nå får en mer forutsigbar finansiering i 2005, men vil minne om at incestsentrene fortsatt er i den samme usikre finansieringssituasjonen som før. SV legger inn midler til lik finansiering for incestsentrene og for krisesentrene i budsjettet. Regjeringa foreslår å redusere bevilgningen til Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring. Årsaken er at Regjeringa mener antidiskrimineringsprosjektet som organisasjonen driver, skal avsluttes. SV mener det er helt nødvendig at dette prosjektet skal videreføres for å bekjempe fordommer og diskriminering av homofile og lesbiske. Her tror jeg faktisk vi alle burde tenke oss godt om etter den høsten vi har hatt i dette stortinget, og vi øker denne bevilgningen med 700 000 kr.

S i g v a l d O p p e b ø e n H a n s e n hadde her teke over presidentplassen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Afshan Rafiq (H) [19:03:07]: En obligatorisk tredeling av fødselspermisjonen, slik SV foreslår, kan føre til at familier kan miste over 100 000 kr dersom en av foreldrene ikke kan ta ut sin del av permisjonen. Noen mødre er syke eller svært slitne etter et tungt svangerskap og har behov for å være hjemme lenger enn sin del. Når fødsels-

pengene blir borte – fordi familien ikke passer inn i SVs mønster – blir familiene med dårligst råd rammet aller hardest. Det er nok bare en mor eller far med god råd som kan ta seg råd til å være hjemme utover den kvoten SV vil dele ut.

Så mitt spørsmål er: Ser ikke SV at den obligatoriske tredelingen av fødselspermisjonsordningen som de anbefaler så sterkt, vil ramme familiene usosialt, og at det vil være en kraftig overstyring av foreldrenes valg når det gjelder omsorg for egne barn?

May Hansen (SV) [19:04:23]: Jeg får si det igjen, det jeg sa da vi behandlet fedrekvoten her tidligere i dag: Vi har ikke foreslått denne tredelinga. Vi har bedt om en utredning av Islands-modellen – det er det vi har foreslått.

Og så er det ikke sånn som representanten Afshan Rafiq sier, at hvis mor er syk, vil dette gå ut over mor. Det er faktisk sånn i Norge i dag at hvis man er syk etter fødselen, kan far ta ut den permisjonen. Det gjøres i mange tilfeller, og det gjøres også når mødre er innlagt på sykehus og er syke i svangerskapet. Da kan far bli sykmeldt for å ta seg av barn de har fra før.

Så prisjusterer vi barnetrygden. Det er ikke gjort siden 1995, og det er et stort tap for familiene. Vi fjerner heller ikke småbarnstillegget, som regjeringspartiene har gjort, noe som er veldig målrettet.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [19:05:45]: Fra Fremskrittspartiets og også – etter hva jeg forstår – fra Regjeringens side ser man kontantstøtten som en fleksibel og god reform som gir økt valgfrihet og mer tid til barna.

Når jeg leser SVs og Arbeiderpartiets merknader, står det imidlertid der at dette ikke er økt valgfrihet.

Hm, det forstod jeg ikke helt! Hvis man velger å være hjemme og velger bort det å jobbe heltid, er ikke det nettopp en praktisering av valgfrihet? Jeg kunne godt tenke meg å få høre SVs definisjon av valgfrihet. Er SVs definisjon av valgfrihet at man skal velge det SV bestemmer? Er det den eneste muligheten?

May Hansen (SV) [19:07:11]: SVs valgfrihet er vel også Fremskrittspartiets valgfrihet, for vi har vært sammen om å si at så lenge vi ikke har full barnehagedekning i dette landet, så har vi ikke valgfrihet. Vi har brukt 20 milliarder kr på kontantstøtte hittil, og vi bruker 4 milliarder kr neste år. Den er ikke treffsikker. Den har ført til at man er en og en halv time mer sammen med barna sine, men da er det ikke tatt med i vurderingen at menn med barn jobber mer overtid enn det menn uten barn gjør. Da er vi tilbake til 1950-årene, hvor mor var hjemme ved kjøkkenbenken, og faren min så jeg kun på søndager. Han jobbet overtid fordi det var økonomisk umulig å få dette til å gå i hop.

Prisjustert barnetrygd, småbarnstillegg og makspris trinn 2 i barnehager med full behovsdekning mener vi faktisk gir en større valgfrihet for familiene enn kontantstøtte.

Dagrun Eriksen (KrF) [19:08:28]: Det er ting som blir litt uklare her, men nå skal SV få en mulighet til å

komme med litt klarere svar. En tredeling av fødselspermisjonen er foreslått i SVs program, og SVs representanter, bl.a. Heikki Holmås, har vært ute og frontet saken om en obligatorisk tredeling ganske kraftig. Det er ikke rart at noen av oss tror at dette er det SV står for.

Kristelig Folkeparti mener at dette er en dårlig idé, det er bl.a. distriktsfiendtlig. Det vil være utrolig vanskelig for mødre som ammer, og som bor i en liten bygd i indre Agder, å kunne opprettholde amming, hvis man bare har én buss, som går ut av bygda om morgenen og inn igjen om ettermiddagen. Det vil være vanskelig å få til muligheter for amming med en obligatorisk tredeling.

Det vil også være slik at hvis mor ikke er syk nok til å bli sykmeldt, men kjenner at kroppen ikke fungerer helt etter en fødsel, vil ikke mor få mulighet til å ta den delen som blir obligatorisk for far. Det mener vi også vil svekke dem som har det tøffest etter en fødsel, og det vil være en politikk for superfamilier.

May Hansen (SV) [19:09:51]: Jeg skal presisere igjen: Vi har kommet med et forslag om en utredning i forhold til Islands-modellen. Det er også et forslag i vårt arbeidsprogram om at denne modellen skal innføres i Norge. Landsmøtet vil bestemme om man går for den modellen eller ikke.

Vi mener at det er helt nødvendig å legge til rette for et likestilt foreldreskap i Norge. Det som regjeringspartiene sier at vi skal gjøre, er å utvide fedrekvoten med fire uker. Det betyr jo at man tvinger far til å være hjemme i fire uker til. Det vi sier, er at vi skal utvide svangerskapspermisjonens lengde, og så sier vi at en tredjedel av det skal far kunne få, en tredjedel skal mor kunne få, og en tredjedel er valgfri.

Ammeprosessen er faktisk slik i dette landet at de fleste fullammer i seks måneder. Det er langt innenfor mors permisjonstid. Det er slik at vi ammet opptil ett år, vi som hadde ti og tolv ukers permisjon også.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Dagrun Eriksen (KrF) [19:11:30]: På forsiden av Vårt Land den 9. desember kunne vi lese at «Barn ber om meir tid med vaksne». Mer tid med vaksne kommer høyt på lista over barns juleønsker. Midt mellom Barbie og mobiltelefon kommer ønske om mer tid med de vaksne høyere og høyere opp på juleønskelistene. Nå er det ikke lenge til julaften, og spørsmålet er om vi nå legger til rette for et samfunn hvor det er mulig. Vi vet at for nærmere 80 000–90 000 barn har kontantstøtten gitt familier muligheter til å velge den omsorgsformen som passer deres hverdag best. Med andre ord: Kristelig Folkeparti gir barna og foreldrene det de selv ønsker, nemlig de harde pakkene, mens venstresiden gir de myke pakkene som moder stat mener de må ha.

For noen er barnehagen det som passer deres hverdag best. Så med Regjeringens og Stortingets offensive satsing på barnehageplasser til en rimelig pris og mulighet for bruk av kontantstøtte er det lagt litt bedre til rette for at familier skal få hverdagen til å gå i hop. En ny under-

søkelse viser at det er flere som tar i bruk kontantstøtten. Venstresidens skremser om at dette ville gå til økt bruk av dagmammaer, spesielt «svarte» dagmammaer, har ikke slått til. Av evalueringen av kontantstøtten, som ble framlagt av arbeiderpartiregjeringen, men bestilt av Bondevik I, går det fram at i de tilfellene hvor man benyttet kontantstøtten, ble barn i hovedsak passet av en av foreldrene i to tredeler av tilfellene. Det interessante med denne undersøkelsen er at den viser at mange som i dag benytter kontantstøtten, har en tilknytning til arbeidslivet enten i lønnet eller ulønnet permisjon. Det bekrefter det jeg har hevdet i en del sammenhenger: Dagens unge ønsker kanskje ikke å være hjemme i 18 år, slik en del av foreldregenerasjonen fikk anledning til, men i noen få år, mens barna er små. Så er utfordringen å få flere fedre til å ta omsorgen hjemme. Her er fedrekvoten et viktig verktøy. Kristelig Folkeparti er glad for det skrittet vi nå tar for å gi enda flere fedre rett til opptjening på eget grunnlag. Det er et mål for Kristelig Folkeparti å forlenge fedrekvoten, og det bør komme i tillegg til eksisterende permisjon. Jeg ser at en del i både Arbeiderpartiet og SV tar til orde for en tredeling. Det synes vi i Kristelig Folkeparti er en meget dårlig idé. I dag er det ni uker som er forbeholdt mor, fire uker er forbeholdt far, og resten kan deles. Det er opp til familiene selv å bestemme.

Selv om det er besnærende å tenke at vi får forgang i likestillingen ved å fastlåse det i tre deler, vil jeg advare mot dette. Dette er et opplegg for supermødre og superfamilier som ikke bor i distriktet. Hvis mor f.eks. er gründer og trenger å gå ut i arbeid raskt, blir det ikke lenger mulighet for far til å ta mesteparten av permisjonen. Eller hvis mor av helsemessige årsaker ikke er i stand til å kombinere arbeid med en nyfødt, men har omsorgsevne, vil familien miste tre måneder med fødselspenger. Det vil kunne si opptil 100 000 kr i minus, og det er ikke lett i en etableringsfase. Likestillingsombudet advarer også mot dette, fordi det er et balansepunkt hvor vi kan risikere at foreldre trer ut av arbeidslivet istedenfor. Vi må ha gode og fleksible løsninger som legger til rette for ulike typer valg.

Et godt tilbud til barnefamilier krever et godt barnehagetilbud. Kristelig Folkeparti er glad for at hele komiteen understreker at et barnehagetilbud skal være preget av høy kvalitet, og at alle understreker at det ikke må gjøres endringer i lover og forskrifter som reduserer kvaliteten på barns hverdag.

Kristelig Folkeparti understreker at målsettingen om full barnehagedekning og innføring av fleksibel makspris trinn 2 står fast. I barnehageforliket har man fastslått hvordan disse to hovedelementene skal gjennomføres. I forliket slås det fast:

«Det innføres en maksimalgrense (trinn 2) for foreldrebetalingen på 1 500 kroner (2002-kroner pris- og kostnadsjustert) pr. måned i barnehagene fra 1. august 2005, under forutsetning av at tilnærmet full behovsdekning nås i 2005. Hvis målet om tilnærmet full behovsdekning ikke nås i 2005, må tidspunktet for innføring av trinn 2 i maksprisen vurderes på nytt.»

Departementet får endelig status på utbygging i 2004 på nyåret i 2005. Dette materialet vil, sammen med ECONs evaluering av innføring av makspris trinn 1, være viktig i utarbeidelsen av den varslede stortingsmeldingen som kommer våren 2005, og som også vil se nærmere på forventet utbygging i 2005.

Ikke alle familier klarer den viktige jobben det er å gi sine barn en trygg og god oppvekst. Stortinget har i inneværende periode behandlet flere saker innenfor barnevernsfeltet. Det er en ganske betydelig og omfattende reform som er i gjennomføringsfasen nå. Den statlige overtakelsen av annenlinjetjenesten i barnevernet skjedde fra 1. januar 2004. Denne omleggingen gir et økt behov for opplæring i de forskjellige etater for å kunne sikre samsvare mellom regelverk og praksis.

I 2004 er det dessverre avdekket forhold i barnevernets historie hvor barn er blitt mishandlet. For Kristelig Folkeparti er det et grunnleggende mål at barn og unge som er bosatt i en barnevernsinstitusjon, sikres et godt tilbud med høy rettssikkerhet. Vi må være trygge på at barn som samfunnet har overtatt omsorgen for, og som er veldig sårbare, ikke utsettes for nye overgrep. Det er særs viktig at det offentlige sikrer at denne gruppen sårbare barn ikke utsettes for overgrep når de er under offentlig omsorg. Vi er derfor tilfreds med at det fra 1. januar er innført en statlig godkjenningsordning og en endret forskrift om tilsyn for barnevernsinstitusjoner.

Det kommer urovekkende meldinger om at det til tross for iherdig innsats ikke har lyktes å få nok tilsynsførere for fosterhjem. Det er viktig at alle barn i fosterhjem får oppnevnt tilsynsførere. Komiteen ber departementet følge utviklingen på dette feltet nøye. Tilsynsførere er veldig viktige for at myndighetene skal kunne sikre gode fosterhjem for barn og unge.

Et godt fosterhjemstilbud er av avgjørende betydning for barnevernet. Rekruttering og opplæring, via PRIDE, må videreføres.

Komiteen besøkte i høst Helgerud Ressurssenter for fosterhjem i Region Øst og fikk innblikk i en døgnåpen vakttelefonitjeneste for fosterhjem. Det er avgjørende for fosterhjem å kunne kontakte noen for å be om råd og veiledning når situasjoner i hjemmet oppstår. Slike situasjoner skjer ikke alltid innenfor kontortidens åpningstid. Komiteen ber om at departementet vurderer hvordan denne erfaringen kan deles med andre regioner.

Gjennom behandlingen av St.meld. nr. 40 for 2001-2002 understreket Stortinget at barnevernet nå hadde økt fokusering på at familie og nettverk, lokale løsninger og tilbud bør være et utgangspunkt for barnevernets arbeid. Komiteen vil understreke at det er viktig å finne tiltak som styrker familienes muligheter til å gi barna en god omsorg og en god oppvekst.

Home-Start Familiekontakten Norge er et frivillig forebyggende tiltak for familier med små barn i en vanskelig livssituasjon. Komiteen er tilfreds med at Home-Start får en bevilgning på 2 mill. kr til spesielt å følge opp familier med kronisk syke og funksjonshemmede barn, en gruppe som har det ekstra vanskelig i vårt samfunn.

Kristelig Folkeparti ser med bekymring på at barnevernsstatistikken indikerer at en økende andel barn og unge med flyktning- og innvandrebakgrunn har vanskelige oppvekstforhold. Det er imidlertid for lite kunnskap om metoder og tiltak overfor denne gruppen barn og unge. Kristelig Folkeparti er derfor enig i at det er behov for et styrket kunnskapsgrunnlag for at barnevernet skal kunne håndtere ulike problemstillinger og gi barna et bedre tilbud i dialog med barn og foreldre.

Jeg vil berømme statsråd Laila Dāvøy for hennes engasjement for å styrke arbeidet overfor barn som er utsatt for overgrep og vold. Komiteen er enig i at prosjektet «Barn som lever med vold i familien» må styrkes.

Når det gjelder mindreårige asylsøkere, er det viktig at disse ivaretas best mulig når de oppholder seg i Norge. Alle barn omfattes av barnevernsloven, og ved bekymringsmeldinger skal situasjonen til disse barna, som for alle andre, undersøkes, og barnevernet skal ved behov iverksette tiltak.

Det er flere gledelige ting med dette budsjettet. Adopsjonsstøtten økes med 30 pst. til for første gang å passere 30 000 kr. Det er nå lagt til rette for at parkurs for førsteangsfødende kan settes i gang i 24 kommuner i 2005.

Vi er ikke ferdige med alt vi vil gjøre for barnefamilie, og vi håper velgerne gir oss ny tillit etter valget, slik at ikke familiene bare får myke «dette er til det beste for deg, for vi vet best»-pakker fra neste høst, men at de får en hard pakke som legger opp til valgfrihet til beste for familien, i den situasjon familien er i.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Torny Pedersen (A) [19:21:34]: Kristelig Folkeparti vil så veldig gjerne mene at de selv setter barn i fokus med sin politikk. Men dessverre går det trått med barnehageutbygging, og antallet fattige barn har økt de siste årene. For meg er det ikke mulig å se en annen barne- og familiepolitikk hos Kristelig Folkeparti enn at det er viktig å beholde kontantstøtten, slik at kvinner holder seg hjemme. Det er derfor skuffende, synes jeg, at de nærmest fornektet at Norge kanskje har gatebarn, ved ikke å være med på merknaden om at Barneombudet skal se på dette i 2005.

Hva mener egentlig Kristelig Folkeparti må skje for at vi skal finne ut av dette, og hvilke virkemidler vil de bruke på denne problemstillingen?

Dagrun Eriksen (KrF) [19:22:59]: Vi er glad for omsorgen fra Arbeiderpartiet, som mener at vi vil så mye, men ikke får så mye til. Da vil jeg bare minne representanten Torny Pedersen om at det var denne regjeringen, med statsråd Laila Dāvøy i spissen, som la fram en familiemelding som var historisk i Norge. For første gang våget man å sette familien på dagsordenen, med en helhetlig familiepolitikk som gikk ut på et forpliktende samliv, et godt foreldreskap og en helhetlig politikk rundt dette, også for de familiene som sliter.

Når det gjelder gatebarn og hvorfor vi ikke er med på den merknaden: Det er fordi vi mener at det ikke bør

være Barneombudets rolle å kartlegge en slik problematikk. Det bør være det offentliges ansvar. Det bør være barnevernets ansvar og de offentlige myndigheters ansvar. Hvis det finnes gatebarn i Norge, er det andre enn Barneombudet som skal kartlegge dette. Det mener vi barnevernet bør ta tak i, og det har ikke vi motsatt oss at man skal finne ut av.

May Hansen (SV) [19:24:20]: Mener representanten fra Kristelig Folkeparti at det å forlenge fedrekvoten forbeholdt far er valgfrihet? Det kan jeg ikke forstå. Det er akkurat det samme når vi foreslår en tredeling og dere utvider fedrekvoten som er forbeholdt far.

Når det gjelder kontantstøtten, blir det hele tiden henvisning til en NOVA-rapport. Det har representanten gjort veldig mange ganger. Der står det utrolig mye. Det er vel også den Barneombudet har kommentert. Det står f.eks.:

«Gjennom denne undersøkelsen har vi fått innblikk i prosesser som viser hvordan kontantstøtten har bidratt til å heve terskelen for å søke barnehage for de minste barna, og også bidrar til at de foreldrene som er hjemme, forblir der lenger. Dette er konsekvenser som blir betraktet som uheldige for de familier som er i fokus for vår undersøkelse, fordi det forsinket bevegelsen ut i mer omfattende sosiale sammenhenger både for voksne og barn.»

Den tar også opp dette med familier med lav inntekt og familier med minoritetsbakgrunn, og jeg er bekymret for det.

Dagrun Eriksen (KrF) [19:25:42]: Først når det gjelder fedrekvoten: Vi mener at balansepunktet med å ha ni uker til mor og totalt ti uker – som er det vi ønsker – til far når vi er ferdig, kan være en passe pådriver for å få flere til å delta på hjemmebane. Men det finnes et balansepunkt, og en tredeling direkte vil kunne gi 100 000 kr i minus.

Når det gjelder det som står om kontantstøtten i NOVA-rapporten, viser den oss helt klart at bruk av barnehage som barnevernstiltak ikke har gått ned etter at kontantstøtten ble innført. Det er det vist til to ganger.

Jeg har lyst til å lese en liten melding som stod i Aftenposten. Det var en som hadde argumentert mot kontantstøtten:

«Men så ble jeg mamma til en gutt som ikke trivdes i barnehagen. Jeg satte med én gang spørsmålstegn ved min og min manns oppdragelse, hva hadde vi gjort galt, alle barn ville vel helst velge barnehage framfor mamma? Etter en lengre tids vurdering sluttet jeg i jobben og tok sønnen min ut av barnehagen, og takket være kontantstøtten klarte vi det økonomisk. Jeg opplevde en ny hverdag full av nærhet til min sønn, tankevirksomhet og energi kunne vies til familien på en annen måte enn før».

Dette vil hun miste med SVs politikk.

Trond Giske (A) [19:27:11]: Representanten Eriksen bruker som bevis for at kontantstøtten er en ønsket ordning, at det er så mange som bruker den. Da skulle vel

undertegnede være et bevis på det motsatte. Man kan ikke automatisk trekke den slutning at det at de som ikke har barn i barnehage, får kontantstøtte, nødvendigvis gjør den til den mest ønskede ordningen.

Kristelig Folkeparti sier at de er veldig opptatt av valgfrihet. Men valgfrihet må bety at man har flere reelle alternativer å velge mellom. Skal begge velge en yrkeskarriere, må det være barnehageplasser nok. Det er jo nummer én for en reell valgfrihet, og der bremses Kristelig Folkeparti ambisjonene for barnehageutbyggingen, fra 12 000 pr. år til 9 000 pr. år. Det andre må være at man har en reell mulighet til å være hjemme. Jeg vet ikke hvor mange representanten Eriksen tror har råd til å slutte i jobb for 4 000 kr i måneden. Der man har råd til eller tar seg råd til å slutte i jobb for 4 000 kr i måneden, er det svært ofte den som tjener minst, dvs. kvinnen, som gjør det. Det må være en mye bedre ordning å bruke disse pengene på å utvide foreldrepermisjonen. Da får man en reell valgmulighet og kan velge å være hjemme sammen med barna, og både mor og far får den muligheten.

Dagrun Eriksen (KrF) [19:28:37]: Vi har hele tiden lagt til rette for at det skal være reell valgfrihet. Derfor har vi hatt den offensive satsingen som vi har hatt i forhold til barnehageutbyggingen. Jeg vil bare at representanten Giske skal lytte ekstra nå: Vi har lagt til rette for 9 000 plasser. Det vil gi mange flere enn 9 000 barn opphold i barnehage. I inneværende år ble det lagt til rette for ca. 7 500 plasser, men det var 5 000 flere barn enn det som fikk plass, fordi vi har hatt en del strukturendringer. Så vi har sammen med Fremskrittspartiet lagt opp til en offensiv utbygging til 9 000 plasser, og det vil gi rom for mange flere barn i barnehage.

Når det gjelder kontantstøtten, er det to tredjedeler av kontantstøttebarna som blir passet av foreldrene. Jeg tror at representanten Giske og andre foreldre velger omsorgsløsninger som er gode for sine barn. Blant dem er kontantstøtten, som en viktig del av valgfriheten. Valgfriheten kan aldri bli barnehage eller barnehage, kontantstøtte eller kontantstøtte, men det kan være kontantstøtte og barnehage.

Presidenten: Replikkordskiftet er dermed over.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [19:30:04]: Senterpartiet ønsker ein familiepolitikk som er basert på valfridom for barnefamiliane. Det er viktig for Senterpartiet at det vert lagt til rette for at særleg småbarnsforeldre skal kunne velje den omsorgsforma dei sjølve meiner er best for seg og barna sine.

Full behovsdekking innanfor barnehagesektoren er ein klar føresetnad dersom ein skal nå reell valfridom. Utbyggingstakta i barnehagesektoren går dessverre for seint. Målet om full behovsdekking innan 1. august 2005 står fast, men signal så langt tyder på at det kan bli vanskeleg å nå dette målet.

Eit samla storting står bak barnehageforliket. Det har i lang tid vore knytt usikkerheit til tidsaspektet, og eg må med all respekt hevde at Regjeringa og statsråden ikkje

ser ut til å søkje å finne tiltak som kan bidra til å auke utbyggingstakta. Investeringstilskottet til nye plassar er eit godt og målretta tiltak, men det er etter mi meining passivt av Regjeringa å foreslå at dette blir vidareført på dagens nivå. I alle fall burde det ha vore prisjustert.

Kontantstøtteordninga har alltid skapt debatt. Det er mange som hevdar at ordninga er kvinnefiendtleg og likestillingsfiendtleg. For Senterpartiet er kontantstøtta ein reiskap som kan bidra til valfridom for familiane. Når det vert hevda som negativt at om lag 11 000 kvinner tek ut kontantstøtte for å vere saman med eigne ungar, meiner vi tvert om at det er positivt og i tråd med vårt mål om auka tid saman for barn og foreldre.

Fedrekvoten bør utvidast og baserast på eigne oppten-
te rettar.

Tiltak til foreldrerettleiing og samlivstiltak har etter kvart fått brei oppslutning. Mange parti som midt på 1990-talet var negative til dette, stiller seg no fullt ut bak det. Det meiner Senterpartiet er svært positivt. Å tenkje førebygging framfor reparasjon er ein tanke som ligg Senterpartiet sitt hjarte nær, og eg vil faktisk gi ros til statsråden for offensivt arbeid på dette området. Å satse på eit meir heilskapleg førebyggjande arbeid, slik som tilbod om ein dags samlivskurs til alle førstegongsforeldre, er udelt positivt.

Senterpartiet har vore oppteke av at krisesentra skal ha ei stabil og føreseieleg finansieringsordning. I utgangspunktet ville vi ha 100 pst. statleg finansiering, men støtta subsidiært 80-20-finansieringa. Dette har statsråden følgt opp i budsjettproposisjonen. Samstundes er det positivt at sentra no får høve til å behalde bidrag og gåver i tillegg til finansieringa frå stat og kommune.

I proposisjonen er det varsla at Regjeringa vil leggje fram ei utgreiing om ny forvaltings- og finansieringsordning for incestsentra hausten 2004. Så langt har ikkje departementet lagt noko fram for Stortinget om dette, og det er ikkje mange dagane igjen av hausten 2004.

Senterpartiet varsla i Innst.S. nr. 226 for 2003-2004 at incestsentra bør finansierast på same måten som krisesentra. Det er mange senter som i dag opplever den uverdige situasjonen det er å gå på tiggarderferd for å få budsjetta sine til å gå nokolunde i hop. Det er ein uholdbar situasjon.

Stortinget har i mange samanhengar fokusert på at hjelpetiltak må setjast inn når behovet er der, og incestsentra gir hjelp og støtte til nokre av dei svakaste i samfunnet vårt, nemleg ungane. Overgrep mot barn frå personar som står dei nær, gjer overgrepa ekstra belastande. For Senterpartiet er det viktig at ei stabil og føreseieleg finansieringsordning snarast råd kjem på plass.

Fem minutt til to rammeområde er knapp tid. Når det gjeld rammeområde 1, vil eg berre kort kommentere at konkurranseutsetjing og effektivisering ikkje må overskygge målet om at det viktigaste er å vareta einskildpersonar sine rettar til gode og trygge tenester. Ikkje alle politikkområde eignar seg for konkurranseutsetjing. Vi skal leggje til rette for at storsamfunnet skal fungere, og effektiviseringsiveren til Regjeringa har på ei rekkje område dessverre ført til at tenester som tidlegare var lett til-

gjengelege, no vert gjorde vanskeleg tilgjengelege for både einskildpersonar og næringsliv.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

May Hansen (SV) [19:35:19]: Bare et lite spørsmål til representanten fra Senterpartiet, som sier at 11 000 færre kvinneårsverk er et positivt resultat av innføringen av kontantstøtte.

SV er opptatt av at vi får likeverdige muligheter i arbeidslivet og likeverdige muligheter knyttet til det å være foreldre. Barnekonvensjonen sier helt klart at et barn har rett på to foreldre. Det er også slik at de to første årene i et barns liv er de viktigste når det gjelder tilknytning. Så vet vi ikke bare at 11 000 flere kvinner er hjemme – det er jo ikke blant menn det har blitt færre årsverk – men vi vet også at menn som har barn, jobber mer overtid enn menn som ikke har barn.

Mener virkelig Senterpartiet at dette er en god og viktig utvikling? Dette er resultater av kontantstøtten.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [19:36:38]: Ja, dette er ein konsekvens av kontantstøtta.

Då Senterpartiet i si tid slutta seg til dagens kontantstøtteordning, var det med den argumentasjonen at vi ønsker at foreldre skal kunne velje tid saman med ungene sine. Men eg vil understreke at den valfridommen ikkje er reell før vi har full dekning innanfor barnehagesektoren.

Senterpartiet sin kontantstøttemodell er relatert til at det ikkje er bruk eller ikkje bruk av barnehageplass som skal utløyse kontantstøtte, men derimot at foreldre verkeleg brukar tid saman med ungene sine.

Eg trur at det er ei grunnleggjande usemje mellom SV og Senterpartiet på dette området, og så langt i programprosessen før nytt stortingsval er det ingenting som tyder på at Senterpartiet vil forandre standpunkt.

Presidenten: Fleire har ikkje bedt om ordet til replikk.

Statsråd Morten Andreas Meyer [19:38:03]: Norge har et velferdsnivå og en levestandard få land kan konkurrere med, men vi står også foran store utfordringer. Vår evne til å ta beslutninger og gjennomføre endringer i dag vil i stor grad bestemme nivå og kvalitet på fellesskapsløsningene våre i framtiden.

Høyere levealder og lavere fødselstall gjør at andelen eldre øker. Dette utfordrer fellesskapet i form av økte utgifter til pensjon og et større behov for helse- og omsorgstjenester. Samtidig blir vi færre yrkesaktive bak hver pensjonist. Vi vet at petroleumsinntektene bare kan gi et visst bidrag til finansieringen av de voksende offentlige utgiftene. Skal generasjonene som kommer etter oss, ha trygghet for vårt velferdsnivå, er endringer nødvendig.

Verdiskapingen som skjer i privat og offentlig sektor, danner grunnlaget for velferdsutviklingen og skaper trygghet for de gode fellesskapsløsningene. En velfungerende, dynamisk og moderne offentlig sektor betyr mye for verdiskapingen også i den private. Derfor ønsker Re-

gjeringsen at oppmerksomheten mot innovasjon og nyskaping blir like sterk i offentlig sektor som i privat. Vi må klare å løse oppgavene i offentlig sektor på en smartere og mindre ressurskrevende måte enn det vi gjør i dag.

Modernisering dreier seg også om å tilpasse tjenestene til enkeltmenneskers ulike behov. En slik tilpasning krever en fleksibel produksjon av offentlige tjenester, der borgerne er i sentrum. Større grad av individuelt tilpassede tjenester øker også muligheten for bedre målretting av tjenestene. Et viktig mål for Regjeringen blir derfor at møtet med det offentlige blir enklere for folk flest. I det arbeidet er det viktig at det offentlige tar i bruk ny teknologi på en bedre måte.

Gjennom smartere bruk av informasjonsteknologi vil Regjeringen forenkle dialogen mellom borgerne og næringsliv på den ene siden og offentlig sektor på den andre. Regjeringen ser IT som en viktig nøkkel i arbeidet med modernisering og forenkling av samfunnet. Tjenester som innbyggerne i dag bruker unødvendig mye tid på, lar seg løse raskere og enklere gjennom digital samhandling. En lang rekke land ser IT-utviklingen som et stadig viktigere virkemiddel for å øke egen konkurransevne, sikre verdiskaping og sikre velferdsutvikling. Regjeringens visjon er at Norge skal være ledende internasjonalt når det gjelder å tilby elektroniske tjenester fra det offentlige, og anvende IT til å skape nye forretningsmuligheter i næringslivet. Vi må samtidig investere i kompetanse og strukturelle endringer. Teknologien skal brukes til å rive siloveggene ned, ikke bygge dem høyere. Forvaltningens IT-systemer må kunne sikre samhandling på tvers av sektorer og nivåer. Hindringer mellom de offentlige etatene skal bygges ned. Slik sikrer vi effektiv ressursbruk og bedre offentlige tjenester for borgerne.

Et sentralt prinsipp i organiseringen av offentlig virksomhet er at det skal etableres klare skiller mellom forvaltnings- og myndighetsoppgaver, tjenesteproduksjon og tilsynsoppgaver. Statlig tjenesteproduksjon skal forbedres i et samspill med og i konkurranse mellom offentlige og private aktører. Regjeringen ønsker at det arbeides for større grad av konkurranse på flere områder, både der det allerede er et velfungerende marked, og på områder hvor konkurranse kan bidra til å skape et velfungerende marked.

For å ivareta ressursen som 700 000 offentlig ansatte utgjør, er god personalpolitikk avgjørende. Personalpolitikken må ha som mål å sette medarbeiderne i offentlig sektor best mulig i stand til å møte borgernes økte og skiftende krav til offentlige tjenester. Modernisering innebærer derfor både å utvikle ansattes egen kompetanse og å utvikle tjenestene som tilbys.

Resultatene av moderniseringsarbeidet vil gjøre oss bedre i stand til å møte framtidens utfordringer – gjennom økt verdiskaping i offentlig og privat sektor, og gjennom flere og bedre målrettede tjenester tilpasset innbyggernes og næringslivets behov.

Moderniseringsarbeidet Regjeringen har trukket opp, dreier seg om å ta vare på og videreutvikle de viktige fellesskapsoppgavene – med nye løsninger.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Eirin Faldet (A) [19:43:12]: I budsjettproposisjonen fra Moderniseringsdepartementet står det at det må settes spørsmålstegn ved påstanden om at forskjellen mellom arbeidsmiljøloven og tjenestemannsloven fører til liten «mobilitet» mellom offentlig og privat sektor. Hva menes egentlig med det?

Videre står det i proposisjonen at Regjeringen «ønsker større grad av harmonisering av arbeidsvilkårene i offentlig og privat sektor». Jeg står her med en følelse av at statsråden vil svekke rettigheter og eventuelt pensjonsrettigheter til de ansatte i offentlig sektor. Kan statsråden avkrefte at jeg tar feil? Jeg har liksom et bestemt inntrykk av at samarbeidet mellom statsråden og arbeidstakerorganisasjonene ikke er bra nok. Hva føler statsråden selv?

Statsråd Morten Andreas Meyer [19:44:24]: Det var mange spørsmål, flere enn 1 minutt tillater, men jeg vil bruke tid på det aller viktigste – behovet for å gjøre endringer som skaper større fleksibilitet og større mobilitet.

Både i privat og i offentlig sektor står vi overfor en utfordring som er knyttet til mangelen på de kloke hodene, de flinke hendene og de varme hjertene. Vi står faktisk overfor en situasjon hvor det er viktig å gjøre endringer i forhold som låser folk ufrivillig inne i én enkelt sektor. Skal vi ta vare på velferd og videreutvikle de trygge, gode fellesskapsløsningene, står vi overfor en virkelighet hvor vi må sørge for at den kompetente arbeidskraften flyter best mulig og kommer dit vi har størst behov for den. Derfor er det viktig å bygge ned barrierer mellom privat og offentlig sektor.

May Hansen (SV) [19:45:38]: Regjeringa er opptatt av lokaldemokratiet. Derfor vil jeg spørre statsråden om han mener det er riktig at fylkesmennene blir tilført midler og stillinger for å pådytte kommunene Regjeringas omstillingspolitikk. Dette går jo ut over lokaldemokratiet.

En annen ting som jeg tok opp med statsråden i trontaledebatten, gjaldt forslag nr. 3, «om bruken av små stillinger i stat og kommuner og hva det betyr for likelønnsutviklingen i Norge, og hvilke konkrete tiltak Regjeringen vil iverksette». Han svarte meg da at dette var et kommunalt problem, og at kommunene hadde frihet til selv å ordne opp i dette. Men disse små stillingene er jo akkurat de som ivaretar de brukerne – de kvinnene som er ansatt i disse små stillingene – som statsråden er opptatt av. Det er faktisk slik at dette bremser opp likelønnsutviklingen i Norge.

Statsråd Morten Andreas Meyer [19:46:50]: Svaret til representanten May Hansen er ja. Jeg er svært tilfreds med at fylkesmennene har fått øremerkede ressurser til å bistå kommuner med et helt nødvendig omstillingsarbeid. Det er fornuftig bruk av penger å ikke bygge opp en parallell kompetanse i alle deler av offentlig sek-

tor, men faktisk gjøre det mulig for kommuner, ikke minst de aller minste, å søke gode råd og ha god rådgivning i fylkesmannsembetene.

Det er ikke slik at omstillingsmedarbeiderne hos fylkesmennene pådytter kommunene Regjeringens politikk. Men virkeligheten er at for mange kommuner er fylkesmannsembetene et av de viktigste miljøene som kan gi gode råd, som kan være rettleidere, og som faktisk kan bidra til beslutninger som innebærer at borgerne får bedre tjenester innenfor de samme økonomiske rammene. Det er det verdt å bruke penger på også i framtiden.

Torny Pedersen (A) [19:48:14]: Det er ikke ukjent at Arbeiderpartiet er uenig i Regjeringens sterke tro på utskillelse og privatisering av offentlige virksomheter. Vi mener at fristilling ofte fører til dyrere tjenester for brukerne og til mer administrasjon og byråkrati – jeg nevner bare internfaktureringsystemet.

Høyre gir inntrykk av at de vil konkurranseutsette og privatisere for privatiseringens egen del. Ser ikke statsråden den usikkerheten som råder ute blant ansatte i statlige bedrifter med stadige omstruktureringer, oppsigelser og omdanning til underselskaper, endring i arbeidsledighetstrygd, endring i ventelønnen, osv.? Mener statsråden dette er riktig strategi for å motivere de ansatte?

Statsråd Morten Andreas Meyer [19:49:31]: Denne regjeringen har ikke privatisering som strategi i moderniseringsarbeidet. Jeg må minne representanten Torny Pedersen om at privatiseringen nådde sitt høydepunkt under regjeringen Stoltenberg i månedene før Samarbeidsregjeringen tiltrådte. Jeg tror neppe at salget av SND Invest, som denne regjeringen står bak, kan sies å være noen trussel mot velferd og fellesskapsløsninger.

Derimot fortsetter vi å tro at omstilling er nødvendig også på områder der Arbeiderpartiet nå har valgt å bakke ut og vende tilbake til fortidens og gårsdagens løsninger. Ett eksempel: Omstillingen av Vegvesenets produksjonsvirksomhet vil faktisk gi gevinster for borgerne og for næringslivet; det innebærer omtrent 600 mill. kr mer til vei og veivedlikehold enn før omstilling. Slike endringer er det verdt å fortsette med.

Trond Giske (A) [19:50:53]: Statsråd Meyer er ikke bare moderniseringsminister, men også en viktig aktør på kulturfeltet. Han har nemlig ansvaret for å praktisere konkurranselovens reglement hva gjelder bransjeavtalen for bokbransjen. Vi har gjennom media blitt kjent med at statsråden og Regjeringen har gitt dispensasjon fra konkurranseloven for en bokbransjeavtale. Det synes vi er positivt. Man har også gitt en overgangsordning, hvor den gjeldende avtalen på en del områder får gjelde fram til 1. januar 2006 og til 1. juli 2006. På ett område skal avtalen utfases allerede fra 1. januar, og det gjelder at bokhandlerne skal kunne gi samme rabatt som bokklubber. Der er det en uklarhet jeg gjerne skulle fått oppklart. Når man opphever dette fra 1. januar, er det da den gamle bokbransjeavtalen som gjelder, med 25 pst. rabatt både i bokklubber og hos bokhandlere, eller er det den nye avta-

len, hvor man får en annen rabatt, nemlig 12,5 pst.? Hvilken rabatt er det bokhandlere og bokklubber skal forholde seg til etter 1. januar 2005?

Statsråd Morten Andreas Meyer [19:52:11]: Til tross for at dette er en budsjettdebatt, svarer jeg gjerne på spørsmål om hvordan bokkjøperne kan få et bedre tilbud i bokhandlene – og i bokbransjen – slik at vi får et bedre kulturtilbud totalt sett og lavere priser på bøker.

Regjeringen har satt ned noen viktige stolper – stolper som er helt nødvendige for å få bokbransjen tilbake til forhandlingsbordet. Det er prinsippet om at alle salgskanaler skal likebehandles og ingen skal få en eksklusiv rett til å gi rabatt på den fastsatte prisen fra forlagene på en bok ut til sluttbruker.

Dessuten har vi satt ned stolper i forhold til avvikling av skolebokmonopolet, og vi har nå den nye bokavtalen til håndtering, som skal ut på høring de tre neste månedene.

Trond Giske (A) [19:53:38]: Et slikt perspektiv hører i høyeste grad hjemme i en budsjettdebatt. Det gjelder en viktig del av statsrådets ansvar – det ligger under hans departement – nemlig konkurransemyndigheten.

Vi er forhåpentligvis enige om målet, nemlig at flest mulig skal kunne lese bøker, kjøpe bøker til en rimelig pris, samtidig som forlag – bokbransjen – skal ha rammebetingelser som gjør at det blir gitt ut en stor bredde av bøker. Vi har hatt en meget vellykket litteratur- og bokpolitikk i Norge. Vi gir i forhold til folketallet ut flere bøker enn noe annet land vi kan sammenlikne oss med, og vi leser flere bøker enn de gjør i mange andre sammenliknbare land.

Fra 1. januar gjelder et nytt regime. Da skal bokklubbene og bokhandlerne gi samme rabatt. Og mitt spørsmål var altså helt konkret: Hvilken rabatt? Skal man ha 12,5 pst., som den nye bokbransjeavtalen sier, eller skal man ha 25 pst., som er den gamle rabatten til bokklubbene? Dette er helt vesentlig for bokhandlene, for man kan forestille seg hvordan det vil være for en liten bokhandel ute i distriktet å skulle gi 25 pst. i konkurranse med bokklubber og med de store kjedene på bokhandlersiden. Jeg tror det vil bli veldig problematisk for de små bokhandlene, og det burde bekymre også Regjeringen.

Statsråd Morten Andreas Meyer [19:54:58]: Dette området er et godt eksempel på hvordan konkurransepolitikk og kulturpolitikk kan gå hånd i hånd, og hvordan viktige mål på begge områder kan oppnås gjennom mot til å gjøre endringer.

Jeg er opptatt av at flere skal bli glad i bøker, at flere skal bli glad i å lese, og at det både skal skrives mer og leses mer i Norge. Trond Giske henviser til en meget vellykket politikk. Den politikken innebærer også at bøker er blitt 50 pst. dyrere enn andre varer gjennom de siste årene. Det er neppe det som stimulerer flere til å kjøpe god norsk litteratur.

Regjeringen har altså satt ned noen viktige stolper. Det er likebehandling av alle salgskanaler. Privilegiene

til én salgskanal om å gi rabatt til sine kunder i en periode vil Regjeringen avvike. Vi har også sørget for at skoleelever og kommuner over tid vil få billigere bøker gjennom at skolebokmonopolet faller, og at fastprissystemet innenfor skolebokområdet faller.

Presidenten: Replikordskiftet er slutt.

Trond Giske (A) [19:56:32]: Først til spørsmålet i replikkvekslingen: Jeg håper vi kan få svar på det i løpet av debatten. Og hvis gutta som venter i diplomatlosjen, vet svaret, håper jeg vi kan få det brakt inn.

I juni 2003 lagde vi et barnehageforlik, hvor alle partiene i Stortinget gikk sammen om et stort løft for barnehagene. Det var et viktig forlik, fordi det viste at vi har noen felles mål i barnehagepolitikken: full barnehagedekning i løpet av 2005, en makspris på 1 500 kr i 2002-kroner for et, som vi kalte det, standard tilbud og likebehandling mellom de private og offentlige barnehagene. Det er viktig at komiteen også i årets budsjettinnstilling enstemmig sier at målene og virkemidlene i barnehageavtalen står fast.

Forliket har vært viktig. Vi har fått en økning i bevilgningene til barnehagene som savner sidestykke. Vi har fått en økning i utbyggingstakten, vi har fått makspris 1 på plass. Det som av enkelte ble sagt var nærmest en umulighet, er blitt gjort mulig, og vi har fått økt støtten til private barnehager. Likevel er utviklingen i barnehage-sektoren ikke kommet så langt som vi hadde håpet. Utbyggingen både i 2003 og i 2004 hadde en ambisjon om 12 000 plasser, og så skulle vi bygge resten i 2005 og nå full dekning. Det har gått mye saktere, og vi ligger langt etter skjemaet. Når en skøyteløper ligger langt etter skjemaet og går 37-runder istedenfor 36-runder, har han egentlig to valg: Enten kan han holde seg til det samme skjemaet og få rundetiden ned, eller han kan holde rundetiden konstant og bytte skjema. Regjeringspartiene og Fremskrittspartiet gjør ingen av delene. De reduserer faktisk ambisjonsnivået, og det er jo en merkelig strategi når man har fått et stort etterslep. Man skulle tro at når man har bygd færre barnehageplasser både i 2003 og i 2004 enn man hadde planlagt, burde målsettingen og budsjetteringen være at man økte barnehageutbyggingen, slik at man prøvde å ta igjen litt av det tapte.

Departementet går også langt i budsjettet ved å si at makspris 2 ikke bør innføres fra 1. august 2005, slik planen er. Barnehageavtalen sier klart at dette skal endelig avgjøres i løpet av våren 2005, når evaluering av utbyggingstakten og makspris 1 foreligger. Jeg forutsetter at departementet selvsagt følger opp dette, og at Stortinget tar den beslutningen i løpet av våren.

Det argumenteres med at en innføring av makspris 2 vil forsinke barnehageutbyggingen. Jeg mener det er motsatt. Departementet skriver selv at i løpet av 2005 vil 73 pst. av kommunene ha full barnehagedekning med makspris 1. I disse kommunene vil det jo ikke bli bygd en eneste barnehage før makspris 2 innføres, for det er først da vi får avdekket et ekstra behov, som også gir grunn til å bygge flere barnehageplasser. Derfor ser vi fra

Arbeiderpartiets side det slik at en forsinkelse av makspris 2 faktisk vil bidra til en forsinkelse også av utbyggingen, istedenfor det motsatte.

Likebehandling er et viktig element i barnehageforliket. Departementet har valgt en modell ut fra faktiske kostnader, og vi har ikke innvendinger til den modellen Regjeringen har valgt. Likevel setter vi spørsmålsteget ved om likebehandling blir resultatet i virkeligheten. Vi vet at kostnadene kan ha utviklet seg forskjellig i hver enkelt barnehage fra det tidspunktet kostnadsnivået ble målt, og fram til i dag. Samtidig er det en viktig begrensning i den modellen som er valgt, nemlig at den ikke gir private barnehager mulighet til den standardhevingen og de pensjons- og arbeidsvilkår som offentlige barnehager kanskje allerede har. Det er ting som det blir viktig å komme tilbake til hvis vi skal nå målet om at alle barn skal få en likeverdig plass i barnehage.

Vi har også gjennom media blitt kjent med at barne- og familieministeren har sendt en ny barnehagelov ut på høring. Det er grunn til å understreke at komiteen sier enstemmig at den

«mener at endringer i lover og forskrifter som innebærer svekkelser i kvaliteten, vil kunne undergrave hva som ligger i et ordinært tilbud».

På den måten vil det også kunne foreligge et brudd på barnehageavtalen dersom en slik lov blir vedtatt. Jeg er ikke den som roper opp om brudd på barnehageavtalen hver gang noen gjør noe som vi fra Arbeiderpartiets side ikke liker – det overlater vi til andre. Men jeg vil si at det er veldig på kanten i forhold til intensjonene i barnehageavtalen at man nå reduserer barnehageutbyggingstakten. Det synes vi er sterkt beklagelig når full dekning er et av de viktigste målene i hele avtalen.

Kjell Engbreten hadde her overtatt presidentplassen.

Statsråd Laila Dåvøy [20:01:55]: Regjeringen følger opp barnehageforliket. Vi satser på videre rask utbygging for å sikre enda bedre tilgang, og vi satser på kvalitet for å sikre et bedre innhold.

Departementet har gjennomført en «kvalitetssatsning 2001-2003» i barnehagene med gode resultater. Barnehagene har arbeidet aktivt og engasjert med kvalitetsutvikling, og kunnskapen og samarbeidet i sektoren er styrket.

2005 blir et spennende kvalitetsår. Stortinget får kommende vår oversendt en proposisjon til ny barnehagelov. Utkast til denne nye barnehageloven er som kjent ute på høring, med høringsfrist 10. januar. Utkastet legger til grunn at loven fortsatt skal sikre høy kvalitet på barnehagetilbudet, noe også komiteen er opptatt av.

Alle de ulike delene av loven – både om formål, innhold, barns medvirkning, klar ansvarsfordeling mellom nivåene i sektoren og tilsyn med kommunen som barnehagemyndighet – har til hensikt å ivareta kvaliteten i barnehagene. Vi vil sikre at alle barn får et likeverdig tilbud av god kvalitet uavhengig av bosted. Derfor må vi ha en felles forståelse av hva et barnehagetilbud skal innebære.

Regjeringen foreslår derfor en betydelig utvidelse av innholdsbestemmelsen, og skjerper kravene til kvalitet.

Jeg er glad for at komiteen framhever rapporten «Tiltak for å beskytte barn mot overgrep» og det videre arbeidet for å følge opp denne. Forslagene er en viktig del av Regjeringens satsing på utvikling av positive familiestrukturer og bekjempelse av vold i nære relasjoner.

Arbeidsgruppens forslag understreker viktige, grunnleggende poenger: Dersom barnet har blitt utsatt for vold eller vært vitne til vold, skal dette tillegges vekt i en sak om samvær eller fast bosted for barnet. Samværsretten står sterkt her i landet, og det er i utgangspunktet bra. Men foreldrenes rett til samvær skal ikke gå på bekostning av barnets beste. Barn skal ikke tvinges til samvær de er redde for, de skal slippe å grue seg til samvær. Fors rettigheter etter barneloven skal ikke medføre at mors sikkerhet trues dersom hun har behov for beskyttelsestiltak som f.eks. sperret adresse. Det er ikke vanskelig for en far å få ut av et barn hvor mor bor.

Rapporten har vært på alminnelig høring, med høringsfrist nå i sommer. Departementet har oppsummert uttalelsene som kom inn, og de er overveiende positive til forslagene i rapporten. Flere av høringsuttalelsene gir uttrykk for at de gjennomgående slutter seg til rapporten og forslagene til endringer i barneloven. Flere gir uttrykk for at barnet ikke har godt nok vern i barnefordelingssaker i dag, og at det er behov for endringer for å beskytte barn.

Departementet jobber nå med å følge opp rapporten og høringsuttalelsene. Vi tar sikte på å legge fram en odelstingsproposisjon med forslag til endringer i barneloven i løpet av kommende sesjon.

Den siste tiden har familiepolitikken igjen vært i fokus – det gleder jeg meg over! Det faktum at kontantstøtten har gitt mer tid mellom barn og foreldre, ser ut til å falle enkelte tungt for brystet. Igjen manes det fram et «kvinner tilbake til kjøkkenbenken»-bilde. Dagens opplyste kvinner, eller menn for den saks skyld, lar seg ikke by den type gammeldags retorikk, ei heller at det likestillingsmessig er et tilbakeslag å bruke tid på egne barn. Slike argumenter avslører, og jeg må si dessverre, at A4-tankegangen fortsatt har for mange tilhengere.

Det som gir grunn til bekymring, er noe helt annet, nemlig at enkelte produserer et skremmebilde der foreldre som tar omsorgsansvar, mister både karriere- og utviklingsmuligheter. Med en slik tankegang blir vel det neste å redusere både på fødselspermisjon og annen tilrettelegging for småbarnsforeldre, slik at arbeidstilknytningen får et så kort avbrekk som overhodet mulig. Vil vi virkelig ha et slikt perspektiv på barne- og familiepolitikken? Mitt svar er nei. Tvert imot må veien være å legge til rette for kombinasjon av familieliv og arbeidsliv, også ved aksept for noe lengre permisjon, når det anses som rett for den enkelte.

Regjeringens familiepolitikk bygger på økt valgfrihet og fleksibilitet i familiepolitikken. En forbedring av fedres opptjeningsrett vil vedtas i dette budsjettet, ytterligere forbedringer vil komme. Selvstendig næringsdrivende har fått rett til svangerskapspenge, og om kort tid vil vi

sende ut et høringsnotat som også angår denne gruppen. En mer fleksibel fødselspermisjonsordning vil bli presentert for Stortinget til våren.

Kontantstøtten står fast, og barnehagedekningen har aldri vært høyere. Denne valgfriheten står imidlertid på spill – det går tydelig fram av de alternativ Arbeiderpartiet og SV har presentert. I parentes må jeg også si at når disse partier fjerner en viktig velferdsreform, er det stusslig med satsingsforslag innenfor det samme området – faktisk en klar nedprioritering av sektoren fra disse partiene hvis vi ser på budsjettet.

Helt til slutt: Den store barnevernsreformen som nå er på gang, er viktig – den er utrolig viktig for de utsatte barna våre. Jeg vil berømme hele barnevernssektoren på statlig side for det engasjement og de store initiativ som legges til grunn for denne store reformen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Eirin Faldet (A) [20:07:18]: Jeg forstod det slik på statsrådens innlegg at vi som fryktet at kontantstøtten tvang kvinnene tilbake til hjemmet, på en måte var litt gammeldagse, og at det var Regjeringens kontantstøttepolitikk som så framover og var moderne.

I vårt moderne samfunn har vi fått mange nye beboere, og en ny undersøkelse viser at det faktisk er flest innvandrere som benytter seg av kontantstøtten. Jeg lurer på om statsråden er fornøyd med det, med hensyn til den integreringspolitikken som vi snakker så varmt om, og ikke minst det norske språk. Arbeiderpartiet er bekymret over at kontantstøtten synes å virke inn bare på mødrenes atferd i forhold til arbeidslivet, og ikke på fedrenes. Hva har statsråden å si til det?

Statsråd Laila Dåvøy [20:08:42]: Denne regjeringen ønsker ikke det venstrepartiene ønsker, nemlig at alle skal inn i en A4-løsning som Arbeiderpartiet og SV skal bestemme. Vi er opptatt av valgfriheten, og når det gjelder spørsmålet om innvandrere, skal valgfriheten være like stor enten man er etnisk norsk, eller man er kommet til dette landet på annen måte. Jeg har lyst til å lese bare noen få ord som en ung kvinne skriver i Stavanger Aftenblad lørdag 11. desember:

«Hva er så galt med at kvinner velger å ta seg av barna sine et år eller to? Ja, for det er *valg* det er snakk om, ikke tvang. De må ikke. Mener Giske&Co at kvinner selv ikke er i stand til å velge? Er vi så dumme og undertrykte at vi blir presset til å være hjemme? Av hvem da, i så fall?»

Og videre:

«Hva er de redde for? Jo, at noen kvinner skal velge annerledes enn de selv gjør/har gjort. Kvinnebevegelsen og venstre-sida i politikken har alltid påstått at det beste for kvinnene er å komme seg fortest mulig ut i arbeid og bli der. Av hensyn til likestillingen. For å få det til å høres fint ut, har de også sagt at det er av hensyn til barna.»

Det er godt sagt!

May Hansen (SV) [20:10:09]: Statsråden svarte meg i en spørretime her i denne salen:

«Verken jeg eller UDI har registrert at det er sendt bekymringsmeldinger om omsorgssvikt når det gjelder disse barna»

– altså mindreårige asylsøkere. Og videre:

«Jeg er meget bekymret og har tatt dette opp med kommunal- og regionalministeren. Vi må sammen prøve å finne ut hvor disse barna er. Jeg aksepterer ikke at barn lever under uverdige forhold i asylmottak. Det gjør jeg ikke, men jeg vet ikke hvem de er.»

Jeg har et brev her, og jeg refererte i stad til en avisartikkel. I brevet svarer barnevernstjenesten at den har mottatt flere andre bekymringsmeldinger som reiser tvil om mottakets evne til å gi tilstrekkelig hjelp og/eller omsorg til de barn de faktisk får ansvaret for. Barnevernstjenesten finner det allikevel svært vanskelig å være den instans som skal undersøke og kompensere eventuell manglende faglighet, bemanning, ved statlige institusjoner med riksdekkende funksjon. Hva mener statsråden om dette?

Statsråd Laila Dåvøy [20:11:30]: Når det gjelder det første utsagnet, var det et sitat fra et tidligere innlegg fra meg her i denne sal, og det var i relasjon til en rapport som Redd Barna har utarbeidet på oppdrag fra Kommunal- og regionaldepartementet. Det er helt riktig at det i denne rapporten stod at det var en rekke alarmerende tilstander og bekymringer ved en del asylmottak der Redd Barna hadde vært inne og undersøkt saken, og jeg var svært opptatt av å få vite hvor disse barna er, om det var riktig. Vi har faktisk ikke fått dette dokumentert.

Når det er sagt: Alle bekymringsmeldinger som kommer til barnevernet, skal følges opp, og hvis representanten May Hansen har noen eksempler fra en avis eller hvor det nå måtte være, på at barnevernet ikke har fulgt opp, vil jeg svært gjerne få vite det, så skal vi sørge for at vi også gjennom det statlige barnevernet eller fylkesmannen tar affære i forhold til dette.

Ellers må jeg bare få oppklare en åpenbar misforståelse i representanten May Hansens første innlegg: Barnevernloven gjelder for alle – uansett – i dette landet, om de er i asylmottak eller andre steder.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [20:12:58]: Stortinget la ned et betydeleg stykke arbeid då vi fatta vedtaket som blir kalla barnehageforliket. Iallfall tilsynelatande er det brei semje om at vi skal ha full barnehagedekning, og vi skal innføre makspris trinn 2 1. august 2005. Men skal vi komme i mål, er det slik, som det har vorte sagt frå denne talarstolen tidlegare, at vi har behov for 14 000 nye plas-sar. Regjeringa starta budsjettarbeidet sitt tidleg på sommaren, budsjettet vart lagt fram for oss tidleg i oktober, og allereie i proposisjonen vart det varsla at vi ikkje ville komme i mål. Poenget mitt er at nesten eit år før vi har trinn 2, kapitulerer vi. Vurderer statsråden andre tiltak for å auke utbyggingstakta?

Statsråd Laila Dāvøy [20:14:20]: Det har ikke tidligere vært bygd så mange barnehager på så kort tid som de siste tre årene. Kapasitetsøkningen i barnehagesektoren, bare for å ta fjoråret, tilsvarer faktisk 12 000 nye plasser. 7 400 nye barn kom i barnehage. I tillegg utgjorde kapasitetsøkningen ved at man gikk fra deltid til heltid, 5 000 nye plasser, slik at vi nådde fram når det gjaldt kapasitetsøkning i fjor. Målene står fast i barnehagesektoren. Og jeg har lyst til å vise til at vi har ikke mindre enn mellom 20 og 30 ulike informasjonstiltak. Jeg kan ikke gå igjennom alle. Da måtte jeg kanskje hatt et par minutter til, og det får jeg nok ikke. Men vi har gjort ufattelig mye for å få bygget barnehager. Det kanskje viktigste incitamentet vi har, er at staten fullfinansierer alle nye barnehageplasser. Men det er altså ikke denne statsråden som bygger ut barnehageplassene, det gjør kommunene og private.

Trond Giske (A) [20:15:41]: Jeg registrerer i media at det har gledet statsråden at også de som er imot kontantstøtte, bruker de ordningene som finnes for barnefamilier. Men det er muligens ikke like gledelig at kontantstøtten for de aller fleste av oss har null innvirkning på den tiden man har sammen med barn. Det er rett og slett ett kriterium for å få kontantstøtte, og det er at man holder barnet unna barnehage etter at barnet er ett år. De første undersøkelsene viser jo at kontantstøtten i svært mange av tilfellene ikke hadde noe utslag i den forstand at barn og foreldre var mer sammen. Vi brukte altså 3 milliarder kr uten å oppnå et eneste minutt mer i samvær mellom foreldre og barn.

Nå viser de siste undersøkelsene at vi kanskje har oppnådd noe, ved at kvinner slutter i arbeidslivet for å være sammen med barna. Mitt spørsmål er: Vi har ingenting imot å gi barnefamiliene penger, og barnefamiliene har ingenting imot å få penger, men ville det ikke vært bedre å bruke de pengene på å utvide fødselspermisjonen, slik at man fikk et reelt valg om å være hjemme, og at både mor og far kunne brukt den muligheten?

Statsråd Laila Dāvøy [20:16:53]: Vi vil jo alle utvide fødselspermisjonsordningen, men hvorfor i all verden skal man redusere kontantstøtten eller ta den bort av den grunn? Man får jo bare enda større valgmulighet hvis man også beholder den.

Når det gjelder den siste undersøkelsen, som det nylig er skrevet om i avisene, gjelder dette altså langtidsvirkningene når det gjelder tid med barna, og det gjelder kun kvinner. Det er kun kvinner som er med i undersøkelsen i denne sammenhengen. Det er Barne- og familiedepartementet som har bestilt og betalt rapporten, og den neste fasen vil være å undersøke hvilken tidsbruk fedre nå har når det gjelder langtidsvirkning av bruk av kontantstøtte. Og det blir jo spennende, for vi vet at det er flere og flere fedre – inkludert Giske – som også bruker kontantstøtten.

Trond Giske (A) [20:18:00]: Kristelig Folkeparti har snakket om utvidet fødselspermisjon i hele denne stortingsperioden. Vi har ikke fått en eneste dag med utvidet

fødselspermisjon av det. Det er penger som skal til for å utvide fødselspermisjonen, det hørte vi i en debatt tidligere her i dag. Det koster rundt 200–250 mill. kr pr. uke med utvidet fødselspermisjon. Det betyr altså at kontantstøtten kunne gitt mange, mange uker, ja flere måneder med fødselspermisjon, litt avhengig av hvilket inntektsnivå man beregner det etter.

Så det er jo et prioriteringsspørsmål om man bruker pengene på kontantstøtte eller på fødselspermisjon. Og fødselspermisjon kunne da gitt et reelt valg for alle. Det er jo ikke slik at familieforsørgere rundt omkring i Norge kan slutte å jobbe for 4 000 kr i måneden. Det er fint å få 4 000 kr i måneden, hvis man uansett er hjemme, men man kan ikke slutte å jobbe. Og hvis man slutter, er det den med lavest inntekt som ofte gjør det, og det er dessverre ofte kvinner. Det er dermed et bidrag til mindre likestilling i arbeidslivet, mindre likestilling i hjemmet og mindre valgfrihet. For man har ikke mulighet til virkelig å være hjemme. Det ville man hatt med fødselspermisjon. Og dette kan ikke statsråden snakke seg unna. Jeg ønsker en mer logisk forklaring på hvordan dette henger sammen.

Statsråd Laila Dāvøy [20:19:12]: Jeg får si det enkelt, da: Vi ønsker ikke å avvikle kontantstøtten. Vi ønsker å beholde kontantstøtten. Vi ønsker denne valgmuligheten. Ordningen er innført for at foreldre skulle få mer tid sammen med barna, for at det skulle være mer rettferdighet i overføringsordningene til barnefamiliene, og for at man altså skulle ha valgfrihet. Og det står jeg for. Vi kommer ikke noen gang til å foreslå å avvikle dette.

Fødselspermisjonsordningen skal også utvides. Jeg er stolt av å være statsråd i Bondevik II-regjeringen, som har laget den første familiemeldingen noen gang, og som i denne meldingen foreslo grep i forhold til pappakvoten. Vi gjør en endring i 2005, som komiteen kjenner godt til. Så skal vi også utvide slik at alle fedre kommer innunder ordningen. Det er 11 000 fedre som ennå ikke kommer innunder ordningen. Og så skal vi utvide pappapermisjonen. Men vi følger også det som står i Sem-erklæringen om rekkefølgen.

Presidenten: Dermed er replikkordskiftet avsluttet.

Afshan Rafiq (H) [20:20:35]: Stortinget vedtar i dag et meget godt budsjett som viderefører Samarbeidsregjeringens store satsing på barne- og familieområdet. Fortsatt høyt trykk på utbygging av barnehageplasser og nye skritt mot likeverdig behandling av private og kommunale barnehager utgjør den tyngste delen av dette budsjettet.

I tillegg sørger man for bedre fedrerettigheter i fødselspengeordningen, og jeg viser til Ot.prp. nr 7 for 2004-2005, som ble enstemmig vedtatt i Odelstinget tidligere i dag. Her blir fedre sikret fødselspermisjon på eget opptjeningsgrunnlag. Sterk heving av adopsjonsstøtten, økt innsats mot fattigdom blant barn og unge, ytterligere satsing på samlivstiltak og forebyggende familietiltak er høyt prioritert i dette budsjettet.

Regjeringens forslag om å styrke barnehagesektoren med 1,4 milliarder kr viser at barna prioriteres. Målet er å gi 9 000 flere barn et barnehagetilbud i 2005. Samtidig videreføres kontantstøtten. Slik tar vi også vare på valgfriheten til småbarnsforeldre og bedrer familienes situasjon.

Det er verdt å understreke at bortimot 73 pst. av barn i alderen 1–3 år her i landet tar del i kontantstøtteordningen. Det ble utbetalt kontantstøtte til 83 100 barn første halvår i år. 2/3 av barn man mottar kontantstøtte for, passes i hovedsak av en av foreldrene, og nesten 1/3 av foreldrene sier at det er kontantstøtten som har gjort dette valget mulig. Høyre konstaterer med dette at kontantstøtte fortsatt er en populær ordning. Dette vil dessverre ikke de sosialistiske partiene ta innover seg.

Hadde Arbeiderpartiet fått det som de ønsket i sitt alternative budsjett, hadde kontantstøtten blitt avvirket fra 1. mars 2005. I deres alternative budsjett står det 1. mars 2005. SV foreslår i sitt alternative budsjett for neste år å avvikle kontantstøtten fra 1. januar. En familie som har lagt opp sin økonomi i forhold til kontantstøtten og kanskje har tatt permisjon fra arbeidet for en lengre periode, ville over natta bli fratatt 3 657 skattefrie kroner i måneden. Dette tror ikke vi er noen god idé. Kontantstøtten er en viktig familiepolitisk reform, fordi den gir småbarnsfamiliene, uavhengig av hvilken bakgrunn de har, valgfrihet.

Politikernes oppgave skal ikke være å tvinge barnefamiliene over i A4-løsninger, men å gi dem mulighet til å innrette hverdagen på den måten som passer familien best. For oss er derfor kontantstøtten et viktig skritt i retning av et samfunn hvor en setter barn og foreldre i sentrum, hvor foreldre foretar valg, og hvor de ut fra sin hverdag og livssituasjon kan skreddersy de tiltakene som passer dem best. Venstresidens påstand om at kontantstøtten fører kvinner tilbake til kjøkkenbenken, er en grov undervurdering av de flere tusen kvinnene der ute som tar et valg, som prioriterer sine egne barn og vil gi dem omsorg selv.

Vold mot barn og kvinner er et økende og alvorlig problem både internasjonalt og her i landet. Vold, mishandling og overgrep er et ekstremt uttrykk for undertrykkelse av barn og kvinner. At barn og kvinner utsettes for vold i hverdagen, begrenser sterkt deres mulighet for aktiv deltakelse i samfunnet. I tillegg er dette et overgrep mot deres fundamentale friheter og grunnleggende menneskerettigheter.

Den store andel av kvinner med minoritetsbakgrunn som søker tilflukt på krisesentrene, må også tas alvorlig. Disse kvinnene har ofte manglende nettverk utenfor familien og svak tilknytning til arbeidslivet, og problemene blir derfor mer kompliserte for dem. Her er det viktig både med hjelpepersonell som har kompetanse og kunnskap om andre kulturer, og tiltak som treffer bedre i forhold til disse kvinners behov for hjelp til å bli selvstendige og få seg arbeid.

Det må også i større grad rettes fokus mot menns eget ansvar for utøvelse av vold. Det er uakseptabelt at den som utøver vold, blir boende i eget hjem, mens partner

og barn må søke tilflukt på krisesentrene. Jeg er derfor veldig glad for at Regjeringens budsjettforslag om å forsterke innsatsen for å forebygge og hjelpe barn, unge og kvinner som opplever vold i familien, får full tilslutning her i dag.

Avslutningsvis vil jeg uttrykke min tilfredshet over budsjettforliket vi har fått til med Fremskrittspartiet i komiteen. Vi har med dette fått til et godt og ansvarlig budsjett som innebærer en fortsatt styrking av Samarbeidsregjeringens satsing innenfor barne- og familie- og moderniseringsområdet.

J ø r g e n K o s m o hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Torny Pedersen (A) [20:26:11]: Jeg vil gjerne si noen få ord om likestilling.

Dessverre går likestillingsarbeidet for trått, og jeg mener Regjeringen må arbeide enda mer aktivt for at vi skal komme videre.

Arbeiderpartiet vil understreke viktigheten av at det oppnås reell likestilling mellom kvinner og menn. Det er viktig at det arbeides videre for en rettferdig fordeling av muligheter og forpliktelser mellom kjønnene, og at likestillingsperspektivet skal integreres i all offentlig virksomhet.

Jeg vil understreke at Norge har langt igjen på likestillingsfeltet. Vi ser forskjellsbehandling av kvinner og menn, ikke minst når det gjelder lik lønn for likt arbeid. Kvinner er ikke representert i ledende stillinger på samme måte som menn. Det offentlige må bidra til at det føres et aktivt likestillingsarbeid i samfunnet. Samtidig skal lovreguleringer hindre forskjellsbehandling og diskriminering. Et godt eksempel er regler om kjønnsrepresentasjon i styrer i allmennaksjeselskap. Regjeringen har forsinket innføringen av slike regler ved å vente og se om bedriftene selv oppfyller målet når det gjelder kjønnsrepresentasjon i styrene, 40 pst. kvinner og 60 pst. menn. Dette gir ikke framdrift i arbeidet.

Arbeiderpartiet går imot å slå sammen Likestillings-senteret, Likestillingsombudet og Senter mot etnisk diskriminering. Det er viktig at likestillingsarbeidet ikke kommer i skyggen.

Dessverre har vi et parti som ikke vil ta likestillingsproblematikken på alvor. Det er selvfølgelig Fremskrittspartiet, som tradisjonen tro går inn for kraftige reduksjoner til likestillingsarbeidet. Det er meget optimistisk å tro at noe vil ordne seg av seg selv – hvis *det* egentlig var målet.

Til slutt må jeg få understreke at det også er viktig å bekjempe fordommer og diskriminering basert på legning og seksuell identitet. Det er derfor viktig at det offentlige bidrar aktivt med økonomisk støtte til prosjekter og organisasjoner som har dette som mål. En slik organisasjon er Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring, som bl.a. driver et antidiskrimineringsprosjekt som

bør få fortsette. Det er opplysning og atter opplysning som skal til for at samfunnet skal se på homofile og lesbiske som på alle andre. Her mener jeg at Kristelig Folkeparti har noe å lære, og skal man tro dagens VG, kan det kanskje også gjelde Fremskrittspartiet.

May Hansen (SV) [20:29:29]: Det er ikke riktig som statsråd Dávøy sier, at barnevernsloven gjelder for mindreårige asylsøkere på lik linje med norske barn. Det er jo slik at hvis norske barn er uten foreldre og omsorgspersoner, er det barnevernet som tar ansvar for dem, undersøker deres livssituasjon og finner et tilbud som er tilpasset deres behov. Når det gjelder mindreårige asylsøkere, er det UDI som har ansvaret. Barnevernet er verken inne og vurderer det mottaket de bor i, eller har noe som helst slags omsorgsansvar for dem. De får en melding når barna kommer til landet, men det er kun hvis barnevernet får en bekymringsmelding fra mottak eller verge, at de går inn og undersøker situasjonen til disse barna.

UDI har vært på besøk på Vårli i Moss, som er et mottak for mindreårige asylsøkere. Statsråden svarte på mitt spørsmål her i salen at verken UDI eller hun hadde hørt om at det var kommet noen bekymringsmeldinger til barnevernet. UDI har, som nevnt, vært på besøk på Vårli, og det står i Moss avis – statsråden skal selvfølgelig få kopi av innlegget – at man har gjort noen tiltak for å bedre barnas situasjon. Så står det:

«Trenger barna mer hjelp enn dette, er det verre. I Pp-tjenesten må de vente i et halvt år på hjelp, i barnevernet og barne- og ungdomspsykiatrien må de vente i tre måneder».

Mottaket sier videre at man har

«bedt barnevernet om hjelp til tre av barna på mottaket. Men barnevernet hadde ikke kapasitet til å hjelpe dem. Heldigvis klarte vi å løse problemene på egen hånd den gangen. Nå har vi et annet barn med alvorlige problemer, men han må også vente i tre måneder. Denne gangen er vi redd for at situasjonen vil bli mye verre før han kan få hjelp»

Innlegget ligger her.

Jeg refererte også til et svar fra barnevernet etter enda en melding, hvor de sier at de har fått mange henvendelser og meldinger fra mottaket og fra hjelpeverger, men man har ikke kapasitet til å gå inn, man har ikke økonomi til å gå inn. Det er helt klart at det ikke er klare retningslinjer her, og dette er statsrådets ansvar. UDI har hørt dette. Dette er referert i avisene. Både statsråden og UDI vet om dette. Dette er ikke i tråd med det statsråden svarte meg i spørretimespørsmålet. Disse barna har det kjempedårlig. Mange av dem er udetonerte bomber, som man sa på et åpent seminar i Moss for 14 dager siden. Hva gjør statsråden med dette?

Sonja Irene Sjøli (H) [20:32:50]: Først vil jeg rette opp at jeg feilaktig kom til å si at Arbeiderpartiet i finansinnstillingen ville fjerne kontantstøtten fra 1. mars og ikke fra 1. juni, slik det står i komiteinnstillingen. Representanten kunne fra benken nå opplyse meg om det var i Arbeiderpartiets alternative budsjett at det stod 1. mars.

Men det faktum at Arbeiderpartiet vil fjerne kontantstøtten fra 1. juni, forbedrer ikke situasjonen for de barnefamilie som har valgt kontantstøtte. De får fem måneder på seg til å legge om sin økonomi og skaffe et annet omsorgstilbud til barna sine. Enda verre er det med SVs forslag. Der har de bare 14 dager på seg.

Den typiske kontantstøttemor er, som vi var inne på tidligere, en som jobber deltid, har kvelds- og nattarbeid eller helgearbeid. Svært mange jobber i lavtlønnsyrker i helsesektoren. Å fjerne kontantstøtten vil forverre familiens økonomi. Jeg står fast ved at dette er grunnleggende usosialt. 3 657 kr netto er mye penger for en småbarnsfamilie. I min replikkordveksling med representanten Faldet fikk jeg ikke svar på hva hun vil tilby disse familiene i stedet.

Jeg må si at jeg rett og slett ikke forstår hva som er problemet med at foreldre velger andre omsorgsløsninger enn barnehage, eller at de trapper ned jobb og karriere en periode for å ta seg av barna og kanskje velger å greie seg med mindre en tid. Det må, etter Høyres syn, være foreldrenes valg.

Arbeiderpartiet og SV mener tydeligvis at de vet hva som er best for den enkelte familie. Alle skal inn i den samme A4-formen. Og hver gang Høyre fremmer forslag om å styrke folks muligheter til å bestemme over egne liv, er det bare nei og atter nei fra SV. Representanten May Hansen og SV har en ekstrem tillit til egne evner når det gjelder å styre over folks liv. Forslaget om å regulere tiden mor og far skal være hjemme med barna, fører ikke til økt likestilling. Representanten Hansen sier hun ikke har foreslått en tredeling. Jeg har vært i debatt med representanten Hansen i P4 og med representanten Heikki Holmås i «Politisk kvarter» om dette, og da stod de fast på at det var dette som skulle gjennomføres. Så klart har det vært at det har skapt røre blant andre representanter i SVs gruppe. Men jeg merker meg nå at representanten Hansen og SV er på defensiven og bare vil ha en utredning.

Avslutningsvis vil jeg takke komiteen for en god og engasjerende debatt. Vi skal også vedta et godt budsjett. Det er betryggende med et så stort engasjement for barne- og familiepolitikken. Det synes jeg lover godt. Det er også betryggende at det er et solid flertall for Regjeringens politikk, både når det gjelder barne- og familiepolitikken, og når det gjelder å modernisere og få en velfungerende offentlig sektor som både borgerne og næringslivet vil nyte godt av.

Dagrun Eriksen (KrF) [20:36:07]: Jeg har bare behov for å presisere en ting. Vi peker på at om 9 000 nye barn skal få barnehageplass, må det bygges ut langt flere enn 9 000 plasser. Det vil være en følge av at det fortsatt kommer til å være overganger fra deltids- til heltidsplasser.

De offensive virkemidlene som Stortinget var enig om skulle til for å få en økt barnehageutbygging, står fast. Investeringstilskuddet ligger fast. Statens finansiering av alle nye plasser står fast. Skjønnspotten ligger der, alle virkemidlene står som sagt fast. Det kan være andre ting,

f.eks. i byggebransjen, eller kommuneplaner, som gjør at barnehageutbyggingen må ta noe lengre tid. Men alle de positive stimuleringsvirkemidlene som Stortinget la på plass, står fast. Jeg tror dette vil legge til rette for en offensiv utbygging av plasser. Men vi kan ikke trylle.

Statsråd Laila Dævøy [20:37:25]: Jeg ønsker å gi noen kommentarer til representanten May Hansen og si litt om likestilling, hvis tiden strekker til.

Nå er kanskje ikke avisene i og for seg gode nok sannhetsvitner i alle saker, men realiteten er slik at vi har klare retningslinjer i barnevernet i dag. Barn skal behandles likt. Jeg regner med at jeg får den dokumentasjonen som representanten har, slik at det er mulig å undersøke og sette inn tiltak.

Det er leit at man som stortingsrepresentant ikke vet hva som gjelder i barnevernet. Det er faktisk slik at for de barna som blir alene, det gjelder asylbarn og andre, oppnevnes det verge. Det gjøres for asylbarna, og det gjøres også for norske barn når de blir foreldreløse. Barnevernet tar ikke automatisk over omsorgen for noen barn, det blir vurdert i hvert enkelt tilfelle. Også her har vi likestilling når det gjelder asylbarna og norske barn.

Så litt om likestilling. Det å beskyldte Regjeringen for å ha forsinket f.eks. innføringen av 40 pst. kvinner i styrerommene, er helt ufattelig. Det er jo denne regjeringen som har lagt fram forslag om det. Det er ingen annen regjering som noen gang har våget å legge fram et så progressivt forslag, og så snakker man om at denne regjeringen forsinket en sak som vi har lagt fram og fått Stortingets tilslutning til. Det er helt utrolig.

Så vil jeg bare vise til – dette er bare tatt fra hodet i full fart – en del likestillingstiltak som vi jobber med:

- Forenkling i fødselspengeordningen. Det vil også være viktig for likestillingen.
- Selvstendig næringsdrivende fikk svangerskapspenger i fjor. Vi jobber med et høringsnotat som kommer om kort tid.
- Vi har et vedlegg til statsbudsjettet om å integrere likestilling i alle deler av offentlig sektor.
- Vi har et likelønnsprosjekt som avsluttes neste år – meget vellykket.
- Vi har en ny handlingsplan for å få flere menn i barnehager.
- Vi har gitt pappapermisjon på selvstendig opptjeningsgrunnlag, noe Stortinget har sluttet seg til for 2005.
- Vi har endringer i likestillingsloven på trappene – viktige endringer som kommer.
- Og det siste: Den nye pensjonsmeldingen som kom forrige fredag, bedrer kvinners stilling i forhold til forslaget fra kommisjonen.

Dette er bare noe av det vi kommer med innenfor likestilling. Det er ikke uttømmende – slett ikke.

Eirin Faldet (A) [20:40:14]: Representanten Sjøli er svært bekymret for disse barnefamiliene som ville miste kontantstøtten fra 1. juni dersom Arbeiderpartiet fikk sin vilje. Jeg synes faktisk at det ikke er så kort omstillings-tid, egentlig, for mitt motspørsmål er: Hvor lang omstil-

lingstid får alle de som mister jobbene sine og i tillegg får redusert dagpengene, arbeidsledighetstrygden? Høyre burde bekymre seg for kommuneøkonomien, for velferden skapes i kommunene. Det ser ikke ut til å engasjere så veldig, til tross for at barnefamiliene får økte utgifter til SFO, de får økte utgifter til kulturskole, som det passer så bra for Høyre å snakke varmt om, de får redusert arbeidsledighetstrygd, pendlere mister fradraget sitt, og vi snakker jo om et mobilt arbeidsmarked. Dette er også en del av barnefamilienes totale økonomi som burde bekymre Høyre.

Presidenten: May Hansen har hatt ordet to ganger og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

May Hansen (SV) [20:41:59]: Representanten Sjøli er opptatt av valgfrihet og av at SV får frysninger hver gang man snakker om Høyres valgfrihet. Ja, jeg får litt frysninger av Høyres valgfrihet, det er helt klart. Men så lenge vi ikke har full barnehagedekning, har vi ingen valgfrihet. Så lenge det er kvinner som er lavtlønte og går i deltidsstillinger, har vi ikke full valgfrihet, for familiene må faktisk velge at det er mor som er hjemme – på grunn av økonomi. Kontantstøtten gir ikke frihet til å velge for barnefamiliene. Sjøli er opptatt av at man vil fjerne kontantstøtten over natten, men regjeringspartiene gjorde jo akkurat det samme – de tok vekk småbarnstillegget over natten, fra den ene dagen til den andre, og gav det til dem som hadde kontantstøtte, for de som skulle ha barnehageplass, skulle ikke ha småbarnstillegg. Så har man heller ikke prisjustert barnetrygden.

Trond Giske (A) [20:43:18]: Komitelederen etterlyste hva som var Arbeiderpartiets alternativ til kontantstøtten. Hun hadde ikke fått ordentlig svar på det.

Vi ønsker for det første en raskere barnehageutbygging. Det hadde gitt en større valgfrihet for alle de foreldrene som sender brev til kommunen sin, ber om en barnehageplass og får avslag. Det er ikke mye til valgfrihet når man står der uten barnehageplass og er nødt til å finne andre omsorgsløsninger. Vi ønsker å beholde småbarnstillegget i barnetrygden, i motsetning til regjeringspartiene, som – det er helt riktig som foregående taler sa – kuttet småbarnstillegget over natten. Det skulle man tro rammet de fattigste småbarnsfamiliene på en måte som Sjøli virket veldig opptatt av i sitt forrige innlegg.

Vi ønsker en makspris i barnehagen. Det har vi oppnådd. Nå ønsker vi også å få den innfaset raskt. Det betyr kanskje 1 000 kr billigere barnehageplass i måneden. Det betyr mye for småbarnsfamilienes økonomi, og det gir større valgfrihet i forhold til å bruke barnehager.

Vi ønsker et skatteopplegg som gir lavere skatt for dem som tjener minst, og høyere skatt for dem som tjener mest. Representanten Sjøli står fritt til å kopiere vårt forslag og legge Høyres politikk over i vår retning, hvis det bekymrer henne at folk har for dårlig råd.

Så ønsker vi utvidet fødselspermisjon. Statsråd Dævøy har snakket varmt om at det nærmest er Kristelig Folkeparti som er opphavet til fødselspermisjonen og pappaper-

permisjonen. Vel, når vi har hatt borgerlige regjeringer i dette landet, har ikke fødselspermisjonen blitt utvidet med én dag. Fra 1981 til 1986 var den konstant, i fem år. Fra 1989 til 1990, under en borgerlig regjering, ble den ikke utvidet med én dag. Fra 1997 til 2000, under Bondevik-regjeringen, ble den ikke utvidet med 15 minutter. Og fra 2001 til 2005 har vi ikke fått ett eneste minutt mer fødselspermisjon. All økning fra 18 uker til ett år har skjedd under arbeiderpartiregjeringer. Så jeg tror man må gå tilbake til historieboka hvis man ønsker å finne ut hvor dette kommer fra.

Og det kommer til å være slik igjen. Det er kun et regjeringsskifte i 2005 som kan gi foreldre større valgfrihet til å være hjemme. Det må jo være helt innlysende, sier en lærer som tjener rundt 300 000 kr i året, 25 000 kr i måneden: Er det mulig å si opp den jobben og være hjemme for 4 000 kr hvis man har boligutgifter, hvis man har faste utgifter på bil, og hva man nå har? Det er ikke slik at den valgfriheten er reell for de aller, aller fleste. Det er mulig at det er noen i regjeringspartienes kretser som bare kan kutte ut jobben og være hjemme for det. Men for de aller, aller fleste, og vanlige barnefamilier, er ikke det virkeligheten. Bruk heller pengene på å utvide fødselspermisjonen! Vi kan få fire, fem måneder eller sekstimers dag, og 80 pst. tidskonto i to år. Det ville gi en fantastisk mulighet for foreldrene til å velge å være mer sammen med barna sine. Og vi kunne få mer likestilling, for vi kunne gi en del av det til far. Da hadde vi lært far å ta vare på barna i enda større grad, og vi hadde gitt mor muligheten til å ha karriere i yrkeslivet på lik linje med far. Det ville vært likestilling i praksis.

Statsråd Laila Dåvøy [20:46:35]: Det var faktisk Bondevik I-regjeringen som foreslo og fikk gjennomført forbedringer i pappapermisjonen i 2000. Og er det ikke Bondevik II-regjeringen som i dag får flertall i Stortinget for å gi fedre fødselspenger på selvstendig opptjening innenfor pappakvoten? Svaret er «jo» – på begge to.

Så har jeg lyst til å minne om at ifølge en nylig foretatt undersøkelse om hva foreldre mener om kontantstøtten, vil 70 pst. av foreldre – skal vi si i fertil alder – ha kontantstøtten som et valg. De vil velge selv.

Så tillater jeg meg å lese – jeg fikk ikke lest hele innlegget fra denne fantastiske moren som skrev i Stavanger Aftenblad på lørdag. Så resten av innlegget er følgende – for dem som er bekymret for karrieren:

«Karrieren min er ikke blitt ødelagt av at jeg brukte tid sammen med barna da de var små. Det har heller ikke ødelagt barna mine. De snakket i hele setninger da de var 16 måneder gamle og leste da de var fire. Harmoniske, trygge og sosiale ble de også.»

Til slutt sier hun følgende:

«Vi trenger ingen mulla Giske til å velge for oss hva som er best for oss selv og våre barn. Det er vi selv i stand til.»

Jeg synes det sier mye. Og jeg slutter meg til at man kan velge selv.

Presidenten: Representanten Giske ønsker ordet for tredje gang. Han får da ordet til en kort merknad, begrenset til ett minutt.

Trond Giske (A) [20:48:13]: Det er på tide at det stunder mot valg, slik at vi kan få et regjeringsskifte. Hvis vi har en likestillingsminister i Norge som i fullt alvor mener at det at kvinner velger å være mange år ute av arbeidslivet, mens menn fortsetter å være der, ikke har betydning for likestillingen og karrieremulighetene i næringslivet, da trenger vi faktisk en ny likestillingsminister. Det er helt opplagt at den skjevfordelingen som statsråden sier hun er opptatt av – av makten i næringslivet, makten i Norge, der 90 pst. av professorene ved universitetene i Norge er menn, og at vi ikke får gjort noe med det – blir forverret når kvinner i årevis er ute av arbeidslivet, mens menn fortsetter å være der. Man trenger ikke å score høyt på disse TIMSS- og PISA-undersøkelsene for å skjønne det. Det er åpenbart for alle. Det dere legger opp til, er en forverring av det. En utvidet fødselspermisjon hvor far kan få en stor del av den, ville bedret likestilling i hjemmet, bedret likestilling i arbeidslivet og gitt økt valgfrihet. Man trenger ikke være verken mulla eller prest for å skjønne det.

Presidenten: For øvrig lurer jo presidenten på om mullaer og prester forstår så særlig mye mer enn andre.

Statsråd Laila Dåvøy [20:49:26]: Mitt poeng er: Det er ikke kontantstøtten i seg selv som ødelegger for likestillingen i dette landet. Kontantstøtten varer maksimalt i to år, de fleste av oss jobber altså i 40 år i arbeidslivet.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se side 1136)

S a k n r . 2

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endring i bevilgninger under Kultur- og kirkedepartementets budsjett for 2004 (Innst. S. nr. 55 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 24 (2004-2005) unntatt kap. 310)

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1156)

S a k n r . 3

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget innen to år med en evaluering av konsekvensene av innføring av den regionale inndelingen på 60 prosent, og om dette har virket etter Regjeringens intensjon.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1156)

S a k n r . 4

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget innen to år med en synliggjøring av medieutviklingen på lokalt nivå innenfor de fire mediemarkedene avis, tv, radio og elektroniske medier.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1156)

S a k n r . 5

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om eierskapsbegrensning i kringkasting på regionalt og nasjonalt nivå.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1156)

S a k n r . 6

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget i egnet form for å synliggjøre på hvilken måte 10 pst.-grense på krysseierskap har fungert etter Stortingets intensjon.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1157)

S a k n r . 7

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om krysseierskap på 10 pst. også skal omfatte tv og elektroniske medier.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1157)

S a k n r . 8

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en gjennomgang av virkningen av innføringen

av trappetrinnsreguleringen på nasjonalt nivå av mediekonsentrasjon.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1157)

S a k n r . 9

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om utviklingen av elektroniske medier på alle nivåer (lokalt, regionalt, nasjonalt) og utarbeide forslag om eierskapsregulering også sett i forhold til innføringen av digitalt bakkenett.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1157)

S a k n r . 10

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om på hvilken måte Kongen i statsråd kan være en klageinstans ved prinsipielle spørsmål som har stor samfunnsmessig betydning, uten at en slik ankemulighet skal komme i konflikt med medienes rolle som uavhengig av myndighetene.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1157)

S a k n r . 11

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 13):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om på hvilken måte en regulering av vertikal integrasjon best skal kunne gjennomføres for å sikre et mangfold av aktører tilgang til mediemarkedet.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1157)

S a k n r . 12

Forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Arbeiderpartiet og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 6):

«Stortinget ber Regjeringa komme tilbake til Stortinget med ei eiga sak med forslag til endeleg organisering

av den nye språkinstitusjonen så snart funksjonsperioden til det oppretta interimsstyret er avslutta.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1158)

S a k n r . 1 3

Forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Arbeiderpartiet og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 6):

«Stortinget ber Regjeringa fremme forslag om korleis den nye språkinstitusjonen kan hjemlast i lov.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1158)

S a k n r . 1 4

Forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Ber-go på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 6):

«Stortinget ber Regjeringen snarest komme tilbake til Stortinget med forslag til lov som sikrer og ivaretar viktige språkpolitiske mål.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1158)

S a k n r . 1 5

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 112/2004 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2002/73/EF om gjennomføring av prinsippet om lik handsaming av menn og kvinner når det gjeld tilgang til arbeid, yrkesutdanning og forfremjing, og når det gjeld arbeidsvilkår (direktivet om lik handsaming) (Innst. S. nr. 56 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 82 (2003-2004))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1158)

S a k n r . 1 6

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringar av løyvingar på statsbudsjettet 2004 under Barne- og familiedepartementet (Innst. S. nr. 58 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 26 (2004-2005))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1158)

S a k n r . 1 7

Forslag fra stortingsrepresentant Trond Giske på vegne av Arbeiderpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 9):

«Stortinget ber Regjeringen utrede og vurdere endringer i lovgivningen som sikrer at personer i ekteskap og partnerskap blir juridisk likestilt, herunder vurdering av en felles ekteskapslov. Regjeringen bes komme tilbake til Stortinget med dette som egen sak innen 15. mai 2005.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1159)

S a k n r . 1 8

Forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004 (jf. Innst. O. nr. 9):

«Stortinget ber Regjeringen utrede spørsmålet om kjønnsnøytral ekteskapslov, herunder forholdet til eksisterende lovgivning, og komme tilbake til Stortinget med en egen sak om dette.»

Eli Sollied Øveraas (Sp) [20:54:08]: Eg kan trøyste stortingspresidenten med at eg skal vere veldig kort – ikkje halde noko langt innlegg.

Debatten er jo teken i Odelstinget, og SV sitt opphavlege framlegg vart der trekt. Det kom fram at ei rekkje parti ønskte å behandle dette på sine respektive landsmøte. Senterpartiet er vorte oppfordra til å gjere dette framlegget om til eit oversendingsframlegg, og det er hermed gjort.

Presidenten: Representanten Eli Sollied Øveraas har gjort det forslaget hun refererte til, om til et oversendelsesforslag.

Flere har ikke bedt om ordet.
(Votering, se side 1160)

S a k n r . 1 9

Forslag fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen på vegne av Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 10. desember 2004 (jf. Innst. O. nr. 22):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at også spion-programvare, såkalt «ad-ware»/«spy-ware», ikke skal kunne brukes for å overvåke andres IKT-utstyr, uten brukerens eksplisitte tillatelse.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1160)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Da er vi klare til å gå til votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det satt fram 29 forslag. Det er – forslagene nr. 1, 8–15 og 26–29, fra Magnar Lund Ber-go på vegne av Sosialistisk Venstreparti

- forslagene nr. 2–4 og 18–23, fra Trond Giske på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslag nr. 5, fra Trond Giske på vegne av Arbeiderpartiet
- forslagene nr. 6, 7 og 24, fra Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslag nr. 16, fra Eli Sollied Øveraas på vegne av Senterpartiet
- forslag nr. 17, fra Trond Giske på vegne av Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet
- forslag nr. 25, fra Karin S. Woldseth på vegne av Fremskrittspartiet

Det voteres først over mindretallsforslagene, og vi starter med minste fraksjon.

Forslag nr. 16, fra Senterpartiet, vil ha innvirkning på rammene for neste års budsjett og er derfor rammeavhengig. Det kan følgelig ikke tas opp til votering og må anses som bortfalt.

Det neste som står for tur, er forslagene fra Sosialistisk Venstreparti. Blant disse er det fire forslag som er rammeavhengige – forslagene nr. 9, 13, 14 og 15. Forslagene kan derfor ikke tas opp til votering og anses som bortfalt.

Det voteres over de øvrige forslagene fra Sosialistisk Venstreparti. Det er forslagene nr. 1, 8, 10–12 og 26–29. Forslag nr. 1 lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2005 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
		H.M. Kongen og H.M. Dronningen		
	1	Apanasje	7 454 000	
	50	Det Kgl. Hoff	97 633 000	
		H.K.H. Kronprinsen og H.K.H. Kronprinsessen		
	1	Apanasje	5 005 000	
	50	H.K.H. Kronprinsens og H.K.H. Kronprinsessens stab mv.	7 367 000	
20		Statsministerens kontor (jf. kap. 3020)		
	1	Driftsutgifter	61 005 000	
21		Statsrådet (jf. kap. 3021)		
	1	Driftsutgifter	106 753 000	
24		Regjeringsadvokaten (jf. kap. 3024)		
	1	Driftsutgifter	40 477 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 320 000	
664		Pensjonstrygden for sjømenn		
	70	Tilskudd	621 000 000	
666		Avtalefestet pensjon (AFP)		
	70	Tilskudd	783 000 000	
1500		Moderniseringsdepartementet (jf. kap. 4500)		
	1	Driftsutgifter	131 031 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	51 925 000	
	22	Klagenemnda for offentlige anskaffelser, kan overføres	2 668 000	
1502		Tilskudd til kompetanseutvikling		
	70	Tilskudd, kan overføres, kan nyttes under post 1	12 500 000	
1503		Midler til opplæring og utvikling av tillitsvalgte		
	70	Tilskudd	106 218 000	
	71	Bidrag fra arbeidstakerne	29 959 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
1506		Norge.no (jf. kap. 4506)		
	1	Driftsutgifter	11 200 000	
1507		Datatilsynet (jf. kap. 4507)		
	1	Driftsutgifter	21 923 000	
1510		Fylkesmannsembetene (jf. kap. 4510)		
	1	Driftsutgifter	1 062 810 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	13 782 000	
1520		Statskonsult (jf. kap. 4520)		
	70	Tilskudd til restrukturering	8 000 000	
1522		Statens forvaltningstjeneste (jf. kap. 4522)		
	1	Driftsutgifter	194 681 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	37 626 000	
	22	Fellesutgifter for R-kvartalet	53 899 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	16 285 000	
1530		Tilskudd til de politiske partier		
	70	Tilskudd til de politiske partiers sentrale organisasjoner	167 087 000	
	71	Tilskudd til kommunepartiene, <i>overslags-</i> <i>bevilgning</i>	24 575 000	
	72	Tilskudd til kommunestyregruppene, <i>overslagsbevilgning</i>	19 360 000	
	73	Tilskudd til fylkespartiene, <i>overslags-</i> <i>bevilgning</i>	56 330 000	
	74	Tilskudd til fylkestingsgruppene, <i>overslags-</i> <i>bevilgning</i>	7 515 000	
	76	Tilskudd til de politiske partiers sentrale ungdomsorganisasjoner	7 700 000	
1541		Pensjoner av statskassen		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	16 800 000	
1542		Tilskudd til Statens Pensjonskasse		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	5 065 000 000	
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i>	67 200 000	
1543		Arbeidsgiveravgift til folketrygden		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	270 600 000	
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i>	5 400 000	
1546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 4546)		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	62 700 000	
1547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 4547)		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	80 500 000	
1550		Konkurransetilsynet		
	1	Driftsutgifter	75 975 000	
	22	Flyttekostnader, <i>kan overføres</i>	27 918 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
1580		Bygg utenfor husleieordningen		
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	829 400 000	
	32	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i>	65 500 000	
	36	Kunstnerisk utsmykking, <i>kan overføres</i>	13 120 000	
	70	Tilskudd til Hovedstadsaksjonen	15 000 000	
1581		Eiendommer til kongelige formål (jf. kap. 4581)		
	1	Driftsutgifter	19 814 000	
	30	Ekstraordinært vedlikehold, Bygdø Kongsgård, <i>kan overføres</i>	43 400 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	12 158 000	
1582		Utvikling av Fornebuområdet		
	30	Investeringer, Fornebu, <i>kan overføres</i>	71 000 000	
1583		Utvikling av Pilestredet Park (jf. kap. 4583)		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	2 000 000	
	30	Investeringer, Pilestredet Park, <i>kan overføres</i>	25 000 000	
2445		Statsbygg (jf. kap. 5445)		
	24	Driftsresultat:		
	1	Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-2 139 674 000	
	2	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	958 306 000	
	3	Avskrivninger	288 402 000	
	4	Renter av statens kapital	3 113 000	
	5	Til investeringsformål	710 000 000	
	6	Til reguleringsfondet.....	251 000	-179 602 000
	30	Igangsetting av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i> ..	77 100 000	
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	1 543 700 000	
	32	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i>	55 030 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	79 154 000	
	49	Kjøp av eiendommer, <i>kan overføres</i>	40 030 000	
2470		Statens Pensjonskasse (jf. kap. 5470)		
	24	Driftsresultat:		
	1	Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-324 839 000	
	2	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	254 444 000	
	3	Avskrivninger	16 020 000	
	4	Renter av statens kapital	1 127 000	
	5	Til investeringsformål	16 000 000	
	6	Til reguleringsfond	-10 000 000	-47 248 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	35 352 000	
		Totale utgifter		<u>12 145 089 000</u>
I n n t e k t e r				
3024		Regjeringsadvokaten (jf. kap. 24)		
	1	Erstatning for utgifter i rettssaker	2 785 000	
	3	Oppdrag	535 000	
4500		Moderniseringsdepartementet (jf. kap. 1500)		
	2	Ymse inntekter	180 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
4506		Norge.no (jf. kap. 1506)		
	1	Salg av informasjonstjenester	20 000	
4510		Fylkesmannsembetene (jf. kap. 1510)		
	1	Inntekter ved oppdrag	2 112 000	
	2	Ymse inntekter	11 637 000	
4522		Statens forvaltningstjeneste (jf. kap. 1522)		
	3	Driftsvederlag, Akademika	259 000	
	4	Inntekter, Norsk lysingsblad	16 069 000	
	5	Inntekter fra publikasjoner	851 000	
	6	Brukerfinansierte tjenester	153 000	
	7	Parkeringsinntekter	1 252 000	
4546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 1546)		
	1	Premieinntekter	180 500 000	
4547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 1547)		
	1	Premieinntekter	34 400 000	
4581		Eiendommer til kongelige formål (jf. kap. 1581)		
	1	Ymse inntekter	112 000	
5445		Statsbygg (jf. kap. 2445)		
	39	Avsetning til investeringsformål	710 000 000	
5446		Salg av eiendom, Fornebu		
	40	Salgsinntekter, Fornebu	233 920 000	
5470		Statens Pensjonskasse (jf. kap. 2470)		
	30	Avsetning til investeringsformål	16 000 000	
5607		Renter av boliglånsordningen til statsansatte		
	80	Renter	326 000 000	
		Totale inntekter		1 536 785 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 1510 post 21	kap. 4510 postene 1 og 2
kap. 1522 post 1	kap. 4522 postene 1, 2 og 6

III

Omdisponeringsfullmakt

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan overskride bevilgningen under kap. 2470 Statens Pensjonskasse, post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, med inntil 3 mill. kroner mot dekning i reguleringsfondet.

IV

Fullmakt til å beregne satser for partistøtte

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005, på bakgrunn av valgresultatet ved kommune- og fylkestingsvalget i 2003 og endelig bevilgning på kap. 1530 Tilskudd til de politiske partier, postene 71, 72, 73 og 74, kan beregne nye satser for 2005 for:

1. støtte pr. stemme til de politiske partiers kommuneorganisasjoner.
2. grunnbeløp til kommunestyregruppene.
3. representanttillegg til kommunestyregruppene.

4. støtte pr. stemme til de politiske partiers fylkesorganisasjoner der det ikke foreligger søknad fra ungdomsorganisasjoner.
5. grunnbeløp til fylkestingsgruppene.
6. representanttillegg til fylkestingsgruppene.

V

Fullmakt til nettobudsjettering

Stortinget samtykker i at:

1. det enkelte departement som et ledd i ordningen med bonus og rabatter, i 2005 kan nettoføre som utgiftsreduksjon på vedkommende utgiftspost tilbakebetalt bonus og rabatt, også om tilbakebetalingen refererer seg til kjøp i tidligere år.
2. Moderniseringsdepartementet i 2005 kan nettoføre som utgiftsreduksjon under kap. 1510 Fylkesmannsembetene, post 21 Spesielle driftsutgifter, refusjoner av utgifter til fellestjenester der fylkesmannen samordner utgiftene.

VI

Fullmakter til å overskride

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan:

1. avvike Statsbyggs driftsbudsjett mot dekning i reguleringsfondet.
2. overskride kap. 2445 Statsbygg, postene 30-49, med inntil 175 mill. kroner, mot dekning i reguleringsfondet.
3. overskride kap. 2445 Statsbygg, postene 30-49, med beløp som tilsvarer inntekter fra salg av eiendommer, samt medregne ubenyttede inntekter fra salg av eiendom ved beregning av overført beløp.

VII

Omdisponeringsfullmakter

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan omdisponere:

1. mellom postene 30-38 under kap. 1580 Bygg utenfor husleieordningen.
2. mellom postene 1, 30 og 45 under kap. 1581 Eiendommer til kongelige formål.
3. mellom postene 30-49 under kap. 2445 Statsbygg.
4. fra post 21 Spesielle driftsutgifter til post 30 Investeringer, Fornebu under kap. 1582 Utvikling av Fornebuområdet.
5. fra post 21 Spesielle driftsutgifter til post 30 Investeringer, Pilestredet Park under kap. 1583 Utvikling av Pilestredet Park.

VIII

Fullmakter til å igangsette eller utvide byggeprosjekter

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan iverksette nye prosjekter eller utvide igangsatte prosjekter der bruker/fagdepartement har nødvendige leiemidler innenfor eget budsjett på følgende vilkår:

1. for prosjekter inntil 25 mill. kroner (fullmaktsprosjekter) er fullmakten begrenset til å inngå forpliktelser

innenfor en samlet ramme på 150 mill. kroner til igangsetting av prosjekter utover bevilgningen under kap. 2445 Statsbygg, postene 30-49.

2. for kurante prosjekter er fullmakten begrenset til å inngå forpliktelser innenfor en samlet ramme på 1 000 mill. kroner til videreføring/ferdigstilling av prosjekter som igangsettes innenfor bevilgningen under kap. 2445 Statsbygg, post 30 Igangsetting av byggeprosjekter.

IX

Diverse fullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Moderniseringsdepartementet i 2005 kan:
  - a) godskrive det enkelte bygge- og eiendomsprosjekt med innbetalt dagmulkt, konvensjonalbot og erstatning for misligholdt entrepris, ved at innbetalingen blir postert i statsregnskapet på vedkommende investeringspost som en utgiftsreduksjon.
  - b) godkjenne salg, makeskifte og bortfeste av statens eiendom på Vestbanetomten i Oslo.
  - c) godkjenne salg, makeskifte og bortfeste av eiendom som forvaltes av Statsbygg eller av andre statlige etater som ikke har egen fullmakt til å avhende eiendom, til en verdi av 250 mill. kroner i hvert enkelt tilfelle og for inntil 800 mill. kroner totalt i terminen.
  - d) godkjenne kjøp av eiendom finansiert ved salgsinntekter, innsparte midler eller midler fra reguleringsfondet for inntil 150 mill. kroner i hvert enkelt tilfelle, og for inntil 300 mill. kroner totalt, utover bevilgningen på kap. 2445 Statsbygg, post 49 Kjøp av eiendom.
  - e) overdra til underpris eller vederlagsfritt eiendommer og bygninger som har vært disponert av statlige spesialskoler, grunnskoler og videregående skoler, til kommuner og fylkeskommuner. Fullmakten gjelder kun når ansvaret for virksomheten overtas av kommunen/fylkeskommunen eller det ikke er mulig å oppnå full pris.
  - f) foreta bortfeste, salg og makeskifte av eiendommer som er nødvendig ved disponering av statens eiendommer på Fornebu, for inntil 500 mill. kroner.
  - g) foreta de salg og makeskifter som er nødvendig ved disponering og utvikling av statens eiendommer i Pilestredet Park.
2. Kongen i 2005 kan avhende statlig eiendom til lavere pris enn markedspris der særlige hensyn tilsier det.

X

Fullmakt til overskridelse

Stortinget samtykker i at Statsministerens kontor i 2005 kan overskride bevilgningen på kap. 21 Statsrådet for å iverksette nødvendige sikkerhetstiltak for statsministeren og Regjeringens øvrige medlemmer.»

Forslag nr. 8 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre en ny finansieringsordning for incestsentrene (80/20), lik den som er for krisesentrene.»

Forslag nr. 10 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre en årlig prisjustering av barnetrygden.»

Forslag nr. 11 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen opprette en likelønnskommisjon.»

Forslag nr. 12 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen endre loven slik at det er Stortinget som oppnevner barneombudet for 4 år om gangen.»

Forslag nr. 26 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen se nærmere på den fylkesvise fordelingen av kulturmidler i forhold til befolkningstall, og komme tilbake med forslag til tiltak som gjør at de dårligst stilte fylkene kommer bedre ut.»

Forslag nr. 27 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere om seilskuta Anna Rogde bør ligge inne i statsbudsjettet på lik linje med seilskutene Statsraad Lehmkuhl, Sørlandet og Christian Radich.»

Forslag nr. 28 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en handlingsplan for hvordan øke rekrutteringen av kvinner inn i alle ledd innenfor filmproduksjonen.»

Forslag nr. 29 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget i egnet form med en plan for et mer forpliktende samarbeidet mellom cinematekene i Bergen og Trondheim og Norsk filminstitutt.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti ble med 83 mot 15 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 21.04.20)

Presidenten: Forslag nr. 25, fra Fremskrittspartiet, er rammeavhengig og kan ikke tas opp til votering. Det er dermed å anse som bortfalt.

Det votes over forslagene nr. 6, 7 og 24, fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet.

Forslag nr. 6 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen tydeliggjøre lov om barneverntjenester slik at enslige, mindreårige asylsøkere under 18 år, på lik linje med norske barn under offentlig omsorg, skal ivaretas av barnevernet ved ankomst til Norge og behandles etter lov om barneverntjenester.»

Forslag nr. 7 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge fram en handlingsplan om rekruttering, kompetanseheving og status for fosterhjemsplasing og fosterhjem.»

Forslag nr. 24 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med egen sak om hvordan norske kort- og langfilmer kan kjøpes inn til bibliotekene, etter modell fra innkjøpsordningen for litteratur og musikk.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 78 mot 21 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 21.04.49)

Presidenten: Det votes over forslag nr. 5, fra Arbeiderpartiet.

Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme en egen sak innen 1. mars 2005 hvor det vurderes hvordan lov om barneverntjenester skal komme til anvendelse for enslige mindreårige asylsøkere, herunder hvordan disse barnas interesser skal ivaretas ved ankomst og opphold i Norge.»

Sosialistisk Venstreparti har varslet at de ønsker å støtte dette forslaget subsidiært.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet ble med 56 mot 43 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 21.05.07)

Presidenten: Blant forslagene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet er forslagene nr. 19, 20 og 22 rammeavhengige og vil følgelig ikke bli votert over. De er dermed bortfalt.

Det votes over forslagene nr. 2, 3, 4, 18, 21 og 23, fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet.

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gi en samlet oversikt og fremstilling av de samfunnsmessige kostnader ved omstillingen i staten.»

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem en redegjørelse om bruken av små stillinger i stat og kommuner og hva det betyr for likelønnsutviklingen i Norge, og hvilke konkrete tiltak Regjeringen vil iverksette for å snu utviklingen som innebærer at brutto lønnsforskjeller mellom kvinner og menn i staten har økt de to siste årene.»

Forslag nr. 4 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen nedsette en partssammensatt arbeidsgruppe før det nedsettes et lovutvalg som vurderer både de forvaltningsrettslige og tjenestemannsrettslige spørsmål.»

Forslag nr. 18 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med retningslinjer for tilskudd til kulturhus der prosjekter med status som regionale kulturbygg kan søke på midler gjennom den statlige andelen av spillmidlene (60-prosentordningen), og der biblioteklokaler, kirkebygg, bokbusser o.l. fortsatt skal finansieres på ordinær måte over statsbudsjettet.»

Forslag nr. 21 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen påbegynne arbeidet med en levekårsundersøkelse som skal samle informa-

sjon om og vurdere kunstneres arbeids- og inntektsforhold.»

Forslag nr. 23 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere om Brage-teatret bør tildeles status som regionteater med spesielle funksjoner innenfor barne- og ungdomsteater og flerkulturelt teater.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 53 mot 46 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 21.05.37)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 17, fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet.

Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for at lokale samfunnshus og grendehus som ikke regnes som kommersielle aktører, skal gis mulighet til å drive bingo.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet ble med 52 mot 47 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 21.05.54)

Presidenten: Da er vi ferdige med å votere over mindretallsforslagene, og vi skal ta for oss innstillingens forslag til vedtak. Vi starter med rammeområde 1.

Komiteen hadde innstillet:

A Rammeområde 1 (Statsforvaltning)

I

På statsbudsjettet for 2005 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
1		H.M. Kongen og H.M. Dronningen		
	1	Apanasje	7 454 000	
	50	Det Kgl. Hoff	103 633 000	
2		H.K.H. Kronprinsen og H.K.H. Kronprinsessen		
	1	Apanasje	5 005 000	
	50	H.K.H. Kronprinsens og H.K.H. Kronprinsens stab mv.	10 367 000	
20		Statsministerens kontor (jf. kap. 3020)		
	1	Driftsutgifter	61 005 000	
21		Statsrådet (jf. kap. 3021)		
	1	Driftsutgifter	106 753 000	
24		Regjeringsadvokaten (jf. kap. 3024)		
	1	Driftsutgifter	40 477 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 320 000	
664		Pensjonstrygden for sjømenn		
	70	Tilskudd	621 000 000	
666		Avtalefestet pensjon (AFP)		
	70	Tilskudd	788 000 000	
1500		Moderniseringsdepartementet (jf. kap. 4500)		
	1	Driftsutgifter	146 031 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	76 925 000	
	22	Klagenemnda for offentlige anskaffelser, <i>kan overføres</i>	2 668 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
1502		Tilskudd til kompetanseutvikling		
	70	Tilskudd, <i>kan overføres, kan nyttes under post 1</i>	12 500 000	
1503		Midler til opplæring og utvikling av tillitsvalgte		
	70	Tilskudd	106 218 000	
	71	Bidrag fra arbeidstakerne	29 959 000	
1506		Norge.no (jf. kap. 4506)		
	1	Driftsutgifter	11 200 000	
1507		Datatilsynet (jf. kap. 4507)		
	1	Driftsutgifter	21 923 000	
1510		Fylkesmannsembetene (jf. kap. 4510)		
	1	Driftsutgifter	1 012 810 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	13 782 000	
1520		Statskonsult (jf. kap. 4520)		
	70	Tilskudd til restrukturering	8 000 000	
1522		Statens forvaltningstjeneste (jf. kap. 4522)		
	1	Driftsutgifter	194 681 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	37 626 000	
	22	Fellesutgifter for R-kvartalet	53 899 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	16 285 000	
1530		Tilskudd til de politiske partier		
	70	Tilskudd til de politiske partiers sentrale organisasjoner	169 087 000	
	71	Tilskudd til kommunepartiene, <i>overslags-</i> <i>bevilgning</i>	24 575 000	
	72	Tilskudd til kommunestyregruppene, <i>overslagsbevilgning</i>	19 360 000	
	73	Tilskudd til fylkespartiene, <i>overslags-</i> <i>bevilgning</i>	56 330 000	
	74	Tilskudd til fylkestingsgruppene, <i>overslags-</i> <i>bevilgning</i>	7 515 000	
	76	Tilskudd til de politiske partiers sentrale ungdomsorganisasjoner	5 700 000	
1541		Pensjoner av statskassen		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	16 800 000	
1542		Tilskudd til Statens Pensjonskasse		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	5 065 000 000	
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjons kasse, <i>overslagsbevilgning</i>	67 200 000	
1543		Arbeidsgiveravgift til folketrygden		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	270 600 000	
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i>	5 400 000	
1546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 4546)		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	62 700 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
1547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 4547)		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	80 500 000	
1550		Konkurransetilsynet		
	1	Driftsutgifter	75 975 000	
	22	Flyttekostnader, <i>kan overføres</i>	27 918 000	
1580		Bygg utenfor husleieordningen		
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	829 400 000	
	32	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i>	65 500 000	
	36	Kunstnerisk utsmykking, <i>kan overføres</i>	13 120 000	
	70	Tilskudd til Hovedstadsaksjonen	15 000 000	
1581		Eiendommer til kongelige formål (jf. kap. 4581)		
	1	Driftsutgifter	19 814 000	
	30	Ekstraordinært vedlikehold, Bygdø Kongsgård, <i>kan overføres</i>	43 400 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	12 158 000	
1582		Utvikling av Fornebuområdet		
	30	Investeringer, Fornebu, <i>kan overføres</i>	81 000 000	
1583		Utvikling av Pilestredet Park (jf. kap. 4583)		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	2 000 000	
	30	Investeringer, Pilestredet Park, <i>kan overføres</i> ...	25 000 000	
2445		Statsbygg (jf. kap. 5445)		
	24	Driftsresultat:		
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-2 139 674 000	
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	958 306 000	
		3 Avskrivninger	288 402 000	
		4 Renter av statens kapital	3 113 000	
		5 Til investeringsformål	710 000 000	
		6 Til reguleringsfondet	-19 749 000	-199 602 000
	30	Igangsetting av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i> .	77 100 000	
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	1 549 700 000	
	32	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i>	55 030 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	79 154 000	
	49	Kjøp av eiendommer, <i>kan overføres</i>	40 030 000	
2470		Statens Pensjonskasse (jf. kap. 5470)		
	24	Driftsresultat:		
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-324 839 000	
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	254 444 000	
		3 Avskrivninger	16 020 000	
		4 Renter av statens kapital	1 127 000	
		5 Til investeringsformål	16 000 000	
		6 Til reguleringsfond	-10 000 000	-47 248 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	35 352 000	
		Totale utgifter		<u>12 145 089 000</u>

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
I n n t e k t e r				
024		Regjeringsadvokaten (jf. kap. 24)		
	1	Erstatning for utgifter i rettssaker	2 785 000	
	3	Oppdrag	535 000	
4500		Moderniseringsdepartementet (jf. kap. 1500)		
	2	Ymse inntekter	180 000	
4506		Norge.no (jf. kap. 1506)		
	1	Salg av informasjonstjenester	20 000	
4510		Fylkesmannsembetene (jf. kap. 1510)		
	1	Inntekter ved oppdrag	2 112 000	
	2	Ymse inntekter	11 637 000	
4522		Statens forvaltningstjeneste (jf. kap. 1522)		
	3	Driftsvederlag, Akademika	259 000	
	4	Inntekter, Norsk lysingsblad	16 069 000	
	5	Inntekter fra publikasjoner	851 000	
	6	Brukerfinansierte tjenester	153 000	
	7	Parkeringsinntekter	1 252 000	
4546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 1546)		
	1	Premieinntekter	180 500 000	
4547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 1547)		
	1	Premieinntekter	34 400 000	
4581		Eiendommer til kongelige formål (jf. kap. 1581)		
	1	Ymse inntekter	112 000	
5445		Statsbygg (jf. kap. 2445)		
	39	Avsetning til investeringsformål	710 000 000	
5446		Salg av eiendom, Fornebu		
	40	Salgsinntekter, Fornebu	233 920 000	
5470		Statens Pensjonskasse (jf. kap. 2470)		
	30	Avsetning til investeringsformål	16 000 000	
5607		Renter av boliglånsordningen til statsansatte		
	80	Renter	326 000 000	
		Totale inntekter		1 536 785 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 1510 post 21	kap. 4510 postene 1 og 2
kap. 1522 post 1	kap. 4522 postene 1, 2 og 6

III

Omdisponeringsfullmakt

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan overskride bevilgningen under kap. 2470 Statens Pensjonskasse, post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, med inntil 3 mill. kroner mot dekning i reguleringsfondet.

IV

Fullmakt til å beregne satser for partistøtte

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005, på bakgrunn av valgresultatet ved kommune- og fylkestingsvalget i 2003 og endelig bevilgning på kap. 1530 Tilskudd til de politiske partier, postene 71, 72, 73 og 74, kan beregne nye satser for 2005 for:

1. støtte pr. stemme til de politiske partiers kommuneorganisasjoner.
2. grunnbeløp til kommunestyregruppene.
3. representanttillegg til kommunestyregruppene.
4. støtte pr. stemme til de politiske partiers fylkesorganisasjoner der det ikke foreligger søknad fra ungdomsorganisasjoner.
5. grunnbeløp til fylkestingsgruppene.
6. representanttillegg til fylkestingsgruppene.

V

Fullmakt til nettobudsjettering

Stortinget samtykker i at:

1. det enkelte departement som et ledd i ordningen med bonus og rabatter, i 2005 kan nettoføre som utgiftsreduksjon på vedkommende utgiftspost tilbakebetalt bonus og rabatt, også om tilbakebetalingen refererer seg til kjøp i tidligere år.
2. Moderniseringsdepartementet i 2005 kan nettoføre som utgiftsreduksjon under kap. 1510 Fylkesmannsembetene, post 21 Spesielle driftsutgifter, refusjoner av utgifter til fellestjenester der fylkesmannen samordner utgiftene.

VI

Fullmakter til å overskride

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan:

1. avvike Statsbyggs driftsbudsjett mot dekning i reguleringsfondet.
2. overskride kap. 2445 Statsbygg, postene 30-49, med inntil 175 mill. kroner, mot dekning i reguleringsfondet.
3. overskride kap. 2445 Statsbygg, postene 30-49, med beløp som tilsvarer inntekter fra salg av eiendommer, samt medregne ubenyttede inntekter fra salg av eiendom ved beregning av overført beløp.

VII

Omdisponeringsfullmakter

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan omdisponere:

1. mellom postene 30-38 under kap. 1580 Bygg utenfor husleieordningen.

2. mellom postene 1, 30 og 45 under kap. 1581 Eiendommer til kongelige formål.
3. mellom postene 30-49 under kap. 2445 Statsbygg.
4. fra post 21 Spesielle driftsutgifter til post 30 Investeringer, Fornebu under kap. 1582 Utvikling av Fornebuområdet.
5. fra post 21 Spesielle driftsutgifter til post 30 Investeringer, Pilestredet Park under kap. 1583 Utvikling av Pilestredet Park.

VIII

Fullmakter til å igangsette eller utvide byggeprosjekter

Stortinget samtykker i at Moderniseringsdepartementet i 2005 kan iverksette nye prosjekter eller utvide igangsatte prosjekter der bruker/fagdepartement har nødvendige leiemidler innenfor eget budsjett på følgende vilkår:

1. for prosjekter inntil 25 mill. kroner (fullmaktsprosjekter) er fullmakten begrenset til å inngå forpliktelser innenfor en samlet ramme på 150 mill. kroner til igangsetting av prosjekter utover bevilgningen under kap. 2445 Statsbygg, postene 30-49.
2. for kurante prosjekter er fullmakten begrenset til å inngå forpliktelser innenfor en samlet ramme på 1 000 mill. kroner til videreføring/ferdigstilling av prosjekter som igangsettes innenfor bevilgningen under kap. 2445 Statsbygg, post 30 Igangsetting av byggeprosjekter.

IX

Diverse fullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Moderniseringsdepartementet i 2005 kan:
  - a) godskrive det enkelte bygge- og eiendomsprosjekt med innbetalt dagmulkt, konvensjonalbot og erstatning for misligholdt entrepris, ved at innbetalingen blir postert i statsregnskapet på vedkommende investeringspost som en utgiftsreduksjon.
  - b) godkjenne salg, makeskifte og bortfeste av statens eiendom på Vestbanetomten i Oslo.
  - c) godkjenne salg, makeskifte og bortfeste av eiendom som forvaltes av Statsbygg eller av andre statlige etater som ikke har egen fullmakt til å avhende eiendom, til en verdi av 250 mill. kroner i hvert enkelt tilfelle og for inntil 800 mill. kroner totalt i terminen.
  - d) godkjenne kjøp av eiendom finansiert ved salgsinntekter, innsparte midler eller midler fra reguleringsfondet for inntil 150 mill. kroner i hvert enkelt tilfelle, og for inntil 300 mill. kroner totalt, utover bevilgningen på kap. 2445 Statsbygg, post 49 Kjøp av eiendom.
  - e) overdra til underpris eller vederlagsfritt eiendommer og bygninger som har vært disponert av statlige spesialskoler, grunnskoler og videregående skoler, til kommuner og fylkeskommuner. Fullmakten gjelder kun når ansvaret for virksomheten overtas av kommunen/fylkeskommunen eller det ikke er mulig å oppnå full pris.

- f) foreta bortfeste, salg og makeskifte av eiendommer som er nødvendig ved disponering av statens eiendommer på Fornebu, for inntil 500 mill. kroner.
- g) foreta de salg og makeskifter som er nødvendig ved disponering og avvikling av statens eiendommer i Pilestredet Park.
2. Kongen i 2005 kan avhende statlig eiendom til lavere pris enn markedspris der særlige hensyn tilsier det.

X

Fullmakt til overskridelse

Stortinget samtykker i at Statsministerens kontor i 2005 kan overskride bevilgningen på kap. 21 Statsrådet

for å iverksette nødvendige sikkerhetstiltak for statsministeren og Regjeringens øvrige medlemmer.

Presidenten: Presidenten går ut fra at Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet vil stemme imot innstillingen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 53 mot 46 stemmer. (Voteringstidspunkt kl. 21.06.42)

Presidenten: Vi går så videre til rammeområde 2.

Komiteen hadde innstillet:

B

**Rammeområde 2
(Familie og forbruker)**

I

På statsbudsjettet for 2005 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
800		Barne- og familiedepartementet (jf. kap. 3800)		
	1	Driftsutgifter	84 021 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	3 299 000	
830		Foreldreveiledning og samlivstiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	4 293 000	
	70	Tilskudd	14 214 000	
840		Krisetiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	4 386 000	
	60	Tilskudd til krisesentre, <i>overslagsbevilgning</i>	99 512 000	
	61	Tilskudd til incestsentre, <i>overslagsbevilgning</i>	19 715 000	
	70	Tilskudd til voldsforebyggende tiltak mv.	3 391 000	
841		Familievern og konfliktløsning		
	21	Spesielle driftsutgifter, meklingsgodtgjørelse, <i>overslagsbevilgning</i>	10 786 000	
	22	Kompetanseutvikling og opplæring, meklingskorpset mv.	5 994 000	
	70	Utviklings- og opplysningsarbeid mv.	15 412 000	
842		Statlig forvaltning av familievernet (jf. kap. 3842)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70</i>	143 384 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 166 000	
	70	Tilskudd til kirkens familievern mv., <i>kan nyttes under post 1</i>	108 570 000	
844		Kontantstøtte		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	1 205 000	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i>	2 860 000 000	
845		Barnetrygd		
	70	Tilskudd	14 310 000 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
846		Familie- og likestillingspolitisk forskning, opplysningsarbeid mv.		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 50</i>	6 893 000	
	22	Refusjon av utgifter til DNA-analyser	5 186 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 21, kap. 844 post 21 og kap. 856 post 21</i>	9 580 000	
	70	Tilskudd	4 789 000	
	71	Særlige familiepolitiske tiltak	977 000	
	72	Tiltak for lesbiske og homofile	2 100 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt familie- og likestillingsarbeid, <i>kan overføres</i>	1 861 000	
847		Likestillingscenteret		
	50	Basisbevilgning	6 214 000	
848		Likestillingsombudet (jf. kap. 3848)		
	1	Driftsutgifter for likestillingsombudet	6 754 000	
	21	Driftsutgifter for Klagenemnda for likestilling	325 000	
850		Barneombudet (jf. kap. 3850)		
	1	Driftsutgifter	8 125 000	
852		Adopsjonsstøtte		
	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet, <i>overslagsbevilgning</i>	21 470 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 3854)		
	1	Driftsutgifter – Fylkesnemndene for sosiale saker	90 995 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	27 171 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	13 335 000	
	64	Tilskudd for enslige mindreårige flyktninger og asylsøkere, <i>overslagsbevilgning</i>	205 400 000	
	70	Tilskudd til Rostad ungdomsheim og Rostad ettervernsheim	2 169 000	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., <i>kan nyttes under post 50</i> ..	23 110 000	
855		Statlig forvaltning av barnevernet (jf. kap. 3855)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70</i>	1 917 483 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	51 700 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	57 008 000	
	70	Tilskudd til kjøp av plasser, tiltak mv., <i>kan nyttes under post 1</i> .	1 123 292 000	
856		Barnehager		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	26 810 000	
	50	Tilskudd til samiske barnehagetilbud	11 080 000	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning</i>	9 594 504 000	
	61	Investeringsstilskudd, <i>overslagsbevilgning</i>	160 000 000	
	62	Tilskudd til tiltak for barn med funksjonshemming i barnehage	736 173 000	
	63	Tilskudd til tiltak for å bedre språkforståelsen blant minoritets- språklige barn i førskolealder	96 275 000	
	65	Skjønnsmidler til barnehager	1 247 933 000	
857		Barne- og ungdomstiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	2 136 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	5 988 000	
	70	Barne- og ungdomsorganisasjoner	72 955 000	
	71	Utviklingsarbeid, <i>kan nyttes under post 50</i>	6 415 000	
	72	Styrking av oppvekstmiljøet mv., <i>kan overføres</i>	5 341 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	73	Ungdomstiltak i større bysamfunn, <i>kan overføres</i>	34 267 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt ungdomssamarbeid mv., <i>kan overføres</i>	29 663 000	
858		Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (jf. kap. 3858)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 855 post 1</i>	117 067 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	517 000	
859		UNG i Europa (jf. kap. 3859)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	5 660 000	
860		Forbrukerrådet		
	50	Basisbevilgning	80 172 000	
862		Positiv miljømerking		
	70	Driftstilskudd til offentlig stiftelse for positiv miljømerking	3 886 000	
865		Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid		
	21	Spesielle driftsutgifter, forskning, utviklings- og opplysnings- arbeid	6 700 000	
	79	EUs rammeprogram for forbrukerpolitikk, <i>kan overføres</i>	4 000 000	
866		Statens institutt for forbruksforskning		
	50	Basisbevilgning	22 697 000	
867		Sekretariatet for Forbrukertvistutvalget og Markedsrådet (jf. kap. 3867)		
	1	Driftsutgifter	4 797 000	
868		Forbrukerombudet (jf. kap. 3868)		
	1	Driftsutgifter	15 417 000	
2530		Fødselspenger og adopsjonspenger		
	70	Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i>	9 599 500 000	
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i>	390 000 000	
	72	Feriepenger av fødselspenger til arbeidstakere, <i>overslagsbevilgning</i>	270 000 000	
	73	Adopsjonspenger, <i>overslagsbevilgning</i>	141 000 000	
		Totale utgifter		43 970 238 000
I n n t e k t e r				
3854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 854)		
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter	21 424 000	
3855		Statlig forvaltning av barnevernet (jf. kap. 855)		
	60	Kommunale egenandeler	727 000 000	
3859		UNG i Europa (jf. kap. 859)		
	1	Tilskudd fra Europakommisjonen	1 922 000	
		Totale inntekter		750 346 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Barne- og familiedepartementet i 2005 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 855 post 1	kap. 3855 postene 1 og 60

III

Satser for barnetrygd

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2005 i medhold av lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd § 10 kan utbetale barnetrygd med 11 640 kroner per barn per år.

Enslige forsørgere som fyller vilkårene for rett til utvidet stønad etter barnetrygdloven og full overgangsstønad etter folketrygdloven, og som har barn i alderen 0-3 år har rett til et småbarnstillegg på 7 920 kroner per år. Dette tillegget gis per enslig forsørger, uavhengig av hvor mange barn i alderen 0-3 år vedkommende faktisk forsørger.

For stønadsmottakere bosatt i Finnmark og Nord-Troms (Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord) ytes et tillegg i barnetrygden på 3 840 kroner per barn per år, det såkalte Finnmarkstillegget.

Finnmarkstillegget skal også utbetales for barn i fosterhjem eller barneverninstitusjon i de aktuelle kommunene.

IV

Satser for kontantstøtte

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2005 i medhold av lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre, kan utbetale kontantstøtte med følgende beløp for 1- og 2-åringer:

Oppholdstid i barnehage	Prosentandel av full sats	Kontantstøtte i kroner per år
Ikke bruk av barnehage	100	43 884
Til og med 8 timer per uke	80	35 112
9-16 timer per uke	60	26 328
17-24 timer per uke	40	17 556
25-32 timer per uke	20	8 784
33 timer eller mer per uke	0	0

V

Satser for engangsstønad ved fødsel og adopsjon og stønad ved fødsel utenfor institusjon

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2005 i medhold av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, kan utbetale:

1. Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, lovens §§ 14-12 og 14-20 kr 34 820 per barn.
2. Stønad ved fødsel utenfor institusjon, lovens § 5-13 kr 1 765 per fødsel.

Presidenten: Under dette rammeområdet i innstillingens forslag til vedtak er det en korreksjon som komiteens leder redegjorde for i debatten. Under V punkt 1 skal sat-

sen være 33 584 kr, ikke 34 820 kr, som det står i innstillingen.

Presidenten går ut fra at stemmegivningen under dette rammeområdet er lik stemmegivningen under rammeområde 1.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling – med den foretatte rettelse under V punkt 1 – bifaltes med 53 mot 46 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 21.07.41)

Presidenten: Da gjenstår rammeområde 3.

Komiteen hadde innstillet:

C

Rammeområde 3 (Kultur)

I

På statsbudsjettet for 2005 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r :				
300	1	Kultur- og kirkedepartementet		
		Driftsutgifter	97 890 000	
305	1	Lotteri- og stiftelsestilsynet (jf. kap. 3305)		
		Driftsutgifter	48 890 000	
315	70	Frivillighetsformål		
		Merverdiavgiftskompensasjon til frivillige organisasjoner	139 259 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	71	Tilskudd til frivillighetsentraler	63 161 000	
	72	Tilskudd til frivillig virksomhet	15 000 000	
	73	Tilskudd til sekretariat for frivillige organisasjoners interessepolitiske virksomhet	1 420 000	
320		Allmenne kulturformål		
	1	Driftsutgifter	40 545 000	
	50	Norsk kulturfond	254 218 000	
	51	Fond for lyd og bilde	19 500 000	
	52	Norges forskningsråd	2 161 000	
	53	Samiske kulturformål	32 113 000	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i>	164 800 000	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, <i>kan overføres</i>	117 843 000	
	75	Kulturprogram, <i>kan overføres</i>	7 222 000	
	76	Hundreårsmarkeringen 1905-2005, <i>kan overføres</i>	35 000 000	
	78	Ymse faste tiltak	22 356 000	
	79	Til disposisjon	4 612 000	
	82	Nobels fredssenter	16 200 000	
321		Kunstnerformål		
	1	Driftsutgifter	13 303 000	
	72	Stipend basert på gjennomført kunstutdanning, <i>overslagsbevilgning</i>	11 909 000	
	73	Kunstnerstipend m.m., <i>kan overføres</i>	92 448 000	
	74	Garantiinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	85 209 000	
	75	Vederlagsordninger	100 926 000	
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 3322)		
	1	Driftsutgifter	9 185 000	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	7 675 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	33 016 000	
	73	Nasjonalmuseet for kunst, <i>kan nyttes under postene 1 og 45</i>	169 280 000	
	75	Offentlig rom, arkitektur og design	19 541 000	
	77	Henie Onstad Kunstsenter	5 880 000	
	78	Ymse faste tiltak	42 448 000	
323		Musikkformål (jf. kap. 3323)		
	1	Driftsutgifter	111 396 000	
	70	Nasjonale institusjoner	155 861 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	117 177 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	29 137 000	
	74	Landsdelsmusikere i Nord-Norge	13 841 000	
	78	Ymse faste tiltak	27 085 000	
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324)		
	1	Driftsutgifter	89 809 000	
	70	Nasjonale institusjoner	543 102 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	198 137 000	
	73	Region- og distriktsopera	18 859 000	
	75	Dans	10 400 000	
	78	Ymse faste tiltak	28 754 000	
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Driftsutgifter	56 985 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 356 000	
	73	Prosjekt- og utviklingstiltak	16 633 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326)		
	1	Driftsutgifter	287 866 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	8 949 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	41 081 000	
	73	Noregs Mållag	1 536 000	
	74	Det Norske Samlaget	8 576 000	
	75	Språkteknologi, Norsk Ordbok mv.	9 712 000	
	78	Ymse faste tiltak	70 950 000	
328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 3328)		
	1	Driftsutgifter	34 435 000	
	21	Arkeologiske og andre oppdrag	15 093 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	2 300 000	
	70	Det nasjonale museumsnettverket	420 350 000	
	78	Ymse faste tiltak	34 974 000	
329		Arkivformål (jf. kap. 3329)		
	1	Driftsutgifter	177 632 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 122 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	9 642 000	
	78	Ymse faste tiltak	4 332 000	
334		Film- og medieformål (jf. kap. 3334)		
	1	Driftsutgifter	122 979 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	3 462 000	
	50	Norsk filmfond, <i>kan nyttes under post 71</i>	212 900 000	
	51	Audiovisuelle produksjoner	26 751 000	
	71	Filmtiltak m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 50</i>	29 835 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	5 416 000	
	73	Regional filmsatsing	5 500 000	
	75	Medieprogram, <i>kan overføres</i>	14 800 000	
	78	Ymse faste tiltak	23 243 000	
	79	Til disposisjon	1 315 000	
335		Pressestøtte		
	52	Norges forskningsråd	1 583 000	
	71	Produksjonstilskudd	244 267 000	
	73	Anvendt medieforskning og etterutdanning	14 608 000	
	75	Tilskudd til samiske aviser	12 969 000	
	76	Tilskudd til ymse publikasjoner	20 177 000	
	77	Distribusjonstilskudd til avisene i Finnmark	1 560 000	
336		Informasjonsberedskap – kringkasting		
	70	Informasjonsberedskap	2 499 000	
337		Kompensasjon for kopiering til privat bruk		
	70	Kompensasjon	32 500 000	
		Totale utgifter.....		<u>5 005 456 000</u>
I n n t e k t e r :				
3300		Kultur- og kirke departementet (jf. kap. 300)		
	1	Ymse inntekter	54 000	
3305		Inntekter fra spill, lotterier og stiftelser (jf. kap. 305)		
	1	Spilleoverskudd fra Norsk Tipping AS	800 000 000	
	2	Gebyr – lotterier	3 400 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	3	Refusjon	43 490 000	
	4	Avgift, gebyr-stiftelser	2 000 000	
	5	Utjevningfondet	158 800 000	
3320		Allmenne kulturformål (jf. kap. 320)		
	1	Ymse inntekter	278 000	
3323		Musikkformål (jf. kap. 323)		
	1	Inntekter ved Rikskonsertene	17 121 000	
3324		Teater- og operaformål (jf. kap. 324)		
	1	Inntekter ved Riksteatret	8 570 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Ymse inntekter	793 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	5 356 000	
3326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 326)		
	1	Ymse inntekter	4 529 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	8 949 000	
3328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 328)		
	1	Ymse inntekter	1 487 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	15 093 000	
3329		Arkivformål (jf. kap. 329)		
	1	Ymse inntekter	1 336 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	6 122 000	
3334		Film- og medieformål (jf. kap. 334)		
	1	Ymse inntekter	10 921 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	3 462 000	
	70	Gebyr	15 500 000	
	71	Inntektsuavhengig vederlag fra TV2	26 751 000	
	72	Inntektsavhengig vederlag fra TV2	2 000 000	
		Totale inntekter.....		1 136 012 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirke departementet i 2005 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 300 post 1	kap. 3300 post 1
kap. 320 post 1	kap. 3320 postene 1 og 3
kap. 322 post 1	kap. 3322 post 1
kap. 323 post 1	kap. 3323 post 1
kap. 324 post 1	kap. 3324 post 1
kap. 325 post 1	kap. 3325 post 1
kap. 325 post 21	kap. 3325 post 2
kap. 326 post 1	kap. 3326 post 1
kap. 326 post 21	kap. 3326 post 2
kap. 328 post 1	kap. 3328 post 1
kap. 328 post 21	kap. 3328 post 2
kap. 329 post 1	kap. 3329 post 1

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 329 post 21	kap. 3329 post 2
kap. 334 post 1	kap. 3334 post 1
kap. 334 post 21	kap. 3334 post 2

III

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirke departementet i 2005 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
320		Allmenne kulturformål	
	73	Nasjonale kulturbygg	30,9 mill. kroner
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom	
	50	Utsmykning av offentlige bygg	8,3 mill. kroner

IV

Dekning av forsikringstilfelle

Stortinget samtykker i at Kongen i 2005 kan inngå avtaler om forsikringsansvar i forbindelse med utenlandske utstillinger innenfor en samlet ramme for nytt og gammelt ansvar som ikke må overstige 1 200 mill. kroner.

V

Fastsetting av fordelingsnøkler for visse tilskudd

Stortinget fastsetter følgende fordelingsnøkler for 2005:

1. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til region-/ landsdelsinstitusjoner fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 323 Musikkformål og kap. 324 Teater- og operaformål.
2. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de nordnorske knutepunktinstitusjonene med unntak av Nordnorsk Kunstmuseum, fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom, kap. 323 Musikkformål og kap. 334 Film- og medieformål.
3. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de øvrige knutepunktinstitusjonene fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 60 pst. på staten og 40 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom og kap. 323 Musikkformål.

VI

Fastsetting av gebyrer og avgifter m.m.

Stortinget samtykker i at for 2005 skal:

1. gebyret for merking av hver kopi av et videogram for utleie eller salg være kr 0,70. Kultur- og kirke departementet kan sette ned eller frita for gebyr i visse tilfelle.
2. avgiften pr. videogram for omsetning i næring til Norsk kino- og filmfond være kr 3,50.
3. kringkastingsavgiften for fjernsynsmottakere være kr 1 840 ekskl. merverdiavgift. Tilleggsavgiften ved forsinket betaling av kringkastingsavgiften og når mel-

ding ikke blir gitt etter reglene i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 8-1 andre ledd, skal være 15 pst. av kringkastingsavgiften.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 52 mot 45 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 21.08.06)

Videre var innstillet:

VII

Fullmakt til å integrera Riksutstillinger i Nasjonalmuseet for kunst

Stortinget samtykker i at verksemda for Riksutstillinger vert integrert i Stiftinga Nasjonalmuseet for kunst frå den dato Kultur- og kyrkjedepartementet fastset.

VIII

Stortinget ber Regjeringen foreta en gjennomgang av momskompensasjonsordningen for frivillige organisasjoner og komme tilbake til Stortinget i Revidert nasjonalbudsjett med eventuelle forslag som sikrer at intensjonene med ordningen blir ivaretatt.

IX

Stortinget ber Regjeringen vurdere om lokale samfunnshus og grendehus, som ikke regnes som kommersielle aktører, skal gis mulighet til å drive bingo.

Presidenten: Presidenten regner med at Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet nå vil støtte ro- mertall IX subsidiært.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling til VII, VIII og IX bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

X

Stortinget ber Regjeringen sette i gang drøftelser mellom staten, ved departementet, og Akershus fylkeskommune for å endre status for Akershus Teater, og overføring til kap. 324 post 71 fra 2006.

Presidenten: Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet står bak innstillingen, så presidenten regner med at Arbeiderpartiet og SV ønsker å stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 61 mot 37 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 21.08.56)

Videre var innstillet:

XI

Stortinget ber Regjeringa bidra til at det vert utvikla teknologi for talegjenkjenning slik at ein kan nå måla for teksting av direkte-sendte program.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstillet:

I statsbudsjettet for 2004 blir det gjort følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
U t g i f t e r :			
305		Lotteritilsynet	
	1	Driftsutgifter reduseres med	4 000 000
		fra kr 56 742 000 til kr 52 742 000	
320		Allmenne kulturformål	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	30 000 000
		fra kr 81 000 000 til kr 111 000 000	
321		Kunstnerformål	
	75	Vederlagsordninger reduseres med	1 806 000
		fra kr 97 607 000 til kr 95 801 000	
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer	
	73	Prosjekt og utviklingstiltak forhøyes med	5 000 000
		fra kr 16 291 000 til kr 21 291 000	
I n n t e k t e r :			
3305		Inntekter fra spill og lotterier	
	2	Gebyr forhøyes med	10 000 000
		fra kr 46 220 000 til kr 56 220 000	

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 3

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget innen to år med en evaluering av konsekvensene av innføring av den regionale inndelingen på 60 prosent, og om dette har virket etter Regjeringens intensjon.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti ble med 60 mot 39 stemmer ikke bifalt. (Voteringsutskrift kl. 21.10.23)

Votering i sak nr. 4

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget innen to år med en synliggjøring av medieutviklingen på lokalt nivå innenfor de fire mediemarkedene avis, tv, radio og elektroniske medier.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 84 mot 15 stemmer ikke bifalt. (Voteringsutskrift kl. 21.10.40)

Votering i sak nr. 5

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk

Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om eierskapsbegrensning i kringkasting på regionalt og nasjonalt nivå.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 85 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.10.57)

Votering i sak nr. 6

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget i egnet form for å synliggjøre på hvilken måte 10 pst.-grense på krysseierskap har fungert etter Stortingets intensjon.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 85 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.12.09)

Votering i sak nr. 7

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om krysseierskap på 10 pst. også skal omfatte tv og elektroniske medier.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 85 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.12.31)

Votering i sak nr. 8

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en gjennomgang av virkningen av innføringen av trappetrinnsreguleringen på nasjonalt nivå av multimediekonsentrasjon.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 85 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.12.50)

Votering i sak nr. 9

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om utviklingen av elektroniske medier på alle nivåer (lokalt, regionalt, nasjonalt) og utarbeide forslag om eierskapsregulering også sett i forhold til innføringen av digitalt bakkenett.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 85 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.13.21)

Votering i sak nr. 10

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen fremme egen sak om på hvilken måte Kongen i statsråd kan være en klageinstans ved prinsipielle spørsmål som har stor samfunnsmessig betydning, uten at en slik ankemulighet skal komme i konflikt med mediernes rolle som uavhengig av myndighetene.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 85 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.13.41)

Votering i sak nr. 11

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om på hvilken måte en regulering av vertikal integrasjon best skal kunne gjennomføres for å sikre et mangfold av aktører tilgang til mediemarkedet.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 85 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.14.01)

Votering i sak nr. 12

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Arbeiderpartiet og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringa komme tilbake til Stortinget med ei eiga sak med forslag til endeleg organisering av den nye språkinstitusjonen så snart funksjonsperioden til det oppretta interimsstyret er avsluttet.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet ble med 67 mot 32 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.14.17)

Votering i sak nr. 13

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Arbeiderpartiet og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringa fremme forslag om korleis den nye språkinstitusjonen kan hjemlast i lov.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet ble med 67 mot 32 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.14.36)

Votering i sak nr. 14

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Magnar Lund Bergo på vegne av Sosialistisk

Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringa snarest komme tilbake til Stortinget med forslag til lov som sikrer og ivaretar viktige språkpolitiske mål.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 84 mot 15 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 21.14.54)

Votering i sak nr. 15

Komiteen hadde innstillet:

Stortinget gjev samtykke til at Noreg tar del i avgjerd i EØS-komiteen nr. 112/2004 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2002/73/EF om gjennomføring av prinsippet om lik handsaming av menn og kvinner når det gjeld tilgang til arbeid, yrkesutdanning og forfremjing, og når det gjeld arbeidsvilkår (direktivet om lik handsaming).

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 16

Komiteen hadde innstillet:

I statsbudsjettet for 2004 vert det gjort følgjande endringar:

Kap.	Post	Føremål	Kroner
<i>U t g i f t e r :</i>			
800		Barne- og familiedepartementet (jf. kap. 3800)	
	1	Driftsutgifter, vert redusert med	200 000
		frå kr 83 055 000 til kr 82 855 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, vert auka med	850 000
		frå kr 3 186 000 til kr 4 036 000	
840		Tilskot til krisetiltak	
	21	Spesielle driftsutgifter, vert redusert med	50 000
		frå kr 3 753 000 til kr 3 703 000	
841		Familievern og konfliktløysing	
	70	Utviklings – og opplysningsarbeid o.a. vert redusert med	1 400 000
		frå kr 12 004 000 til kr 10 604 000	
842		Statleg forvaltning av familievernet (jf. kap. 3842)	
	1	Driftsutgifter, kan nyttast under post 70, vert auka med	1 400 000
		frå kr 141 031 000 til kr 142 431 000	
844		Kontantstønad	
	70	Tilskot, <i>overslagsløyving, kan nyttast under kap. 856, post 60,</i> vert auka med	85 000 000
		frå kr 3 045 195 000 til kr 3 130 195 000	

Kap.	Post	Føremål	Kroner
845		Barnetrygd	
	70	Tilskot, vert auka med ..... frå kr 14 176 100 000 til kr 14 230 100 000	54 000 000
852		Adopsjonsstønad	
	70	Tilskot til foreldre som adopterer barn frå utlandet, <i>overslagsløyving</i> , vert auka med ..... frå kr 15 928 000 til kr 17 928 000	2 000 000
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 3854)	
	64	Tilskot for einslege mindreårige flyktningar og asylsøkjjarar, <i>overslagsløyving</i> , vert auka med ..... frå kr 205 424 000 til kr 300 024 000	94 600 000
855		Statleg forvaltning av barnevernet (jf. kap. 3855)	
	21	Spesielle driftsutgifter, vert redusert med ..... frå kr 50 000 000 til kr 17 700 000	32 300 000
	45	Større utstyrsinnkjøp og vedlikehald, <i>kan overførast</i> , vert redusert med ..... frå kr 56 000 000 til kr 50 000 000	6 000 000
	70	Tilskot til kjøp av plassar, tiltak o.a., <i>kan nyttast under post 1</i> , vert auka med ..... frå kr 1 108 000 000 til kr 1 146 300 000	38 300 000
856		Barnehagar (jf. kap. 3856)	
	61	Investeringstilskot, <i>overslagsløyving</i> , vert auka med ..... frå kr 218 000 000 til kr 388 000 000	170 000 000
865		Forbrukarpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid	
	21	Spesielle driftsutgifter, forskning, utviklings- og opplysningsarbeid, vert redusert med ..... frå kr 6 296 000 til kr 4 936 000	1 360 000
	79	EUs rammeprogram for forbrukerpolitikk, <i>kan overførast</i> , vert auka med ..... frå kr 3 850 000 til kr 4 360 000	510 000
867		Sekretariatet for Forbrukartvistutvalet og Marknadsrådet (jf. kap. 3867)	
	1	Driftsutgifter, vert auka med ..... frå kr 4 545 000 til kr 4 795 000	250 000
2530		Fødselspengar og adopsjonspengar	
	70	Fødselspengar til yrkesaktive, <i>overslagsløyving</i> , vert auka med ..... frå kr 8 930 690 000 til kr 9 000 000 000	69 310 000
	71	Eingongsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsløyving</i> , vert redusert med ..... frå kr 404 745 000 til kr 400 000 000	4 745 000
	72	Feriepengar av fødselspengar til arbeidstakarar, <i>overslagsløyving</i> , vert auka med ..... frå kr 245 366 000 til kr 250 000 000	4 634 000
	73	Adopsjonspengar, <i>overslagsløyving</i> , vert redusert med ..... frå kr 151 194 000 til kr 142 000 000	9 194 000
I n n t e k t e r :			
3854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 854)	
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter, vert redusert med ..... frå kr 20 720 000 til kr 14 720 000	6 000 000
3855		Statleg forvaltning av barnevernet (jf. kap. 855)	
	60	Kommunale egedelar, vert redusert med ..... frå kr 677 000 000 til kr 490 000 000	187 000 000

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 17

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Trond Giske på vegne av Arbeiderpartiet oversendt fra Odelstingets møte 18. november 2004:

«Stortinget ber Regjeringen utrede og vurdere endringer i lovgivningen som sikrer at personer i ekteskap og partnerskap blir juridisk likestilt, herunder vurdering av en felles ekteskapslov. Regjeringen bes komme tilbake til Stortinget med dette som egen sak innen 15. mai 2005.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet ble med 74 mot 25 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 21.16.00)

Votering i sak nr. 18

Presidenten: Dette er et forslag fra Eli Sollied Øveraas på vegne av Senterpartiet oversendt fra Odelstinget 18. november 2004.

Eli Sollied Øveraas har bedt om at dette forslaget blir omgjort til et oversendelsesforslag. Innledningen endres derfor til «Det henstilles til Regjeringen ...», og forslaget lyder da i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen å utrede spørsmålet om kjønnsnøytral ekteskapslov, herunder forholdet til eksisterende lovgivning, og komme tilbake til Stortinget med en egen sak om dette.»

Presidenten foreslår at forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Votering i sak nr. 19

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen på vegne av Arbeiderpartiet

og Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 10. desember 2004:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at også spion-programvare, såkalt «ad-ware»/«spy-ware», ikke skal kunne brukes for å overvåke andres IKT-utstyr, uten brukerens eksplisitte tillatelse.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet ble med 60 mot 39 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 21.16.42)

S a k n r . 2 0

Referat

1. (100) Forslag fra stortingsrepresentantene Inger S. Enger, Ola D. Gløtvold, Morten Lund og Rune J. Skjælaaen om fritak for merverdiavgift ved omsetning av alternativ energi til bruk i husholdningene (Dokument nr. 8:31 (2004-2005))
Enst.: Sendes finanskomiteen.
2. (101) Forslag fra stortingsrepresentantene Kenneth Svendsen, Øyvind Vaksdal, Arne Sortevik, Lodve Solholm, Sigvald Oppebøen Hansen, Oddbjørg Ausdal Starrfelt og Magnhild Meltveit Kleppa om straks å innføre avbøtende tiltak for at vogntog med høyde over 4 meter kan passere Haukelitunnelene (Dokument nr. 8:32 (2004-2005))
Enst.: Sendes samferdselskomiteen.

Møtet hevet kl. 21.20.
